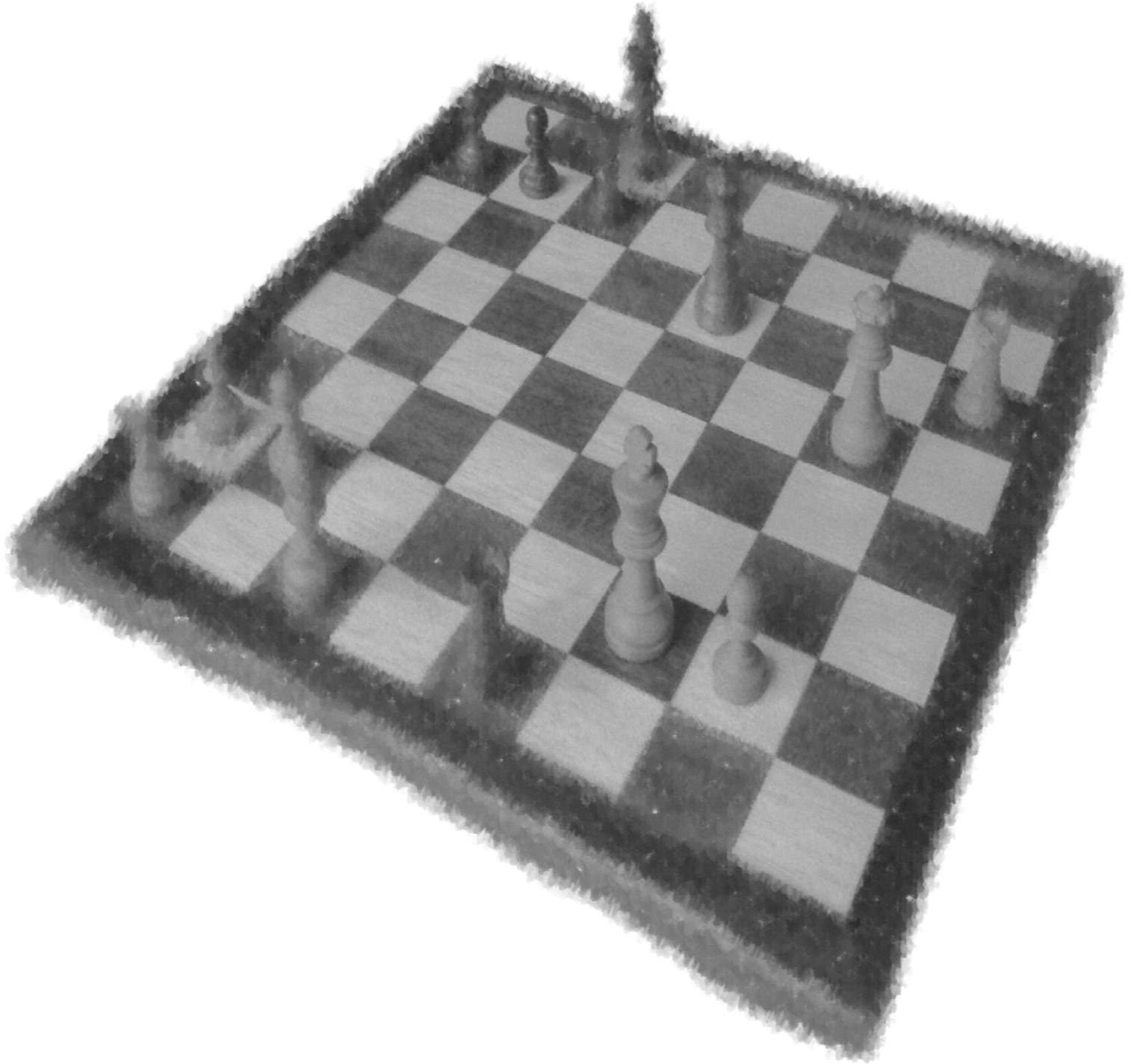

ASV-Nieuws

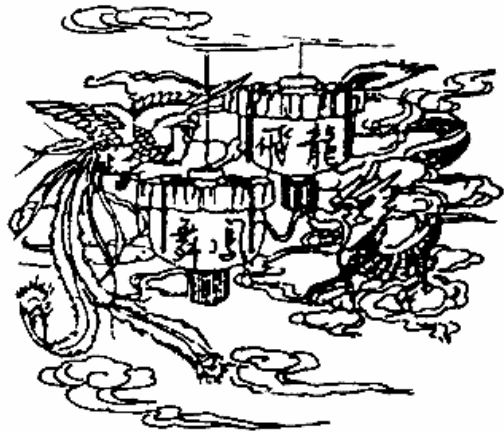

juni 2008

clubblad van de Arnhemsche Schaakvereniging

(advertentie)

Chinees-Kantonees Restaurant

KWONG CHOW

廣州酒樓

dé ASV-chinees

Steenstraat 83 d
6828 CG Arnhem
Telefoon 026-4422366

(advertentie)

Steenstraat 96
tel/ fax 026 4453603
- Arnhem -

Uw Fleurop bloemist

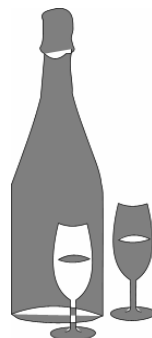
BLOEMSIERKUNST FUTURA

(advertentie)

slijterij wijnhandel wijntapperij

PIET WACKI

Ploenstraat 6, Duiven
telefoon (0316) 26 12 92

*Bij uw gulle Bottelier tapt u
uw eigen wijn gelijk een
Fransman
Keuze uit 16 soorten*

Inhoud

ARNHEMSCHE SCHAAKVEREENIGING

Opgericht 31 Oktober 1891

Clubavond: donderdag

Locatie:

Scoutinggebouw van St.
Christoforus Lichtdraag-
sters - Monnikensteeg 4
6823 AB Arnhem.

Secretaris: Ruud Wille
Laan van Klarenbeek 74
☎ 026-3615003
mailto:r.wille@planet.nl

Homepage ASV:
<http://www.asv-schaken.nl>

Van het bestuur.....	4
Plaatjes kijken - Hendrik van Buren.....	5
Interne competitie - Erik Wille.....	8
De Vijf en het geheim van Maastricht - Marco Braam.....	11
Vreemde Vogels, Narcolepsie, Piraten.. - Martijn Boele... 14	
Vaarwel! - Leo Paard.....	20
ASV 4 en de weg naar de cup... - Erik Wille.....	24
OSBO-cup finaledag - Anne Paul Taal.....	25
Probleemrubriek - Hendrik van Buren.....	27
Massakamp ASV-Wageningen - Frank Schleipfenbauer...28	
Een onderhoudend partijtje - Henk Kuiphof.....	29
De slechtste partij ooit - Martijn Boele.....	30
Weer gefopt - Peter Boel.....	33
ASV jeugd verliest ook..... - Theo Koeweiden.....	35
Angstgegner - Robert Naasz.....	36
De rechthoekregel - Ignace Rood.....	38
Schaakzomer 2008 - Theo Koeweiden.....	39
Niets is moeilijker...(2) - Fokke Jonkman.....	40
Wisselvallig seizoen ASV 2 - Daan Holtackers.....	41
Clublid - Hendrik van Buren en Frank Schleipfenbauer.... 42	
Volledige Eindstand TPR.....	43

ASV-Nieuws

Redactie:

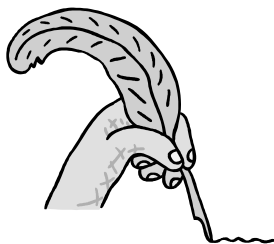
Robert Naasz
☎ 026 - 3705278
Hendrik van Buren

kopij:

Jezuïetenstraat 33
6823 PG Arnhem
☎ 026-3705278
E-mail:
robert.naasz@xs4all.nl

Van de redactie

Dit laatste nummer is meteen ook de dikste van het seizoen. Vooraf maakte de redactie zich toch wat zorgen. Zou met het aflopen van de externe competitie de inspiratie van de ASV-ers misschien voortijdig opdrogen? Maar het tegengestelde bleek het geval: al ruim voor de doodlijn stroomden de verschillende stukken binnen. Alle evenementen van de afgelopen periode komen ruimschoots aan bod. Zo ging een vijftal ASV-ers op avontuur in Maastricht. Tijdens de massakamp tegen Wageningen heeft Henk een onderhoudend partijtje gespeeld, speelde Martijn de slechtste partij ooit en heeft Peter zich weer laten foppen. Ook de finale OSBO-cup en de Vierkampen hebben een aantal mensen geïnspireerd. Fokke is bezig met een therapeutische serie getiteld "Niets is moeilijker....". In

maart werd de eerste aflevering gepubliceerd en in dit nummer komt hij met deel 2. Het werd al lang geleden aangekondigd maar nu gaat het echt gebeuren: Ignace Rood zegt vaarwel. Verslaggever Leo Paard heeft mijn illustere voorganger op indringende wijze geïnterviewd. En daarnaast kunt u weer genieten van de vaste rubrieken Plaatjes kijken, Probleemrubriek, Clublid en kunt u alles terugvinden over de rangen en standen van het afgelopen seizoen. Langs deze weg wil ik iedereen bedanken die heeft bijgedragen aan weer een seizoen ASV-Nieuws. Het is verheugend te zien dat het aantal schrijvende ASV-ers nog steeds groeit!

Namens de redactie veel leesplezier en een prettige zomervakantie toegewenst!
Robert Naasz

Van het bestuur

We zijn weer aan het einde van een schaakseizoen gekomen. De massakamp tegen Wageningen was traditiegetrouw de afsluiting van het seizoen. Gezelligheid troef en bij de senioren de vierde zege in vijf jaar voor Wageningen. En ditmaal ging voor het eerst ook de jeugd van ASV in deze vriendschappelijke strijd onderuit.

Terugkijkend op het seizoen was het kampioenschap van ASV 7 het sportieve hoogtepunt. Met het veelvuldig deelnemen van jeugdspelers aan toernooien werd een lang gekoesterde wens ingelost. En dat ging met steeds beter wordende resultaten. Zo won Jia Jun Zhu zijn groep in het YSCO-toernooi van WDC, nadat hij eerder in Nijmegen al tweede werd achter Bram Rouwenhorst ook van ASV. In hetzelfde toernooi won Aly Asad Nayak een van de ratingprijzen. En Aly Asad was ook al succesvol in Wychen met een derde plaats, overigens samen met Seyma Zararsiz. Ook was er de deelname van het E-team aan het Nederlands kampioenschap. Onze talenten werden 30^e in Naaldwijk, terwijl De Toren kampioen werd. Ons team heeft op deze Pinksterzaterdag in ieder geval veel ervaring opgedaan en we hopen dat ze volgend seizoen weer op dit hoge niveau mogen meedoen. Als u dit leest hebben weer 21 schakertjes examen gedaan voor een van de stappen van het stappenplan.

Zo aan het eind van het seizoen willen we via deze weg alle ASV-ers die zich belangeloos hebben ingezet voor de jeugd, de teams, de clubbladen, internet, de toernooien, de trainingen, clubkoers en voor promotie-activiteiten hartelijk danken. ASV is door uw inzet die grote en actieve club die we willen zijn.

Clubkoers is al weer een keer genoemd. Het lijkt haast iets mysterieus, maar dat is het geenszins. Dit internetproduct helpt het bestuur om de in het beleidsplan genoemde ambities vorm te geven. Inmiddels zijn al tientallen uren geïnvesteerd in het structureren van de doelen. Het zal u niet verbazen dat vooral de jeugdleiding en de faciliteiten die nodig zijn om ASV in alle opzichten (dus zeker niet alleen qua ledental) verder te laten groeien, de hoofdpunten zijn. Het ambitieniveau ligt hoog en dat was ook al uitgesproken in het beleidsplan. Op het sportieve vlak blijft promotie naar de eerste klasse een belangrijke wens, waarbij we dat zeker niet met kunstgrepen als betaling van spelers willen bereiken. Op iets langere termijn is de instroom van jeugd uit eigen opleiding in de (hogere) seniorenteam een groot doel. De jeugdleiding heeft een belangrijke basis gelegd, die een verdere groei van het spelniveau mogelijk maakt. De komende maanden zullen gebruikt worden om de plannen verder te concretiseren. Na die fase begint de uitvoering en dat zal zeker niet door de bestuursleden alleen ter hand genomen kunnen worden. Maar samen zullen we zeker in staat zijn grote stappen te zetten. We roepen nu al een ieder op om na te denken over een rol bij onze jeugdleiding. Als u ideeën heeft dan wil Frank Schleipfenbauer daar graag met u over praten.

Ook de KNSB heeft haar plannen voor de nabije toekomst geventileerd. Het KNSB-bestuur zal die plannen verder vormgeven zonder Anthony Michels. Vanwege drukke werkzaamheden heeft Anthony zijn bestuursfunctie neergelegd. Hoewel zijn bestuurslidmaatschap van de KNSB een relatief korte periode besloeg, past dank. In een tijd dat de schaakbond wind tegen heeft de verantwoordelijkheid

nemen voor het ombuigen van de ledenterugloop verdient waardering. Helaas was de periode te kort om echt grote successen te boeken.

Het KNSB-bestuur heeft nu de weg ingeslagen van 'schaken als sterk merk'. Doel is sponsorwerving. Het bondsbestuur gaat werken aan het imago van de sport. "Schaken, een meesterlijke sport" moet de uitstraling van ons edele spel worden. De kernboodschappen worden "Leren schaken, een meesterlijke zet" en "Schaken: slim bekeken". Allemaal prima ideeën, maar na weer ruim twee jaar ideeën lanceren, wordt het tijd voor actie. De eerste voorzichtige stappen zijn gezet. Met het project 'SpeelZ' wordt de schooljeugd bereikt en inmiddels is ook een project gestart voor de zg. Masters, voor 50-plussers die willen (leren) schaken. Verder gaat de KNSB inzetten op internetschaak en rapidschaak in competitievorm. Plannen, die een kans verdienen. Een ander belangrijk speerpunt van de KNSB is het in stand houden van de subsidiestromen. Door een herstructurering daarvan moet de KNSB in 2012 aan voorwaarden voldoen, die mogelijk alleen door samenwerking met de andere denksportbonden haalbaar zijn.

ASV gaat na vanavond voor twee maanden met vakantie. Helaas kunnen we pas op 4 september weer in ons clubhuis terecht. Wij vinden die zomerstop veel te lang. Als pleister op de wonde hebben we daarom toch twee extra vrije schaakavonden ingepland. Helaas kan dat niet op de donderdagavond. Maar u bent wel welkom op de maandagen 25 augustus en 1 september vanaf half acht in het Lorentz Ondernemerscentrum. Wellicht doen we daar toch veel ASV-ers een plezier mee.

Gelukkig kun je deze zomer ook weer bij onze zuiderburen terecht voor het zomerschaak. Verder kunnen de ouders in Oosterbeek een week aan de slag en wacht niet veel later Dieren. Wie wil kan dus volop schaken. We wensen iedereen daarbij veel plezier en graag tot in september.

Tenslotte roepen we jullie op om je tijdig aan te melden voor het Open Schaakkampioenschap van Arnhem. We hebben plaats voor 150 deelnemers. Dus wil je verzekerd zijn van deelname aan ons weekendtoernooi op 5-7 september, geef je dan op bij Ruud Wille (r.wille@planet.nl).

Plaatjes kijken

Hendrik van Buren

In het vorig nummer kwam Martin Weijsenfeld met twee standen in deze rubriek. Dat zijn we niet gewend van hem. Het leek logisch, dat er dit maal een winst tegenover zou staan. Maar het ging mis. Ik had de verkeerde stelling afgedrukt. Schaaktechnisch klopte het wel, maar de schaakhistorici kwamen met venijnige kritieken. En terecht. Dat doen we dus over.

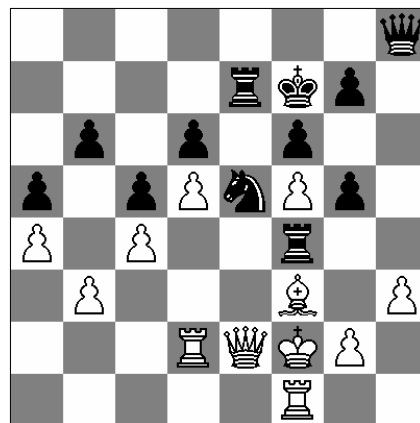

DIAGRAM 1 geeft de belangrijkste stand uit Paul de Freytas – Martin Weijsenfeld. 1.Pd4 Dg6 2.Pe6+ Lxe6 3.dxe6 Dat dreigt mat, dus daar moet wat tegen gedaan worden. ...c6 4.Lb6+ Kc8 5. Th4 Df5 6.Lxc6 Hier komt natuurlijk de vraag of met Dxe6 het grootste gevaar gekeerd kon worden. Martin dacht van niet wegens Ld7+ maar in de analyse bleek dat na verdere ruil op d7 wit nog maar een klein plus van 0,4 (Fritz) heeft overgehouden. 6...g5 7.Ld7 Kb8 8.e7 en Martin

feliciteerde Paul.

EXTERN

DIAGRAM 2 is uit het vierkampentoernooi. In het artikel clublid van de vorige uitgave vertelde Zekria Amani, dat hij geen fragment had. Tot nu toe had hij nauwelijks genoteerd en dat was nog weggegooid. Maar hij beloofde snel met een fragment te komen. Sinds dat moment speelde hij vier partijen en het werd vier keer winst. Uitzoeken dus. Het werd een fragment tegen ons oud-lid Rolf Hendriks.

Zekria had hier zwart en speelde 1...Dh4 Dat is mogelijk omdat 2.g3 niet gaat wegens 2, ...Pxf3 3.Kg2 Dh5 4.gxf4 g4. En dus moet de koning terug 2. Kg1 g4 3.hxg4 Pxd4 4.Lxg4 Txe2 Uit.

Dan hebben we ook nog een fragment uit de massakamp tegen Wageningen. Jan Vermeer speelde met wit tegen Löffler.

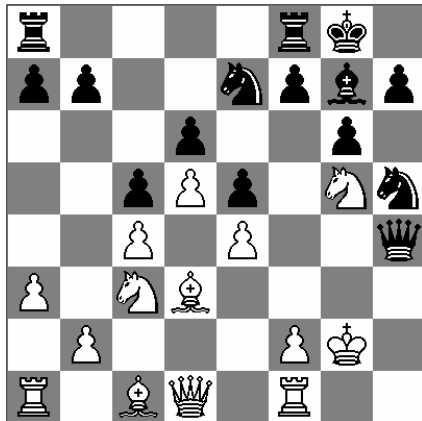

DIAGRAM 3. De tegenstander had een stuk moeten offeren en maakte er een razende aanval van. Het zijn altijd moeilijke momenten. Is aanval altijd de beste verdediging? Nee natuurlijk. Maar als het kan poog je natuurlijk actief te verdedigen, Jan speelde hier 1.Df3 Er volgde ...Pf4 2.Lxf4 exf4. Wit staat nu natuurlijk goed genoeg. Was de andere route ook bewandelbaar? Ik denk het wel. !. Th1 Pf4+ 2.Lxf4 Dxf4 3..Pxh7 en het draait om deze stand. Als zwart tot Lh6 kan komen is het paard en de partij verloren. Maar zo makkelijk komt zwart daar niet toe. Een logisch vervolg zou geweest zijn: ...Td8 4.Pe2 Dg4+ 5.Pg3 Df4 6.Dc1 en hier kan het paard er al uit. Maar belangrijker is, dat zwart verder niet

(advertentie)

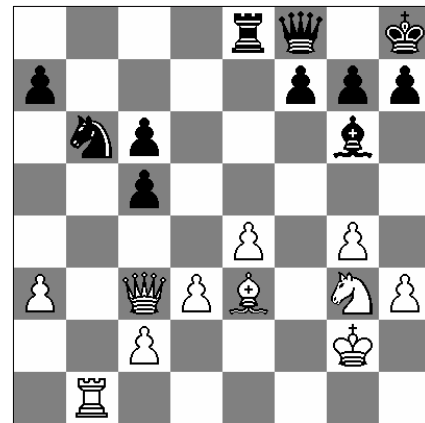
't Zuivelhoekje
Voor de lekkerste kaas en wijn
 Steenstraat 72
 6828 CN Arnhem
 tel: 026-4431656

www.zuivelhoekje.nl

aan een aanval kon werken. Wit zal dan wel winnen. Jan won overigens ook op zijn manier.

INTERN

Tja. De bondscompetities zijn nu eenmaal afgelopen. En wie naar een toernooi ging maakte meestal zelf een verslag. Dit komt ASV Nieuws natuurlijk alleen maar ten goede. Maar zo is intern een keertje uitgebreider dan extern. DIAGRAM 4 geeft een stand uit Martijn Boele tegen Kees Verkooyen. Wie dit fragment ziet zal het jammer vinden, dat het voor beiden de eerste maal is, dat zij in Plaatjes Kijken optreden.

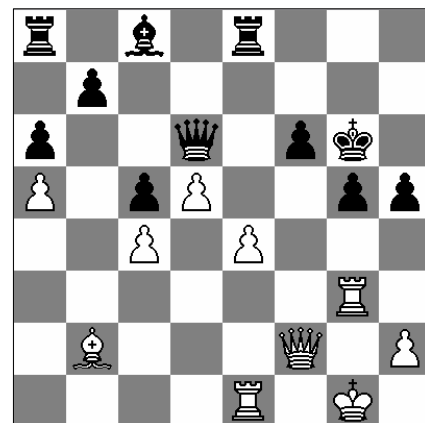

Zwart heeft grote problemen om een speelbare zet te vinden. Fritz vindt ...c4 nog het beste, maar maakt gelijk duidelijk, dat hij dat ook geen goede zet vindt.

Maar Kees heeft wellicht toch gedacht iets beters gevonden te hebben. 1...Pd5. Martijn vindt echter het goede antwoord: 2.exd5 Txe3 3. Dxc5 !! Wat een prachtzet. Zwart kan de dame niet slaan wegens mat achter de paaltjes. Er rest hem slechts één antwoord. 3...Te8 4.Dxf8 Txf8 5.dxc6 en dit werd natuurlijk gemakkelijk door wit gewonnen.

Jan Vermeer is voor mij de kampioen. Hij gaf me twee standen uit de onderlinge competitie, die hij allebei verloor. Dan ben je een groot schaker als je dat kan. Hier speelt Tom Bentvelzen met wit tegen hem.

DIAGRAM 5

Wit staat met zijn superloper en zijn geweldige torens veel beter. Tom vond de oplossing snel. 1.Tf3 Tf8 2. e5 ! Dd7 3.e6 jammer Txf6 maakt het spel gelijk uit.

Maar e6 is natuurlijk nog wel zo goed, dat wit altijd zal winnen... De7 4.Tf1. Zo simpel kan schaken soms zijn. Pion f6 gaat eraan en met hem zal de hele zwarte stelling omvallen. Zo geschiedde het ook.

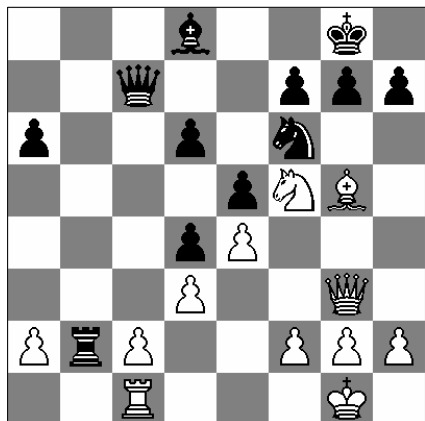

DIAGRAM 6 Tje Wing Au – Jan Vermeer. Zwart staat beter. Maar nu gebeurt er iets wonderlijks. Tje Wing heeft reputatie als combinatiespeler. Erg snel ziet hij ingewikkelde combinaties. In de diagramstand speelde hij 1.Pxg7. Jan, die de term “onder de indruk” normaal gesproken niet lijkt te kennen, gelooft kennelijk de reputatie van zijn tegenstander. Na gewoon Kxg7 zal hij wel winnen, want de aanval van wit stelt niets voor. Txc2 2.Pe6 Txc1 ??. Is dit gewoon een denkfout? Was hij uitgegaan van Lxc1 Dxc1 mat? Maar na Lxc1 staat zwart schaak en volgt gelijk een ondekbaar mat. Jan wachtte Lxc1 niet af, maar gaf het gelijk op. Ikzelf had met wit een plaatje tegen Wim Zunnabeld.

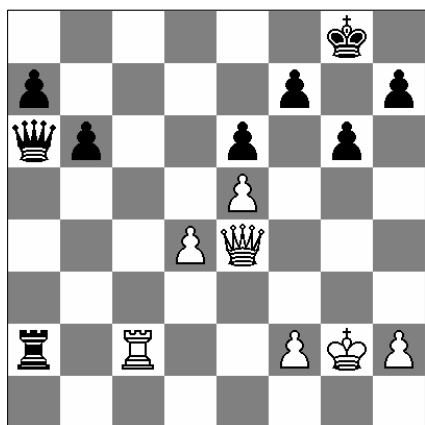
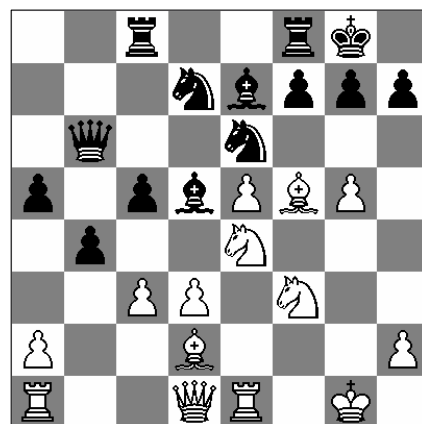

DIAGRAM 7. Zwart staat beter en dus is het zoeken naar remise. Ik dacht, dat me dat wel zou lukken als ik maar eenmaal pion f7 in mijn zak had. Dat was een misrekening. Het ging zo verder. 1.Da8+ Kg7 2.Tc8 De2 3.Tg8+ Kh6 4. Df8+ Kh5 5. Dxf7. Het doel lijkt bereikt. Ha, ha Dg4+ en ik kon het gelijk opgeven. Tom Bentvelzen had even staan kijken en riep gelijk. Jammer, dat je de remise gemist hebt. “Je moet niet Tc8 spelen, maar gelijk Dd8.” Dat lijkt zo, want op de lijn d8-f6-h4 valt het eeuwig schaak niet te ontgaan. Maar ook dat is niet waar. Na Dd8 zal zwart Db7+ antwoorden en zwart wint nog makkelijker dan in de partij. Nee, de redding ligt in 1.Da8 Kg7 2.Df3 en nu komt zwart niet

meer onder eeuwig schaak uit. Een overbekende zettenreeks. Hoe kan je dat nu overzien? Dezelfde wending heb ik al twee keer eerder ooit gebruikt. Dat blijven gelukkig de mysteries van het schaakspel. Het lekkerste moet je voor het laatst bewaren. DIAGRAM 8 is uit Ruud Wille - Robert Naasz.

Zwart staat iets gemakkelijker. Ruud wist niet precies hoe verder te komen. Maar hij dacht, dat een op f6 geofferd paard wel weer teruggeofferd zou worden, waarna er gaten in de nu zo hechte zwarte defensie konden zitten. Dus 1.Pf6+ gxf6 2.gxf6 Lxf6. Het is duidelijk, dat Ruud gelijk had. Als zwart Ld8 probeert zou een mogelijk logisch vervolg kunnen zijn: 3.Pg5 Pxd5 4.Dg4 Kh8 5.hxg5 Tg8 6.Dh5 Tg5 7.Dxg5 en nu zou zwart alsnog zijn loper moeten geven. Met de tekstzet was hij beter af. 3.exf6 Pxf6 4.c4

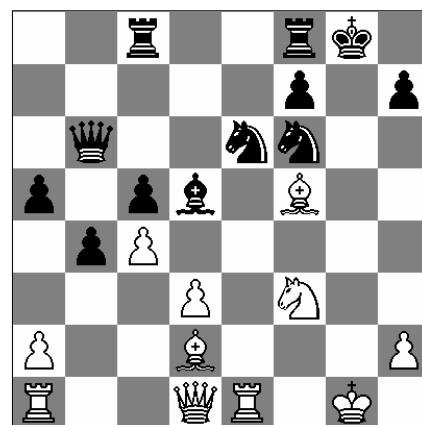

DIAGRAM 9. Wat moet zwart hier spelen? Robert koos voor ...Lb7. Ruud dacht, dat La8 beter was. Fritz zegt “ruilen wat je ruilen kunt” omdat zwart een geweldig veld heeft op d4 voor het paard en d3 voor wit een zorgenkindje zal blijven. Dus Lxf3 5. Dxf3 Dc6. 5...Pe5. Volgens Ruud zal de koning ooit naar h8 moeten en dan is nu de toren gebonden aan de dekking van f7. 5...Kh8 6.Kf2. Beoogt de g-lijn te gaan bezetten. Maar hij had de nu volgende knaller van zwart overzien. 6...Dd6 7.Te3 Dd4 8.Dg1? Ai, ai, ai. Dat had dus Df1 moeten zijn. De tekstzet kost een stuk. 8...Df4+ 9. Ke2 Dxf5 10.Tf1 Dh5 11.Ke1 Tg8?

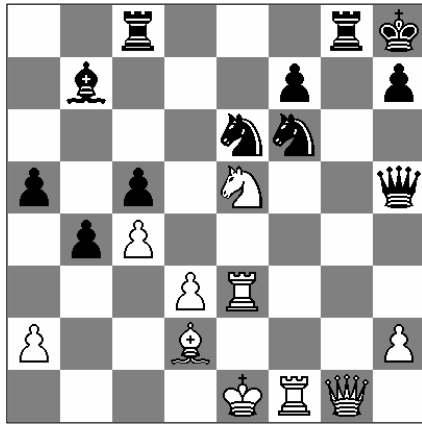

DIAGRAM 10 Zwart had alles onder controle. Hij had hier ...Pd4 moeten spelen met de dreiging ...Pc2. Wit kan niet goed Txf6 spelen wegens Tg8. Zwart is zijn voordeel kwijt. 12. Df2 De enige zet, maar wel een hele goeie. Pg4 Ruud zocht het eerst in PxP en daarna Df6+, maar hij vond nog op tijd de betere oplossing. 13. Pxf7+ Kg7 14. Tg3

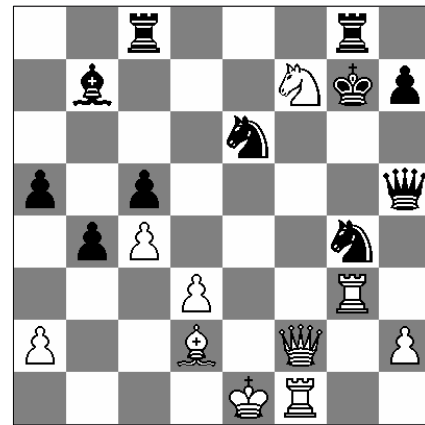

DIAGRAM 11 ...Tf8 ? De verliezende zet. Het is nu mat in twee. Het lijkt logisch, dat zwart niet graag Kf8 speelt wegens alle aftrekmogelijkheden. Toch redt die zet alles. Wit kan nog geen aftrekker plaatsen wegens Pxf2 en na De2 Ke7 geeft Fritz zwart zelfs een plus van 0,66. 15. Df6+ Kg8 16. Dh8# Een zinderende partij.

Interne competitie

Erik Wille

Geen van de kampioenen van vorig jaar is er in geslaagd zijn titel te prolongeren. De strijd om de titel was dit jaar dan ook heviger dan ooit en pas in de laatste weken vielen de beslissingen. Zo'n 40 spelers speelden dit jaar de vereiste 25 partijen en stredden dus mee om het kampioenschap. Dat aantal moet in de nabije toekomst omhoog richting 60. Dan ook zal de strijd om de titels nog verder toenemen. Toch mogen we zeer tevreden zijn met het verloop van de interne competitie, want er zullen maar weinig clubs zijn waar je

een heel seizoen tegen tegenstanders van ongeveer gelijke sterkte kan spelen zonder heel regelmatig tegen dezelfde opponenten te spelen.

Lange tijd ontspon zich een interessante tweestrijd tussen Richard van der Wel en Frank Schleipfenbauer en een gezamenlijke strijd om het halen van de 25 partijen. In de halve finale van de beker viel ook de beslissing voor het clubkampioenschap. Richard van der Wel schakelde onze vice-voorzitter uit en nam daarmee

Eindstand Groep A							
PI	Speler	TPR	ELO	INT-ERN	%	EXT-CUP	%
1.	Richard van der Wel	2169	2157	10½-15	70,0	6 -10	60,0
2.	Frank Schleipfenbauer	2107	2106	12 -16	75,0	4 - 9	44,4
3.	Sjoerd van Roosmalen	2071	2073	11½-21	54,8	4 - 8	50,0
4.	Gonzalo Tangarife	2022	2024	6 -16	37,5	6 - 9	66,7
5.	Fokke Jonkman	2000	2000	8½-16	53,1	4 - 9	44,4
6.	Paul de Freytas	1985	1985	16½-30	55,0	6 - 9	66,7
7.	Gerben Hendriks	1967	1967	10 -18	55,6	6 -14	42,9
8.	Jan Knuiman	1949	1943	10 -18	55,6	4½- 9	50,0
9.	Siert Huizinga	1946	1946	13 -22	59,1	6 -14	42,9
10.	Anne Paul Taal	1897	1902	6½-12	54,2	5½-13	42,3
11.	Martin Weijnsfeld	1889	1889	15 -27	55,6	3½- 8	43,8
12.	Ruud Wille	1887	1887	18 -33	54,5	3 - 9	33,3
13.	Tony Hogerhorst	1806	1806	10 -25	40,0	4½- 8	56,3
14.	Theo van Amerongen	1787	1789	8½-15	56,7	4 -10	40,0
15.	Robert Naasz	1778	1783	6 -18	33,3	5½- 9	61,1
16.	Jan Vermeer	1644	1644	6½-26	25,0	5 -10	50,0

meteen een beslissende voorsprong in de strijd om de titel. Op de laatste clubavond slaagde Richard er vervolgens ook in om zijn 25^e partij te spelen. In Richard van der Wel hebben we daarmee een clubkampioen die heel langzaam naar de top van ASV is doorgestoten. De stappen omhoog waren in zijn eerste clubjaren klein, maar ze bleven wel komen. In dat opzicht is de captain van onze hoofdmacht een voorbeeld voor velen. Na enkele seizoenen van afwezigheid vierde Sjoerd van Roosmalen met een derde plaats zijn rentree in de interne competitie. Maar onze felicitaties gaan uit naar Richard van der Wel.

In de groep waar de minste spelers de finish (=25 partijen) haalden, was de spanning het grootst. Koen Maassen van den Brink had steeds de leiding in handen, maar achter hem gaven Jacques Boonstra en Rob van Belle maar weinig terrein prijs. Koen Maassen van den Brink slaagde uiteindelijk in zijn missie om in het eerste jaar bij ASV clubkampioen te worden. Als een van de jongere ASV-ers zal hij de komende tijd doorstromen naar hogere regionen. En we moeten niet gek opkijken als hij over een aantal seizoenen echt

hoog speelt. Dat zal vooral ook afhangen van zijn eigen ambities. Koen viel in zijn debuutseizoen bij ASV niet alleen op door zijn prestaties. Ook zijn inzet voor de jeugd en onze toernooien maakten hem in één seizoen een ASV-er in hart en nieren. Mooi om dat te zien, zeker als dat ook nog eens gepaard gaat met goed schaak. Natuurlijk genieten we ook van de revival van Jacques Boonstra. Hij lijkt een mindere periode afgesloten te hebben. Jacques Boonstra speelt altijd mooi schaak, waarbij hij soms teveel romanticus is en zichzelf wel eens iets tekort doet. Maar Jacques, blijf vooral zo spelen, want dan hebben de toeschouwers in ieder geval wat te genieten. Met Jacques is ook Rob van Belle op de weg terug. Voor Hedser Dijkstra is in het nieuwe seizoen de uitdaging om de 1800-grens te overschrijden. En dat kan hij, dat is zeker. Ook Marco Braam lijkt op weg om die magische grens te doorbreken. Het zegt iets over de sterkte in de breedte bij ASV. Wat dat betreft is de B-groep de mooiste groep, dus voor alle B-spelers die nu niet terugkomen in de stand moet dat alle reden zijn om komend seizoen ook in het eindklassement te komen.

Eindstand Groep B							
PI	Speler	TPR	ELO	INT-ERN	%	EXT-CUP	%
1.	Koen Maassen vd Brink	1856	1854	10 -18	55.6	6 -11	54.5
2.	Jacques Boonstra	1818	1804	9 -16	56.3	6 - 9	66.7
3.	Rob van Belle	1773	1772	13 -27	48.1	1½- 2	75.0
4.	Hedser Dijkstra	1749	1749	11 -22	50.0	3½- 7	50.0
5.	Marco Braam	1744	1743	9 -19	47.4	5½- 8	68.8
6.	Dick Hajee	1735	1737	9 -19	47.4	5½- 7	78.6
7.	Hendrik van Buren	1616	1616	13 -23	56.5	3½- 8	43.8
8.	Horst Eder	1584	1580	12½-19	65.8	1 - 6	16.7
9.	Frans Veerman	1564	1564	14 -26	53.8	4½- 8	56.3

Eindstand Groep C							
PI	Speler	TPR	ELO	INT-ERN	%	EXT-CUP	%
1.	Walter Manschot	1589	1586	16 -27	59.3	0 - 0	0.0
2.	Theo Koeweiden	1561	1555	12½-20	62.5	3½- 6	58.3
3.	Ton van Eck	1507	1507	16 -26	61.5	4 - 7	57.1
4.	Wim Zunnabeld	1472	1464	11½-19	60.5	1½- 6	25.0
5.	Jan Zuidema	1453	1453	14 -25	56.0	2 - 5	40.0
6.	Herman de Munnik	1450	1450	11 -23	47.8	4½- 7	64.3
7.	Wilfred Ariens	1447	1450	13½-27	50.0	0 - 0	0.0
8.	Lion de Kok	1426	1403	10½-19	55.3	3 - 6	50.0
9.	Jonathan v d Krogt	1415	1413	9½-19	50.0	2 - 6	33.3
10.	Ko Kooman	1411	1411	12 -27	44.4	3 - 6	50.0
11.	Bob Hartogh Heys	1408	1388	12 -19	63.2	2½- 6	41.7
12.	Ernst Singendonk	1343	1345	12 -27	44.4	0 - 0	0.0
13.	Henk Kelderman	1335	1335	12 -26	46.2	4½- 7	64.3
14.	Jan Sanders	1330	1330	13½-24	56.3	3 - 6	50.0
15.	Phillip Stibbe	1153	1153	11½-30	38.3	0 - 0	0.0
16.	Hein van Vlerken	1107	1107	7½-28	26.8	2 - 6	33.3

De nieuwe kampioen van de **C-groep** is Walter Manschot. Walter was afgelopen seizoen nog B-speler en dit jaar bleek hij deze status verloren te hebben. Zoals het een goed sportman betaamt, zette Walter Manschot alles op alles om aan te tonen dat hij beter kon. Het resultaat was fenomenaal. Halverwege het seizoen pakte Walter Manschot de kop van het klassement en die stond hij niet meer af. Hij was echter niet de enige die het in Groep C goed deed. Theo Koewiden wordt ook steeds sterker. En ook Ton van Eck deed van zich spreken in zijn eerste volledige ASV-seizoen. Deze groep blonk uit door clubtrouw. Daarmee geven zij het voorbeeld.

Bekercompetitie

De strijd om de ASV-beker is enorm spannend geweest. Nog niet vaak in de geschiedenis van ASV zullen drie spelers van ASV 1 en een oud-speler van de hoofdmacht de laatste vier hebben bereikt. In de halve finale ging Léon van Tol onderuit tegen Otto Wilgenhof en zoals boven omschreven won Richard van der Wel van Frank Schleipfenbauer. In de finale probeerde Richard van der Wel vooral opponent Otto Wilgenhof niet in zijn spel te laten komen. Dat lukte echter niet. En zo won Otto Wilgenhof de beker.

Snelschaakkampioenschap

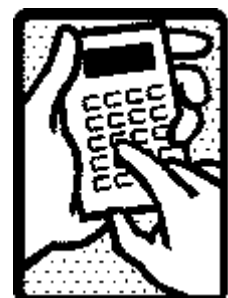
Maar liefst vijf spelers van ASV 1 deden mee aan deze spectaculaire schaakavond. In de finalegroep toonde Wouter van Rijn zich het koelbloedigst. Achter hem eindigde clubkampioen Richard van der Wel als tweede. Ook Peter Boel, Remco de Leeuw en Otto Wilgenhof kwamen in de finalegroep. Titelverdediger Gerben Hendriks kwam in het stuk niet voor.

Grootste stijgers					
PI	Speler	Gr	ELO	STIJ	TPR
1.	Ton van Eck	C	1507	246	1507
2.	Lion de Kok	C	1403	179	1426
3.	Bob Hartogh Heys	C	1388	152	1408
4.	Jan Sanders	C	1330	130	1330
5.	Etienne Torregrosa	C	1250	105	1354
6.	Koen Maassen vd Brink	B	1854	104	1856
7.	Jacques Boonstra	B	1804	103	1818
8.	Richard van der Wel	A	2157	93	2169
9.	Mark Egging	C	1574	93	1666
10.	Ger van Pelt	C	1341	91	1538
11.	Jan Knuiman	A	1943	87	1949
12.	Erika Belle	A	1916	78	2036
13.	Henk Kelderman	C	1335	76	1335
14.	Martijn Boele	B	1824	74	1920
15.	Eelco de Vries	A	2229	71	2321
16.	Philip Stibbe	C	1153	70	1153
17.	Wouter van Rijn	A	2095	69	2173

Superprestige						
pl	speler	int	bek	rap	snel	Tot
1.	Richard van der Wel	32	10	0	7	49
2.	Sjoerd van Roosmalen	24	0	16	3	43
3.	Frank Schleipfenbauer	28	6	0	0	34
4.	Gonzalo Tangarife	20	0	0	0	20
5.	Otto Wilgenhof	0	12	0	4,5	16,5
6.	Fokke Jonkman	16	0	0	0	16
7.	Martin Weijzenfeld	0	0	14	0	14
8.	Paul de Freytas	12	0	1	0	13
9.	Jan Vermeer	0	0	12	0	12
10.	Jan Knuiman	4	0	7	0	11
11.	John Sloots	0	0	10	0	10
12.	Gerben Hendriks	8	0	0	0	8
	Wouter van Rijn	0	0	0	8	8
14.	Koen Maassen vd Brink	0	0	7	0	7
15.	Léon van Tol	0	6	0	0	6
	Peter Boel	0	0	0	6	6
17.	Remco de Leeuw	0	0	0	4,5	4,5
	Anne Paul Taal	0	3	0	1,5	4,5
19.	Tjé Wing Au	0	0	4	0	4
	Désiré Fassaert	0	3	1	0	4
21	Theo Jurrius	0	3	0	0	3
	Ruud Verhoef	0	3	0	0	3
23.	Tony Hogerhorst	0	0	0	1,5	1,5
24.	Jan Groen	0	0	1	0	1

We sluiten af met de **grootste stijgers** op de ELO-lijst. Ton van Eck heeft de tweestrijd met zijn teamgenoot van ASV 11, Lion de Kok, in zijn voordeel beslist. Ook Bob Hartogh Heijs van ASV 10 en Jan Sanders die inviel in ASV 10 en 11 behoren tot de toppers van seizoen 2007-2008. In deze ranglijst overheersten dus de C-spelers.

Met al deze eindstanden is een einde gekomen aan alle cijfers, rangen en standen uit 2007-2008. We feliciteren de kampioenen Richard van der Wel, Koen Maassen van den Brink, Walter Manschot, Otto Wilgenhof, Ruud Verhoef, Sjoerd van Roosmalen en Wouter van Rijn. Graag tot in het nieuwe seizoen met hopelijk weer even veel strijd en plezier als in dit jaar.

De Vijf en het geheim van Maastricht

Marco Braam

Vanaf de jaren 40 werd een serie fantastische jeugdboeken uitgegeven genaamd "De Vijf en..." van Enid Blyton. Ik heb er van gesmuld indertijd. Dit stukje tekst heb ik geprobeerd in die stijl te schrijven omdat ik

er zoveel leuke herinneringen aan heb overgehouden, net als aan het schaaktoernooi in Maastricht wat een onverdeeld succes was. Veel leesplezier.

De Vijf en het geheim van Maastricht.

Na alle avonturen in Zwolle moesten onze vijf dappere vrienden even bijkomen, maar niet voor lang. Marco, de vrolijkste van het stel had gelezen over een schat in Maastricht. Koen, de avontuurlijkste van de vijf vrienden was meteen van de partij, en na enig aarzelen waren Martijn, Frank, en Paul ook bereid tot een nieuw avontuur. Frank, de verstandigste van het stel moest lang nadenken of het wel goed was om z'n jongens al weer zo snel in een nieuw avontuur te storten. Maar toen hij het enthousiasme zag van de vier trouwe jonge honden gaf hij toe. Het gejuich was niet van de lucht, want hoe konden ze nou een geheim vinden zonder de aanwijzingen van Frank? Paul, de rustigste van het stel trok zich terug om zich goed voor te bereiden op het weekend. De jongens hadden begrepen dat het geheim alleen gevonden kon worden als ze een aantal zeer ingewikkelde puzzels konden oplossen dat schaken heet. Paul nam de verantwoordelijkheid om zich in de finesses van dit spel te verdiepen, en hij studeerde dagen achtereen tot diep in de nacht. Martijn, de durfal van het stel maakte zich niet druk om de puzzels. Als je haar goed zit en je bent indrukwekkend gekleed dan kom je een heel eind is zijn motto. De nacht voor de vertrekdatum sliepen onze vijf vrienden onrustig. Paul had nachtmerries van slapende tegenstanders die niet wakker te krijgen waren en hoe hard Paul ook op de klok drukte, hij bleef lopen aan zijn kant. Badend in het zweet werd hij wakker, en na een paar stevige meppen op zijn wekker sloeg hij de waarschuwing op in zijn geheugen en maakte zich klaar voor vertrek. Martijn had een vreselijke nachtmerrie over snurkende schakers waardoor hij partij op partij verloor omdat hij niet kon slapen. Toen hij wakker werd zat er maar een ding op, de nachtmerries wegspoelen met Brinta, scherp kleden en het beste er van hopen, dat had hem al vaak gered in netelige situaties. Koen sliep ook onrustig. Hij droomde dat hij nooit aankwam in Maastricht met de auto, de weg leek eindeloos. En wat hij ook probeerde de auto ging niet harder dan 80 km per uur. Marco was de enige die rustig sliep, hij was er zeker van dat er niks kon gebeuren zolang ze met z'n vijven waren.

Frank had hele andere nachtmerries. Hij droomde dat Martijn vastzat in de doucheput en dat iedereen klaar zat om te vertrekken en dat Martijn maar niet verscheen. Franks grootste angst is dat een van zijn schaapjes uit de kudde is verdwenen, dus ook hij werd badend in het zweet wakker met de gedachte dat er een vloek rust op dit weekend. Zichzelf troostend met de gedachte dat Pinksteren staat voor de uitstorting van de Heilige Geest, en de kans dus heel klein is dat er ernstige ongelukken gebeuren pakte hij zijn tas in met alle belangrijke zaken die de leider van de roedel nodig heeft. Ondertussen was Koen al op weg met zijn Renault Clio van mamma. Precies op tijd arriveerde hij bij Marco, die breed grijnzend plaatsnam naast de bestuurder vanwege de gedachte dat hierdoor Paul en Martijn met die lange stelten op de achterbank moesten. Het is ook altijd hetzelfde met die jongens. Vervolgens werd Paul opgehaald die zich onopvallend schuilhield tussen de vervelkte gebouwen van een bedenkelijke wijk in Arnhem. Martijn stond ook al breeduit lachend klaar in driedelig grijs, wat sterk contrasteerde met de hondenuitwerpselen op straat in de

nog bedenkelijkere wijk van Arnhem. Alles paste net in de auto, en vol goede moed ging het viertal op weg, zich afvragend wat nou het geheim zou zijn in Maastricht.

Frank zou later komen in zijn familieauto voor 7 personen, als kostwinner met veel verantwoordelijkheidsgevoel moest hij nog een aantal zaken afronden op zijn werk. Hij had Koen echter wel op het hart gedrukt om vooral rustig te rijden. De nachtmerrie van Koen kwam al snel uit. Er stond een file vanaf Arnhem tot Maastricht veroorzaakt door blije vijftigers met een grote caravan achter de auto. Het geheim leek verder weg dan ooit, maar onze vrienden hielden moed. Gelukkig had Marco aan de vijf een fantastisch huisje beloofd dicht bij het centrum van Maastricht. Na zes uur in de moordende zon in de auto te hebben gezeten kwam eindelijk de kerktoeren van Maastricht dichterbij, amicaal sloegen de jongens Koen op de schouder vanwege het feit dat hij ze zo veilig en vlot naar deze stad had gebracht. De routeplanner vertelde dat ze links afmoesten, en Martijn juichte dat daar geen file stond en dat we voor het eerst die dag geluk hadden. Eenmaal linksaf geslagen keek het viertal een beetje angstig om zich heen. Er was dan wel een mc Donalds en een benzinestation maar de wijk waar ze inreden zag er troosteloos uit. Overal tralies en rolluiken voor de ramen. Waar zouden ze die voor nodig hebben bracht Paul met verstikte stem uit. Ach zei Marco, als ze ons willen beroven zullen ze zich eerst richten op Martijn omdat hij er het meest vermogend uitziet, dan kunnen wij ondertussen heel hard rennen om hulp te halen. Dit leek iedereen een goed idee en de rust keerde weer een beetje terug. Naarmate ze verder in de burgemeesterswijk reden viel het ze op dat er zoveel op scooters werd gereden. Koen merkte op dat het toch wel een heel milieuvriendelijke wijk moest zijn dat met die zuinige vervoersmiddelen werd gereden. Eindelijk bij het huisje aangekomen werd de auto geparkeerd tussen een oude ford granada zonder wielen en een soort verbouwde Mercedes. Paul en Martijn klaptten hun benen uit en na een beetje onvast te hebben gewiebel stonden ze weer stevig op de grond. Marco belde aan als contactpersoon met de buitenwereld maar er werd niet opengedaan. Achter het raam zat een minuscuul briefje met daarop een telefoonnummer geschreven. Marco belde het nummer en kreeg de eigenaresse van het huisje aan de telefoon. Ze was onderweg terug naar België omdat we maar niet kwamen. Marco putte zich uit in excuses, en de mevrouw was bereid om rechtsomkeert te maken en de jongens nog een kans te geven. Na anderhalf uur wachten trokken de jongens met een opgeruimd humeur het huisje in. Het was verassend ruim en koel, en alles was er. Televisie, koelkast, afwasmachine, enz. Blij zochten we onze kamers op en ondertussen was Frank gearriveerd. Eten werd geregeld, en ondertussen legde Paul de spelregels uit van het schaakspel. Na een kwartier zei Martijn dat hij zonder problemen zou kunnen schaken en de vijf togen naar het toernooi. Ze kwamen binnen in een schoolgebouw met overal glas, de temperatuur was aangenaam rond de 33 graden Celsius. Nadat de vijf elkaar van harte succes hadden gewenst viel de groep uit elkaar tot vijf individuen die zelfstandig de vijand in de ogen moest kijken. Met wisselend succes werd de eerste ronde overleefd. Gelet op de wijk waarin de dappere jongens verbleven werd afgesproken dat we nooit alleen over straat hoefden te lopen naar het huisje, hoe lang de partij ook duurt. Dus na uren op Paul te hebben gewacht kon het vijftal op zoek naar eten. Ondertussen vroegen de jongens zich af wat het geheim nou was van Maastricht dat hun komst zo belangrijk maakte. Sneller dan ze wilden zouden ze daar achter komen....

De volgende morgen stond Marco als ochtendmens als eerste onder de douche. Tot zijn verrassing werd het water niet warm. Dit riep tweeslachtige gevoelens op. Zou dit onderdeel zijn van de zoektocht naar het geheim van Maastricht? Of hebben we gewoon pech en doet de douche het niet. Het vooruitzicht om met vijf stinkende mannen de rest van het weekend door te brengen vond Marco een weinig appetijtelijke gedachte en hij besloot niets te zeggen zodat de andere vier nietsvermoedend toch een koude douche zouden nemen.

Aan het ontbijt werd dit probleem besproken. Eindelijk konden ze hun tanden zetten in het geheim van Maastricht! Hier waren ze voor gekomen daar waren ze het al snel over eens. Mogelijke oorzaken van het probleem werden besproken, maar toen besloot het dappere vijftal op onderzoek uit te gaan.

Frank en Marco inspecteerde buiten of er misschien ergens een boiler was verstopt in een schuur. Martijn, Koen, en Paul liepen door het huis op zoek naar geheime kasten. Marco en Frank vonden buiten niks, maar gingen onverdroten door met het zoeken naar sleutels om kasten en deuren open te maken. Ook die waren niet te vinden. Paul keek op zijn eigen kamer, maar kon niets opvallends vinden. Na lang zoeken zakte de moed de jongens een beetje in de schoenen. Het zal toch niet zo zijn dat deze vijf hulp zouden moeten vragen? Na al die avonturen waarbij ze zichzelf en elkaar zo gered hadden? Een diepe droefenis viel als een deken over de groep dappere schakers heen. Vonden ze hier hun Waterloo? Was de magie van de hechte groep verdwenen? Nee! Schreeuwde Frank met overslaande stem, we lossen het zelf op! En opnieuw begon hun zoektocht door het huis, alles werd binnenstebuiten gekeerd, op het dak werd gekeken, want in die groene wijk kon er natuurlijk ook met zonne-energie water verwarmd worden. De een na de ander kwam onverrichter zake weer terug van zijn speurtocht. Ok zei Frank, er zit niets anders op dan de verhuurders te bellen voor hulp. Koen liet zijn hoofd zakken om zijn tranen te verbergen. De trotse navigator van het stel kon de vernedering niet aan. Marco wierp zich op om het dramatische telefoontje te plegen. Met trillende vingers drukte hij het nummer in. Zijn keel voelde aan als schuurpapier, en zweette van schaamte. Hij kreeg contact en met verbazing luisterde de vrouw aan de andere telefoon naar het verhaal. Merkwaaardig zei ze, dit heb ik nog nooit meegemaakt. Ik zal mijn man sturen. Na een uur was de man samen met zijn vrouw in het huisje. Ook zij begonnen een zoektocht. Naar de oorzaken. Plotseling hoorden we een kreet van ontsteltenis van zolder komen. Iemand rende naar beneden en keek ons verwilderd aan. WIE slaapt hier op zolder! We keken allemaal naar Paul. Ja eh ik zei Paul. Heb jij aan stekkers gezeten? Eh nee, nou eh ja, alleen de stekker van iets omdat ik de stekker van de wekker er in moest steken, ik verslaap me wel eens.. De man begon hard te lachen om het beteuterde gezicht van Paul. Je hebt de stekker van de geiser en de waterpomp eruit getrokken! Logisch dat jullie geen warm water hebben. Ontsteld keken we elkaar aan. Prettige dag verder zei de man, en kijk goed uit waar je je stekker insteekt!

We zijn er niet zo heel vaak op terug gekomen, want dat vonden we zielig voor Paul ☺

En ook niet zo vaak dat zijn tegenstander flauwviel de laatste partij terwijl Paul eindelijk eens goed stond dit toernooi. Maar wel heldhaftig genoeg nam met remise terwijl we hem dringend hadden geadviseerd om eerst de klok te stoppen, vervolgens de partij te claimen bij de wedstrijdleider en daarna pas te vragen hoe het met de tegenstander is.

En we hebben geeneen keer tegen Martijn gezegd dat we het vervelend vonden dat hij, twee minuten voor vertrek naar de speelruimte, ging douchen.

En het was ook niet erg dat Koen en ik aan de vieze mc Donalds zaten en Frank Martijn en Paul met hoogwaardige chinees aan kwamen zetten en aan ons vroegen hoe het smaakte.

En we vonden het allemaal ok dat Marco naar een übercool concert ging van Roger Waters in de open lucht met tijdens "the dark side of the moon" een prachtige volle maan, nee Frank heeft Marco zelfs onbaatzuchtig opgehaald en grootmoedig gevraagd of het leuk was.

En we schamen ons er ook niet voor dat we allemaal een grote mond hadden over meedogenloos stappen in Maastricht maar uiteindelijk uitgeput vroeg in ons bedje lagen.

En het feit dat er een hele grote intelligente African American grootmeester ons kwam vertellen tijdens de analyse dat we volkomen debiel bezig waren vonden we ook fijn.

Kortom, klasse weekend, bedankt jongens!

Vreemde Vogels, Narcolepsie, Piraten en een Moped (of: Verslag Limburg Open 2008)

Martijn Boele

In het Pinksterweekend togen Marco, Koen, Paul en ondergetekende op reis naar Limburg. Koen had zijn autootje en rijvaardigheden opgeofferd en scheurde met tachtig kilometer per uur over de snelwegen richting Limburg. Mede daarom, maar ook vanwege kilometers file, deden we een kleine vier uur over de rit die normaliter in minder dan twee uur af te leggen is. Frank, die als vijfde het huisje zou bewonen dat Marco via de achterdeuren van het internet prima had georganiseerd, zou moederziel alleen uit zijn eigen woonplaats vertrekken en arriveerde dus later.

Tussen de gesprekken in de auto over overbevissing en andere maatschappelijke problemen en r&b-muziek door, werd er al druk gespeculeerd over de te behalen resultaten. Alleen Marco en ik speelden in de B-groep, waarin tot een rating van 1900 mocht worden mee gespeeld. De drie overige klasbakken speelden in de A-groep, waarin vanaf een rating van 1800 mocht worden geparticipeerd. Ik zal u hun voorspellingen en dromen besparen -wellicht kunt u deze elders in dit geweldige verenigingsorgaan lezen-, maar mijn doel was 4,5 uit 7 te halen, inclusief 1 bye, die ik in de vierde ronde had. Kortom, 4 punten uit 6 gespeelde partijen.

Aangekomen bij het rijtjeshuis wachtten we een klein half uur op de eigenaresse, die ons vriendelijk te woord stond en ons de ins en outs van de woning toonde. Goede woonkamer, nette keuken. Beiden met een tafel waar vijf man makkelijk aan plaats konden nemen. In de tuin stonden tuinstoelen en de wc was schoon. Boven aangekomen bleken er 4 slaapkamers te zijn. Koen en ik offerden ons op door tezamen één kamer te delen en toen allen redelijk waren geïnstalleerd, de financiën en de boodschappen waren gedaan en duidelijk was waar we moesten zijn, vertrokken wij schakers naar de speelzaal.

De speelzaal, die een kilometer van ons onderkomen in een school was gesitueerd, was ruim en licht, maar voornamelijk erg warm. Marco zei tot tweemaal toe dat hij het vreemd zou vinden als er niemand neer zou gaan, en op de laatste dag kwam die voorspelling uit.

Ik had mij opgegeven met een rating van 1750, dezelfde beginrating als bij de ASV, na jaren niet geschaakt te hebben. De verrassing was groot toen één der kompanen opmerkte dat ik als 7e was ingedeeld, met een rating van 1860. Toen ik hiernaar informeerde bleek dat ze nog een oude rating van de KNSB uit het vet hadden gehaald. Beetje opgepoetst en daarmee moest ik het maar doen. Op zich niet erg, omdat de eerste rondes dan makkelijker schijnen te zijn, maar daar was in mijn groep niets van te merken. Veel jongelui waarvan de rating niet hun schaaksterkte is, maar hun

uithoudingsvermogen een stuk beter dan dat van mij. Van te voren doe je dus of om de prijzen mee, of je verliest een bak rating.

Eerste ronde. Vrijdagavond.

Tegenover mij neemt een vriendelijke Belg plaats. Hij stelt zich voor als Frederic Ingelaere. De naam alleen kan mij al bekoren. Ik had zwart en speelde mijn favoriete draak. In plaats van de verwachte koningsaanval koos hij voor een "subvariantje in het centrum dat ie wel eens bekeken had". Hij wist mij in de analyse precies te vertellen waar de haken en ogen in de stelling zitten en waarom hij de draak zo aanpakte, om er achteraf fijntjes aan toe te voegen dat hij anderhalf jaar geleden nog een rating van 1850 had, maar nu zijn zonen ook schaakten hij meer met chauffeurje spelen bezig was.

De partij verliep verre van vlekkeloos. Ik kwam gelijkwaardig uit de opening zonder te roken. Op het moment dat ik wel rokeerde ging hij juist het centrum onder handen nemen en zonder goed tegenspel kwam ik een volle pion achter, waarop hij remise aanbood. Eigenlijk moet je dat niet willen, maar het beste is het aan te nemen.

Een halfje is niet slecht.

Een halfje met zwart is niet slecht.

Een halfje met zwart in de eerste ronde is niet slecht.

Maar het gevoel wilde dóór.

Ik heb de irritante eigenschap dat ik met sport en spel immer wil winnen.

Na bij Marco advies te hebben ingewonnen, het gelijke spel geaccepteerd.

In dezelfde analyse bleek dat zwart wel degelijk veel spel had, maar wit eigenlijk zou moeten winnen. Hij bood remise aan om met zijn zonen vroeg op huis aan te kunnen. Zij reden elke dag vijf kwartier heen en vijf kwartier terug. De analyse was goed, de biertjes lekker en uiteindelijk werd het toch 23:00 uur voordat hij vertrok. Een leerzame partij.

"Had ik toch nog even door kunnen spelen," zei hij parmantig, maar ik wist hem te overtuigen dat het dan nu niet zo gezellig was geweest. Ondertussen had ik al vijf originele en moeilijk verkrijgbare Belgische bieren voor het team georganiseerd, omdat zijn vrouw een dergelijk handeltje bleek te hebben.

In het aangemeten thuis een paar normale biertjes gedronken en toen, met de oordoppen in, de nacht doorkomen. Klaas Vaak stond waarschijnlijk nog steeds in de file, want slapen kwam er niet echt van. Gelukkig de volgende morgen pas om 11 uur spelen. 's Morgens ben ik niet op mijn best.

Ronde twee, zaterdagochtend.

Ronduit sacherijig nam ik plaats tegenover een man

van in de 50 met wittige haren en een wittige baard. Ik mompelde nog iets over mijters en schimmels, maar niemand die het wilde horen. Een kleine deja-vu werd mijn deel toen hij vooraf (!) vertelde dat hij het afgelopen jaar 100 elopunten was gezakt en hier zat om dat weer op te schroeven. Ik keek hem meewarig aan, maar toen hij om de vijf á tien zetten steeds opvallend zat te knikken en mij tijdens mijn tijd regelmatig strak zat aan te kijken begreep ik dat hij de punten waarschijnlijk kwijt was geraakt omdat men niet meer in zijn psychologische spelletjes trapt. Met de zonnebril op de neus en mijn handen als oogkleppen werd het uiteindelijk een van mijn kant goede partij. Met de witte poppen drukte ik hem in een getransponeerde Benoni (ik weet niet wat dat moge zijn, maar meegekregen uit de overlevering) rustig doch gedecideerd weg. Na 51 zetten liet hij zich mat zetten.

Ronde drie, zaterdagmiddag.

Hoewel de partij van die ochtend de dag kleur had gegeven, was het inmiddels bloedheet geworden in de speelzaal. Ik was nog wel zo sluw geweest om een t-shirt aan te trekken in plaats van een blouse, maar omdat mannen in korte broek lelijker zijn dan een schurftige jakhals op een moped -hoewel Frank daar anders over denkt- sijpelde het zweet gestaag over het logge lijf.

Tegenover mij een pokdalige Duitse jongeman met een tot plagerijtjes uitnodigende Duitse naam: Otto Schwanke. Nu ik zwart had en hij met d4 opende, was het de tijd om zelf een Benoni te spelen, maar uiteindelijk werd dat (volgens de analyse in de avonduurtjes met de Heren A-groepers) een Konings-Indiër. Het mag van mij allemaal, ik vind het allemaal best. Ik zoek de beste zetten en die bleek ik ook te hebben gevonden. In plaats van het plan dat wit moet hebben om de damevleugel aan te kranten, zodat zwart op de koningsvleugel kan gaan stoemp, had de jongeman overduidelijk geen plan en ging hij al mijn plannetjes zo snel mogelijk onschadelijk maken. Als wil niet wil spelen is er met zwart geen eer te behalen, maar omdat hij alles dichtschoof liet ik mijn loper ruilen tegen zijn paard, zodat er een gesloten eindspel loper+toren tegen paard+toren ontstond. Met wat tactische wendingen in het verschiet offerde ik een pion om met mijn koning zijn stelling binnen te waggelen. Deze pion nam mijn ooster- en overbuurman niet aan, maar mijn koning paradeerde parmantig alsnog naar zijn koningsvleugelpionnen. De grap in deze was dat hij alles had dichtgeschoven, maar ik wat pionnen had achtergehouden. Met behulp van mijn eigen gaten kon ik dit plan ten uitvoer brengen. Jannes van der Wal zou zich omgedraaid hebben in zijn graf mocht het een damstelling zijn geweest. Nadat hij (Otto, niet Johannes) mij hielp door de torens af te ruilen moest ik nog één trucje onschadelijk maken en kon ik het punt in de inmiddels natte broekzak stoppen.
My kingdom for a pair of shorts!

2,5 uit 3!

Niet slecht voor een beginnelingetje.

Thuis de hilarische analyses van Paul aangehoord en alle partijtjes bekeken. Een biertje gedronken en naar het mandje, waar de hitte in mindere mate was doorgedrongen. Wie bestelt zulk mooi weer als er snoeihard geschaakt moet worden!?

Die nacht droomde ik van grote bekken met grote oren, uitgereikt door grote meesters op het podium van een koele schaakzaal, gevuld met bier en wijn en fris en water. Veel water. Op oceanen zwierf ik als een schaakpiraat, altijd op zoek naar dames en passanten. Toen ik de volgende ochtend wakker werd was de wereld diffuus en kil, totdat ik mij realiseerde dat ik die zondagochtend een bye had opgenomen. Met een grijs sloop ik weer in en bleek pas rond het middaguur te ontwaken. Die vier uurtjes extra doen wonderen.

Nadat Koen en ik wat hadden gekeuvelde en geschaakpraat, besloten we te gaan kijken hoe de die-hards het eraf brachten. Want ondanks dat Frank van de gelegenheid gebruik had gemaakt om zijn familie, die in de omgeving woont, te bezoeken, en Koen en ik simpelweg geen sjoerge hadden, waren Marco en Paul die morgen gewoon aan het schaken geslagen. Of, zoals Paul het placht te zeggen: "Als je er toch bent om te schaken, kun je ze net zo goed allemaal spelen."

Breng daar maar iets tegen in.

(advertentie)

Luxe Bakkerij D. ten Hoopen

Specialiteiten: Limburgse vlaaien

Openingstijden:

**ma t/m vr 7.00 - 18.00 uur en
za 7.00 - 17.00 uur.**

Arnhem:

Steenstraat 86, tel. 026-4459156

Ronde 5. Zondagmiddag.

Na enige tijd waren alle partijen van die morgen afgelopen. Marco ging naar Roger Waters in Landgraaf en liet mij jaloers achter om wat zetjes te doen. Ik kwam (denk ik) weer tegenover een Belg te zitten, die enkele heel vreemde zetjes liet zien. Na mijn kwaliteitsoffer op f6 was het snel bekeken.

1.e4 e5 2.Lc4 Pf6 3.Pc3 Pc6 4.d3

Ik moet dit eens bekijken, want ik weet wel dat je ergens d4 moet spelen, maar nooit wanneer en hoe. Eigenlijk doe ik altijd maar wat op e5. Tijd voor studie, want het is blijkbaar populair.

4...Le7 5.a3

Om Pa5 eruit te halen en tevens eens b4 als plan te hebben.

5...d6 6.Pge2 0-0 7.0-0 Le6 8.Pd5 h6

Een verzwakking die nergens voor nodig is. [8...Pxd5?? Wint een stuk.]

9.b4

Wie a3 zegt moet ook b zeggen.

9...a6 10.c3 b5 11.Lb3 Dd7 12.Pg3

[Misschien is direct f4 beter. Niet gedaan, want ik heb tijd zat. Ook helpt het paard mijn later geplande koningsaanval. Maar wel even wat varianten berekend, natuurlijk:

12.f4 Lg4

(12...a5 13.f5 Lxd5 14.exd5 Pb8 15.Lb2 axb4 16.axb4 Txa1 17.Dxa1--)

13.h3 Lh5

(13...Lxh3 14.gxh3 Dxh3 15.Tf2 Pg4 16.Tg2+-)

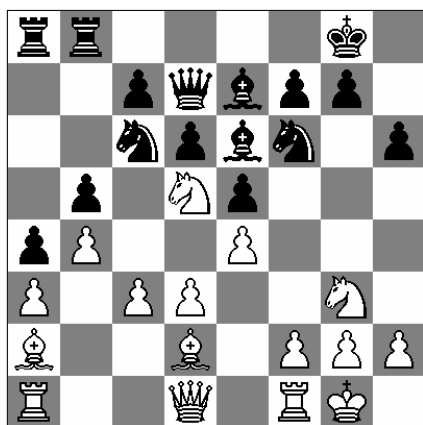
14.a4 Pxd5 15.Lxd5 exf4 16.Lxf4 Tae8 17.Dd2+/-]

12...a5 13.Ld2 a4

U hoeft me niet te helpen, o waarde tegenstander, maar het mag wel.

14.La2

[14.Lc2?! Pxd5 15.exd5 Lxd5-+]

14...Tfb8?!

Nu begrijp ik wat hij wil: hij wil het paard van d5 zonder zijn witte loper te ruilen. Als hij Pxx speelt gevolgd door c6 kan ik altijd nog het vorkje op b6 aanpakken, maar om daar nou de f-toren op een lijn te zetten die je zelf net gesloten hebt. In de analyse thuis een paar weken later, begreep ik a4 ook beter. Hij hoopte misschien dat ik naar c2 ging, zodat dat ellendige paard op d5 (die overigens verder niet veel doet) eindelijk kan

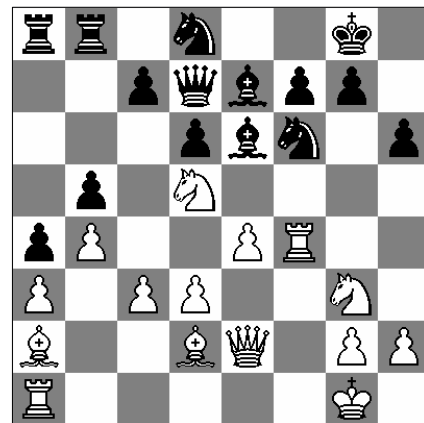
verdwijnen. Soms duurt het even voordat het schimmige geestenrijk van de tegenstander ontrafeld kan worden... Snap ik trouwens nog steeds niet waarom hij zijn a-toren niet gebruikt.

15.De2

Dit lijkt misschien een weinig actieve zet, maar schijn bedriegt. De dame staat veel beter op e2 dan op d1, omdat ze de loper op a2 en de pion op d3 (indirect) dekt, er eventueel een aanval op de damevleugel via c4 kan komen én de torens worden verbonden. Daarnaast helpt ze de geplande koningsaanval, maar dat weet zwart nog niet. Mijn tegenstander tast ook in het duister voor wat mijn plan betreft. Natuurlijk, f4 ziet hij wel aankomen, maar om g5 te spelen als extra verzwakking... Wit staat gewoon veel beter, mede dankzij de zwarte, slechte gepositioneerde torens.

15...Pd8 16.f4 exf4

[16...c6? 17.Pxf6+ Lxf6 18.Ph5 Le7 (18...Lxa2 19.Pxf6+ gxf6 20.Txa2+-) 19.Lxe6 Dxe6 20.f5 Dd7 En wit staat gewonnen. 21.Lxh6 (21.f6)]

17.Txf4!

Toch een uitroepteken. Mijn tegenstander begon voordat ik Txf4 speelde een beetje ongemakkelijk over zijn stoel heen en weer te schuiven. Hij zal vast last hebben gehad van een zweetbips, maar ook van het feit dat ik bijna 30 minuten na wilde denken over deze zet. Loper maal lijkt het meest logisch, maar dit is denk ik beter. Uit het vervolg zal blijken waarom. Het was trouwens voor mezelf ook de eerste keer dat ik zoveel tijd nodig had om een keuze te maken tussen twee zetten die op hetzelfde veld een pion van de tegenstander slaan.

17...c6

Terwijl ik een koningsaanval op heb gezet, heeft zwart zijn plan c6 bereikt. Beter een slecht plan dan geen plan, nietwaar?

18.Pxf6+ Lxf6 19.Txf6!

Het is niet moeilijk te zien, maar ik kon op dat moment niet berekenen of het mat zou gaan danwel materiaal zou winnen. Dus een gevoelsoffer. Het feit dat mijn kracht binnen het schaken toch altijd in het rekenen lag (daarom snelschaak ik niet graag...), is dit persoonlijk een speciale zet: een gevoelsoffer. Een jaar of 7, 8 geleden, toen ik mee deed aan het Persoonlijk Kampioenschap van de OSBO had ik in een totaal andere stelling ook een offer. Dit had ik gezien, maar

kon het niet berekenen en het daarom niet gespeeld. Thuis in de computer en tijdens de analyse bleek dat bewuste offer de partij direct te beslissen in mijn voordeel. Het niet spelen van dit offer destijds heeft mij tijden achtervolgd en schoot even door mijn hoofd toen ik de toren naar f6 overbracht op deze warme middag in Maastricht. Voer voor psychologen?

19...gxf6

Geen andere mogelijkheid.

20.Lxh6 Lg4 21.Df2

De kracht van het eerder gezette De2 blijkt nu weer!

21...De7 22.Pf5 De5 23.Tf1??

Een dubbel vraagteken terwijl wit totaal gewonnen staat? Jazeker. Tf1 is gewoon een blunder. Ik mis dat ik in de variant [23.Dh4 Lxf5 24.exf5 Dxf5 25.Dg3+ Dg6 gewoon op g6 kan pakken, omdat f7 gepend staat! 26.Dxg6+ en mat in twee. Toen ik Tf1 speelde liep ik naar buiten, alwaar Koen vroeg of ik 'toch wel Dh4 had gespeeld'. Nee, zei ik, waarop hij mij fijntjes de tekstvariant uit de doeken deed. Ik riep nog: Ja, maar dan blijf ik een kwal achter, waarop de volgende woorden achteloos, grijnzend en gnuivend zijn mond uit kwamen: "Nee, Boele, want hij mag niet op g6 staan, die pion staat gepend." Ik sloeg mijzelf letterlijk op de kop onder het ingehouden geschreeuw "ooooh, oooooh, <censuur> wat stom zeg!".]

23...Pe6 24.Dh4

1-0

Toch wel aardig. In de analyse probeerde Frank nog van alles om de witte poppen mank te laten gaan, maar er hielp geen lieve moederen aan. Ook goed voor het vertrouwen én de scherpste. Ik mag die penning natuurlijk nooit missen. Aan de andere kant goed om te zien hoe zwaktes hard kunnen worden aangepakt. Puntje erbij!

Ik weet niet of die onder de noemer miniatuurtje valt, maar ik had nog zeven kwartier van de tweeneenhalf uur op de klok. Jammer, want ik had mij mentaal voorbereid op een zware pot die mij naar 3 uit 4 zou moeten leiden. Nu was het punt binnen, maar mijn energie op topriveau. In plaats van dit te bewaren ging ik snelschaken in de analyseruimte, biertjes drinken en koeterwalen met iedereen die het wilde. De moppen vlogen over de tap en ik achterhaalde zelfs nog het emailadres van de enige mooie schaakvrouw aanwezig. Kost een paar biertjes, maar dan heb je ook wat.

's Avonds met Koen, Paul en Frank richting Vrijthof gegaan. Frank, die een lange broek aan had getrokken, kon wel wat plekken wijzen, maar de honger overwon en we bleven steken op het terras van een eetcafé waar het bier rijkelijk vloeide, de spareribs sappig maar niet vet waren en de scooters te hard over de kasseien raasden.

Niet lang nadat Frank op zijn sportschoenen afdroop om Marco uit Landgraaf te halen, vertrokken wij ook naar onze vakantiewoning om een tukje te doen. Dit ging slechter dan verwacht. Niet dat ik verwacht had direct de slaap te vatten, maar drie uur wakker liggen is ook geen pretje. Het was half vier toen ik voor het laatst op

mijn klok/wekker/telefoon keek. Zo'n ding kan alles, maar je slaapt er niet beter door. Omdat de 6e ronde om 9 uur in de ochtend begon, zodat het toernooi relatief op tijd zou eindigen, had ik vier uurtjes slaap genoten. Mede dankzij Frank en Koen, die vanwege mijn prestaties en uitgangspositie voor de eventuele prijzen, samen een kamer deelde, zodat ik alleen kon slapen.

Maandagochtend 07:39u. Bijna ronde 6.

Totaal aan gort rol ik ergens tussen half acht en acht uur mijn bed uit. Douchen, eten, de standaard perikelen. Mijn hoofd staat helemaal niet naar schaken. Ik probeer het gezelschap niet lastig te vallen, maar doe dat waarschijnlijk toch. Met wat kleine NLP-tjes ("Over een uurtje ben je weer het baasje" en "'s Nachts een man, 's morgens ook niets waard") probeer ik er boven op te komen, maar het enige dat een beetje helpt zijn boterhammen en koffie.

Weer 'fashionably late' zit ik als laatste in de auto en stap ook enkele minuten te laat achter de stukken. Ik weet dat het niet netjes is, maar het is niet uit onbeleefdheid of lomphheid, noch uit arrogantie of misantropie, maar uit pure ochtendlamelligheid dat ik de sociale schil vergeet. Ik geef mijn tegenstander een hand.

"Martijn Boele."

"Kees Rijvers."

Gelijk wakker!

Kees Rijvers!? Kees Rijvers?!

Dé Kees Rijvers?

De 33-voudige internationale Kees Rijvers?

De bondscoach Kees Rijvers die het voorwerk heeft gedaan zodat wij Europees Kampioen werden in 1988, door jongens als Ronald en Erwin Koeman, Frank Rijkaard, Jan Wouters, Ruud Gullit en de huidige bondscoach te laten debuten? Dé Kees Rijvers?? Hij lijkt er niet op...

Ik dorst het niet te vragen, dus spiekte ik na enkele zetten stiekem op zijn formulier, om daarna naar de indeling te lopen omdat ik zijn handschrift niet kon lezen. Bord 6. Kees **Schrijvers** – Martijn Boele.

Eerst maar eens koffie. Terug gewandeld. Hij wilde ook wel. Koffie gehaald.

Met zijn armen over elkaar keek hij parmantig naar het bord. Le3 vond hij best een goede zet. De klok had hij al ingedrukt.

Toen wilde ik bloed zien. Het zou mijn mooiste partij van het toernooi worden.

Kees Schrijvers – Martijn Boele

1.e4 c5

2.c3 d6

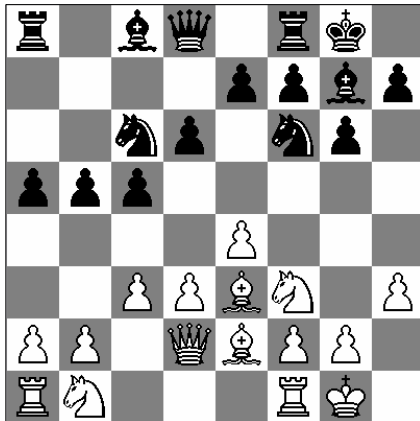
3.Pf3 Pc6

4.d3

Ik heb het wel eens eerder tegen gehad, maar toen was f4 al wel gespeeld. Hoewel mijn openingskennis bijna nihil is, lijkt me d4 een stuk actiever.

4...g6
 5.Le2 Lg7
 6.0-0 Pf6
 7.h3
 Nergens voor nodig.
 7...0-0
 8.Le3 b5
 9.Dd2 a5

Geinspireerd door de damevleugelaanval van Frank in een eerdere partij, omdat het een goed plan is én omdat wit het toelaat gelijk maar b5 en a5 achter elkaar.

10.Dc2 Waarop hij tweemaal de dame speelt...
 10...Ld7
 11.d4 cxd4
 12.Pxd4?

(advertentie)

trio

*Ambachtelijk Italiaans ijs
 Dagelijks vers bereid
 Volgens oud Italiaans recept*

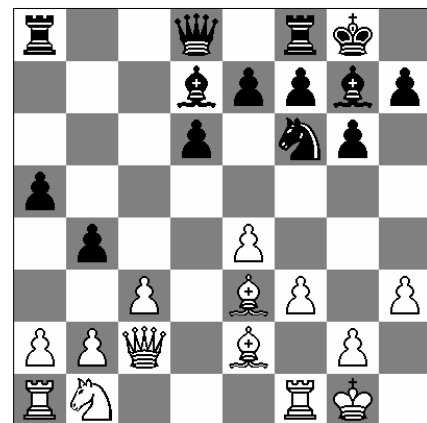
**Steenstraat 15
 6828 CA Arnhem**

Door met het paard terug te slaan krijgt wit helemaal geen spel.

12...b4
 13.Pxc6 Lxc6
 14.f3 Tc8
 15.La6 Ta8
 16.Le2 Tc8
 17.La6 Ta8
 18.Le2

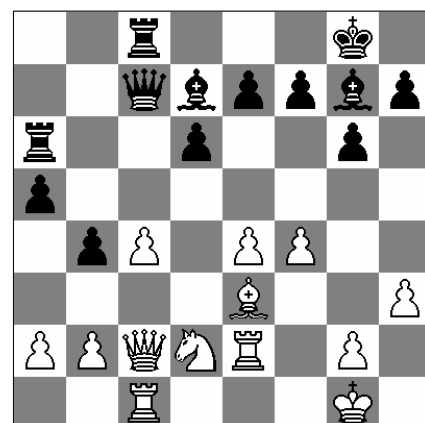
Hier is het duidelijk dat ik remise kan maken, maar ik besluit door te spelen om diverse redenen. Het belangrijkste is dat ik mij in de top van het klassement schaar als ik win, maar ook de stelling vraagt om doorspelen.

18...Ld7

Maakt ruimte op de c-lijn en zou op h3 iets kunnen betekenen in een lange-termijn situatie. Geen Lb7, want ik wil veld b5 blijven controleren.

19.Pd2 Dc7
 20.Tac1 Tfc8
 21.c4
 Tot deze zet is wit bijna verplicht, om na afruil op c3 niet twee geïsoleerde pionnen te krijgen.
 21...Ph5
 22.f4 Pg3
 23.Tf2 Pxe2+
 24.Txe2 Ta6

De reden van de paardmanoeuvre blijkt nu: de torens kunnen zowel op de a-lijn als de c-lijn verdubbelen.

25.b3 a4

26.Pf3 axb3

27.axb3 Tca8

De a-lijn is stevig in de handen van zwart. Ook is de lijn a1-h8 open gegaan. Zwart heeft alles wat hij wil hebben.

28.Dd3 Db7

Gaat c4 tegen vanwege Lb5, valt e4 aan en kijkt op lange termijn naar g2 (bijvoorbeeld met behulp van Lc6 en Ta2).

29.Ld4 Lh6

Die wil ik nog niet kwijt.

30.Le3 Ta3

Ik wil zo terug naar g7 en b3 is een zwakte.

31.Tb1 Lc6

32.Lc1 T3a5

In deze zet zit meer dan men op het eerste oog zou zeggen. Er dreigt nu namelijk een keer d5.

33.Pd4 Ld7

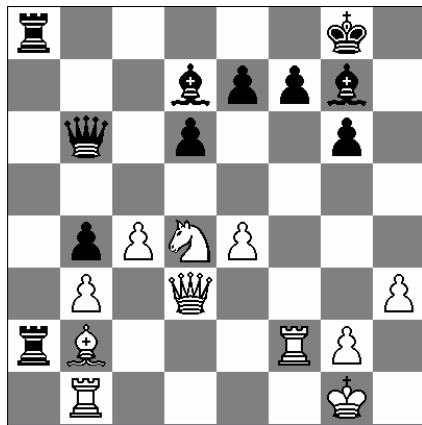
34.f5 Lg7

35.fxg6 hxg6

36.Lb2 Ta2

[36...d5?? 37.exd5 Lxd4+ 38.Dxd4+-]

37.Tf2 Db6!

Na lang rekenen, waarbij ik uiteindelijk de witte dame op f7 (!) zie staan heb ik dit gespeeld. Het is een compromitterende zet, omdat zwart zeker moet weten dat hij niet mat gaat. Het is een kleine krachtzet met grote gevolgen.

38.c5 Dxc5

39.Tc1 Db6

40.Dc4 Txb2!

Zwart laat 'gewoon' op f7 inslaan.

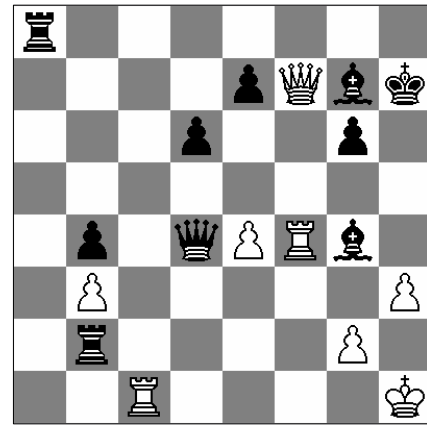
41.Dxf7+

[41.Txf7?? Dxd4+ 42.Kh1 Dxc4 43.Txg7+ Kxg7 44.Txc4 En zwart wint. (Mat in 14 volgens de computer...)]

41...Kh7

[41...Kh8 42.Tf4 Dxd4+ 43.Kh1 Lh6 44.Th4 Dg7 is misschien beter, omdat het geen stuk kost, maar ik vond het er minder goed uit zien in de partij, ook omdat ik ergens g4 gevolgd door g5 niet lekker vond.]

42.Tf4 Dxd4+ 43.Kh1 Lg4!

Toen ik de witte dame op f7 in liet slaan heb ik deze zet al moeten zien, onder meer dankzij Marco, die in een analyse van een partij van Koen eeuwig schaak kon bereiken door het onderbreken van een lijn. Dat de dame naar f6 kan als g4 wordt geslagen is de pointe. [43...Ta5 kon niet vanwege e5 dacht ik, maar Fritz ziet het (uiteraard) anders 44.e5 Le6 Tja, dat had ik niet gezien. 45.Dxg7+ Kxg7 46.Txd4 Txe5+- en zwart blijft een stuk voor.] Daarnaast wilde ik de toren voor f8 'bewaren', zodat de tweede witte toren niet naar f1 kan in geval van zwarts zet Df6. Het is grappig dat je in analyses van andere zelf ideeën op doet. Dat ze gelijk toepasbaar zijn is misschien toeval..?

44.Txg4 Df6

Alle probleempjes voor zwart zijn voorbij. Het is een kwestie van afmaken.

45.Dc4 Tf8

46.Kh2 Df2

47.De6

Pyschologisch een logische zet, waar ik eigenlijk een beetje op rekende. Het is tevens de laatste fout. Wit kan kiezen tussen mat in 2, mat in 3 of dameverlies:

47...Le5+ 48.Kh1

[48.Tg3 Lxg3+ 49.Kh1 Df1+ 50.Txf1 Txf1#; 48.Dxe5 dxe5+-]

48...Df1+!

Blijft geinig, de dame offeren.

49.Txf1 Txf1#

0-1

Na bijna 5 uur spelen (hij op 00:08:32, ik op 00:04:54) geeft hij op. Kiezen tussen mat in 3, mat in 4 of dameverlies is geen leuke keuze. Hoewel hij er zichtbaar van baalt, neemt hij het sportief op en complimenteert mij met de overwinning.

Analysen wil hij niet meer, en dat kan ik wel begrijpen. Ik ben ook leeg.

Het weekend begint zijn tol te eisen. Klaas Vaak is gearriveerd.

Ik eet wat, drink een liter water en ga buiten in de schaduw op het gras liggen.

Daar val ik even in een onrustige hazeslaap.

Maandagmiddag. Laatste ronde.

Nog steeds -of alweer- wriemel ik mij gapend tussen de mensen door.

Marco komt op mij af: "Je bent verkeerd ingedeeld."

Blij dat hij het zag, want ik had er misschien straal overheen gelezen. Het blijkt dat ze de uitslag van de vorige partij verkeerd hebben ingevuld. In plaats van 5 uit 6 blij ik ineens 4 uit 6 te hebben en speel nu tegen iemand die eenzelfde aantal punten heeft. Mijn tegenstander van die ochtend heeft mijn puntenaantal gekregen en speelt nu op bord twee, alwaar ik graag gezeten had. Ik geef bij de wedstrijdleiding -die vanaf deze plek mijn complimenten behoort te krijgen- aan hoe de vork uit de aap steekt. Zij wisten er inmiddels van, omdat Schrijvers geklaagd heeft, maar kunnen reglementair niets doen, omdat de indeling al hangt. Het spreekt voor zich dat de uitslag van die morgen na de laatste ronde wordt gecorrigeerd.

Wel wil het geval dat ik nu tegen een Belgisch meisje met een rating van 1580 en vier punten speel, terwijl ik -als de indeling goed was geweest, op bord twee tegen iemand met 5,5 punt zou moeten spelen. Aan de ene kant is dat niet eerlijk voor mijn conculega's voor de prijzen, omdat ik een makkelijker loting heb, aan de andere kant is dat niet eerlijk voor mij, omdat ik de man met 5,5 punt nu met winst niet per se achter mij laat. Temeer daar hij ook tegen een zwakkere tegenstander speelt. Volgt u het nog?

Hoe het ook zij: er zijn twee schakers met 5,5 punt en vijf schakers met 5 punten, waaronder ik. Als ik win kan ik theoretisch nog ongedeeld eerste worden, maar word ik in elk geval gedeeld derde. Het meest logisch gevolg zou een gedeeld tweede plek met twee anderen worden bij winst.

De partij begint. Het meisje is timide, maar zo speelt ze niet. Ik probeer dezelfde stelling te verkrijgen als in het miniatuurtje, maar als zwart goed speelt is het slecht voor wit. Ze speelt het goed en ik kom dus iets minder in het middenspel. Vanaf dat moment moet ik de hele boel verbouwen om een plan uit te voeren, en uiteindelijk kom ik een pionnetje voor. Dit speel ik echter niet helemaal zuiver, en ze weet een dame-eindspel over te houden. Ook dit speel ik niet helemaal netjes. Uiteindelijk kan ze remise maken door eeuwig schaak, terwijl ik mij nog wel een vrijpion heb weten te creëren. Het was verdiend, ze speelde goed, en ik een stuk minder.

Het zal puur de ervaring zijn die ik node miste in de laatste partij.

Daarnaast was het de warmste middag in de speelzaal. Het zweet rolde tappelings over mijn rug en twee schakers, waaronder de tegenstandster van Paul, raakten buiten bewustzijn. Ik wilde, ook vanwege de vermoeidheid, een snelle overwinning boeken. In plaats van mijn eigen spel te spelen, probeerde ik te forceren naar een gunstige stelling, geheel niet rekening houdend met de beste zetten van mijn tegenstandster, die ze allemaal netjes vond. Zelfs toen ik weer op de goede weg was, maak ik dezelfde fout en probeer het weer vlot te beeindigen.

Eigen schuld, dikke bult.

De remise voelt als een verliespartij. Mijn TPR was voor de laatste ronde net onder de 2000, en keldert door dit resultaat naar 1866, zes puntjes boven mijn ingeschreven rating.

"Dan zal die rating wel kloppen," vond Frank het nodig er fijntjes aan toe te voegen.

Ik baal als een trekker, maar Frank heeft gelijk. Met 5,5 uit 7 en geen verliespartij is het toernooi prachtig verlopen. Ik heb goede partijen gespeeld en gevochten als een leeuw waar dat nodig was. Vooraf had ik voor het resultaat getekend. Eén vol punt boven de voorspelling in de file.

Gedeelde vijfde plaats. Paar eurootjes in de zak. Acht fluitjes in de pens.

Niemand maakt me wat!

Frank zet mij na een voorspoedige terugreis voor de deur af.

In mijn schone, eigen, eikenhouten bed overdenk ik mijn zonden en deugden.

Het zijn vreemde vogels, die schakers, zijn mijn laatste gedachten, als ik mijn dromen achterna vlieg.

Volgend jaar weer?

Ik dacht het wel.

Naschrift:

Lang nadat het verslag geschreven was, blijkt dat vergissinkjes in kleine hoekjes zitten: Mijn TPR was niet 1866, zoals ik schreef, maar 1888.

Vaarwel!

Onze verslaggever in tijdelijke dienst, Leo Paard, interviewt scheidend lid Ignace Rood

L. Paard: *Nu gaat het er toch van komen, je zegt je lidmaatschap van onze roemruchte vereniging op?*

Ignace: Helaas wel. Ik kan wel lid blijven maar 2½ uur reizen voor een partijtje schaak is me toch wat te veel. Maar ja, mijn werk is verhuisd en ik ga nu eindelijk mee verhuizen. Begin november verhuizen we naar Sassenheim (in de buurt van Leiden).

Niet zo mooi

Nee, niet zo mooi.

Een groot verlies voor de vereniging?

Haha, absoluut niet. Leden komen en gaan nu eenmaal. 11 jaar geleden kwam ik, nu ga ik weer. Zo gaat dat, niets ergs aan.

Een goede tijd gehad bij ASV?

Een heel goede tijd. ASV is een dynamische vereniging, met veel leden, veel actieve leden en een heel actief bestuur. Ik heb grote bewondering voor al die mensen die onvermoeibaar jaar in jaar uit in de weer zijn om de vereniging te laten groeien en bloeien. Dat er steeds weer nieuwe leden bijkomen laat zien dat ASV een kerngezonde vereniging is.

Ga je in Sassenheim nog naar een schaakvereniging?

Ik heb nog niet eens gekeken of er daar wel een schaakvereniging is. Ik weet dat er in Leiden wel te schaken is maar ik ga eerst maar een jaartje wennen en zo in mijn nieuwe leefomgeving. Beetje huis opknappen en zo.

Hoe ben je bij ASV gekomen?

Door een blessure, opgedaan door hardlopen. Dat klink een beetje gek, dat je daardoor gaat schaken. Maar op een gegeven moment had ik een peesontsteking. Nooit gedacht dat een peesontsteking zo lang kon duren. Na een jaar dacht ik: Ik moet toch maar iets anders gaan doen, schaken lijkt me wel een blessurevrije sport. Ik ontdekte dat aan de zelfde weg waar ik woonde, een schaakvereniging gevestigd was. Aan de Velperweg, in het toenmalige clubgebouw "De Opbouw". Dus op een avond, ergens begin juni 1997, wandelde ik daar eens langs.

Dat was aan het einde van een seizoen.

Ja, maar daar had ik even niet aan gedacht.

Zeker nog nooit bij een vereniging geschaakt?

Inderdaad. ASV was voor mij de eerste schaakvereniging.

Maar je kon dus al schaken. Hoe heb je leren schaken?

Op de lagere school, in de (toenmalige) 4^e klas (zou nu Groep 6 zijn). Op een dag zag ik twee klasgenoten een of ander spel spelen met gele en bruine poppetjes. Ik vroeg wat voor spel dat was. "Schaken", zeiden de jongens, "en geel noem je Wit en bruin noem je Zwart". Het leek me wel leuk. Na een korte uitleg mocht ik ook een potje spelen. Ik weet nog steeds hoe dat eerste partijtje ging. Na een paar zetten wist ik niet meer zeker wat nou ook alweer de Koning was, of de Koningin (zo noemden we de Dame). Ik wilde niet afgaan door dat te vragen dus ik bedacht een meesterlijk plan: Ik deed afwisselend met die twee grootste poppetjes een zet, en dan één vakje ver. Want dat mocht met de Koning en ook met de Koningin. Als ik dan schaak werd gezet kon ik zien welke van de twee de Koning was. Een tijd lang ging het goed, tot er opeens een verheugde schreeuw klonk: "ik heb je Koningin geslagen!" Nu wist ik welk stuk de Koningin was: Deze stond nu naast het bord.

Voor de rest heb ik er nooit veel aan gedaan, geen jeugdtraining of zo gevolgd. Door te spelen ontdekte je wel wat de slechte en minder slechte zetten waren. Na de lagere school heb ik bijna niet meer gespeeld. Pas toen Robert Fischer begin jaren 70 van de vorige eeuw furore maakte in de kandidatenmatches en de WK match tegen Spasski begon ik me weer voor het schaakspel te interesseren. Ik was inmiddels een jaar of 18. Met name de mooie verhalen om de matches van Fischer heen waren mooi om te lezen en te horen en het schaken kwam toen ook uitgebreid op de televisie. Geïnspireerd door dit alles heb ik een jaar of twee vrij intensief geschaakt. Ook weer zonder enige begeleiding, training e.d. Toen Fischer weer uit beeld verdween speelde ik ook bijna niet meer. Totdat ik 44 was en bij ASV aanklopte.

Noem een paar hoogtepunten uit je schaakcarrière.

Het is leuk als je wel eens wat wint: De drie pennen die ik in de loop van de jaren "gewonnen" of gekregen heb, koester ik: Snelste Elo-stijger 97-98, ASV6 topscorer seizoen 98-99, en de mooiste pen, ASV-er van het jaar 2001.

Met de pen voor Snelste Elo-stijger had ik een beetje geluk: Aan het begin van mijn eerste seizoen werd ik wat te laag ingeschaald, met een rating van 1400. Aan het eind van het eerste seizoen stond ik op 1600, dat meer mijn niveau was, en waar ik ook een aantal jaren op ben blijven staan.

Met ASV7 heb ik een keer een kampioenschap behaald. Dat was ook heel leuk. En een toernooizege bij de OSBO Persoonlijke Kampioenschappen, en een keer de C-groep van het ASV Voorjaarstoernooi. Maar het mooiste vond ik toch de eerste keer dat we het kampioenschap Bedrijfsschaak behaalde, hoewel dit los stond van ASV. Maar toch weer niet helemaal los, want in het deelnemersveld van het bedrijfsschaak trof je weer veel ASV-ers aan, en ik speelde daar ook af en toe tegen een ASV-er.

Ons bedrijfsschaakteam bestond een paar jaar in dezelfde samenstelling en elk jaar gingen we wat sterker spelen. We hadden ooit eens bij aanvang van de laatste ronde nog een kleine kans op degradatie, een paar jaar later werden we met dat zelfde team kampioen. Wel moesten we een beetje vnzige truc uithalen tegen een gevreesde tegenstander: Onze vierde bordspeler ging aan bord 1

(advertentie)

Keurslager Putman

De biefstuk specialist

Vorstelijk belegde broodjes

Nederlands Kampioen Leverworstmaken

Steenstaat 90
6828 CN Arnhem
026-4425368
Fax: 026-4421254

zitten en de andere spelers zakten allemaal een bordje. Aan bord 1 werd onze man afgedroogd in 12 zetten, maar het team als geheel wist net te winnen met 2½ - 1½. In de laatste ronde speelden we tegen onze eeuwige rivaal de Gemeente, met de beide broertjes Wille in de gelederen. Zonder vnzige truc wisten we warempel te winnen en we waren kampioen. Een mooie herinnering is ook mijn eerste jaar. Ik mocht invallen in het veteranenteam. Ik viel elke wedstrijd in, het hele seizoen. We deden het vrij aardig en op een gegeven moment dreigden we zelfs te promoveren. Maar door een nederlaag van mij in de laatste ronde, waar ik weer eens een meesterblunder sloeg, gewoon een stuk weggeven, verloren we en de promotie ging niet door.

Mooie partijen gespeeld?

Af en toe zat er een partij bij waarvan ik kon zeggen: Goed gespeeld. Maar de meeste partijen eindigden door een blunder, of grove fout, van mij of van de tegenstander. Dat heb je op mijn nederige niveau.

Inderdaad vrij nederig. Wat is je meest memorabele partij?

Dat is uitgerekend een partij tegen Tijs van Dijk.

Wat?! Je bedoelt De Tijs?

Inderdaad, de Enige Echte Tijs. De wildste wildwestpartij die ik ooit speelde was uitgerekend tegen Tijs.

Ja, hoe zit het eigenlijk met die Tijs, die je vaak Het Heerschappij noemt als je 'm weer eens zit te pesten in ASV-Nieuws.

De laatste tijd plaag ik 'm niet zo veel meer en bovendien, hij begint steeds!

Jaja. Zal wel. Maar goed, hoe zit het nou?

Wel, die avond dat ik eens langswandelde bij ASV, juni 1997, werd ik hartelijk welkom geheten door een van de meest imposante leden (dat kon je duidelijk zien), die daar toen aanwezig waren, en hij nodigde me uit voor een partijtje. We speelden, hij ontfutselde me een pionnetje en ik maakte kennis met de kenmerkende wurgstijl van Tijs van Dijk. Want hij was het die me zo vriendelijk uitnodigde en na afloop gemeen zat te lachen en zei dat ik toch wel meer zag dan de gemiddelde beginnening.

Zat hij echt gemeen te lachen?

Ja, heel gemeen.

Of zit je 'm nou weer te pesten?

...uhmmm..

Je verloor dus je eerste partijtje bij ASV. Maar je werd toch lid en hoe ging het verder?

In ASV-Nieuws schreef ik een stukje waarin ik aankondigde wel wraak te zullen nemen en ik zou Tijs wel even verslaan. Helaas lukte dat niet een-twee-drie. Lange tijd was Tijs mijn *Angstgegner*. Met reguliere partijen, rapid, snelschaak, hij was me altijd de baas met

die vreselijke wurgstijl van hem. Eén pionnetje buitmaken en daarna me langzaam maar zeker van het bord drukken. Maar goed, eindelijk won ik een keer in een Wilde Wildwestpartij: Op een gegeven moment waren we allebei in vliegende tijdnood. We speelde nog met analoge klokken, dus je kon niet goed zien of je nou nog een minuut had of een paar seconden. In vliegende haast zette ik mijn dame naast zijn koning en riep: "Mat!" Maar het was geen mat, de dame stond ongedekt naast de koning en Tijs had 'm zo kunnen slaan. Maar hij zag het ook niet meer zo scherp en gaf op.

Heb je daarna nog wel eens gewonnen van Tijs?

Ja, hij was niet langer meer mijn *Angstgegner*. Keer op keer heb ik 'm weggemaaid, verpletterd, afgeslacht, weggevaagd, het hield niet meer op! Ik het stapels boekjes met maaipartijen tegen Tijs!

Overdrijf je nou niet een beetje?

Nee! Zal ik je mijn stapel boekjes laten zien?!

Laat maar.

Partij 237 is ook een gruwelijke hakpartij!

Ik ga weg!

Met Fischer Random gaat hij er ook aan!

Nu is het genoeg!!

Okee. Ik liet me wat meeslepen en zo....

We gaan verder. Noem nu een paar dieptepunten die er ongetwijfeld in grote getale geweest zijn. Dieptepunten?

Ja, dieptepunten.

Die zijn er niet.

Wat?! Dat kan toch niet??

Dat kan wel. Er zijn geen dieptepunten.

Maar al die vreselijke blunders van je! Ik heb ze zelf gezien!!

Het kan wel zijn dat ik hier een daar eens een keer een foutje gemaakt heb. Maar dieptepunten? Nul komma nul.

En die partij tegen Tijs dan, die keer dat je zo vreselijk van het bord werd geslacht?!

Oja? Kan ik me niet herinneren.

Zelf gezien! Het was vreselijk! Verschrikkelijk!

Ik weet nergens van.

Huiveringwekkend!!

Allemaal onzin. Ik heb alleen maar gewonnen van Tijs. Heel ontzaglijk veel en vaak.

Begin je weer?

Behalve die ene eerste keer dus. Trouwens, is het je opgevallen dat Tijs nooit speelt als ik meedoe? Dan mompelt hij altijd iets als "Jamaar ik heb weer de jeugd begeleid en ik ben een beetje moe en ik vind het wel

weer genoeg voor vandaag en ik ga naar huis..."

Je zou haast zeggen: Hij durft gewoon niet meer.
Zo is dat. Maar nu zit je Tijs ook te pesten?

Ahum. Ja. Je hebt gelijk. Eigenlijk wel leuk. Maar goed, zullen we verder gaan met het interview? Het wordt overigens wel een beetje lang. Straks past het niet meer in ASV-Nieuws.

Mijnheer de Hoofdredacteur van dit zeer lezenswaardige blad heeft mij *persoonlijk* verzocht een lang verhaal te maken want dit is het laatste nummer van ASV-Nieuws van het seizoen en het moest een dik nummer worden.

Maar dit wordt te gek!

Mijnheer de Voorzitter van de Arnhemsche Schaakvereniging *zelf* heeft onlangs opgeroepen vooral veel kopij aan te leveren, want dit is het laatste nummer van het – overigens zeer fraaie - blad van het seizoen en we moeten er de hele zomer mee doen. Vandaar dat ik nog maar even door ga.

Oooohh!!

Nou goed. Ik zal niet heel erg lang meer doorgaan. Maar ik wil toch nog een partijtje laten zien. Ik stop met schaken op mijn hoogtepunt. Met een meesterlijke winstpartij. Dat is het mooiste moment om er mee te stoppen.

Ik ben benieuwd.

Het is een zinderende - uiteraard winst - partij tegen – je raadt het nooit – Tijs ...

Nee hè!

...die ik vorige week nog speelde. Fantastisch!!
Ik geloof er niks van! Maar vooruit met de geit! Daarna stop je echt hè?

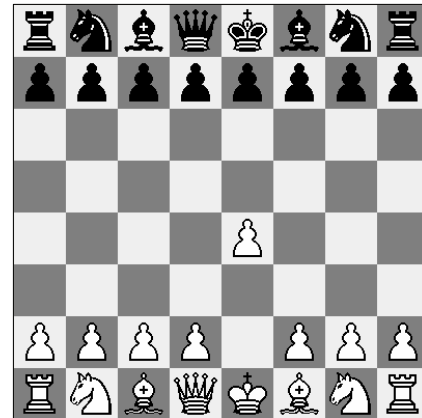
Goed dan. Daarna stop ik. Mijn Laatste Partij. Deze partij zal bekend worden als Het Scheermes van Arnhem!

...zucht...! Laat zien! Dan zijn we er eindelijk van af!!

1. e2-e4 en Tijs gaf op!!

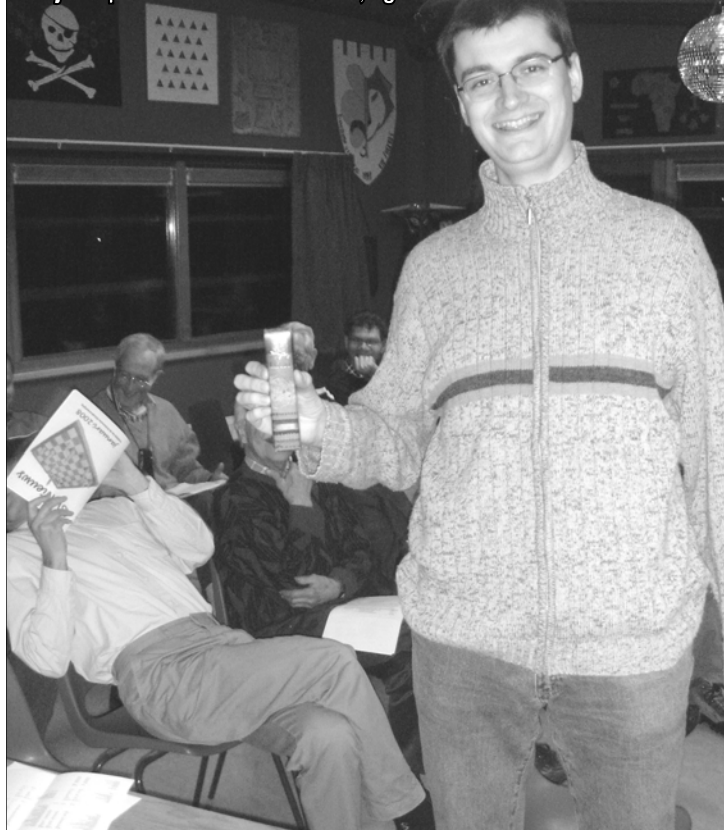
Hoe kan dat nou, wat een onzin!

Echt waar! Kijk maar eens naar de voordelen van de stelling:

Wit is al ver ontwikkeld, bezet het centrum, heeft al diagonalen en zwart heeft helemaal niks! Geen wonder dat Tijs het bijtje er bij neer gooide! Zou ik ook doen!!
De vlag strijken! De pijp aan Maarten geven!

Tijs topscoorder van ASV 7, Ignace wil het niet weten

Jaja... Maar nu nog even serieus. Eigenlijk is het allemaal een beetje flauwekul hè...

Ja, eigenlijk wel. Ik mag Tijs graag, hij is een van de actiefste leden van ASV en de vereniging mag zich prijzen dergelijke leden te hebben. Ik zal hem nog missen.

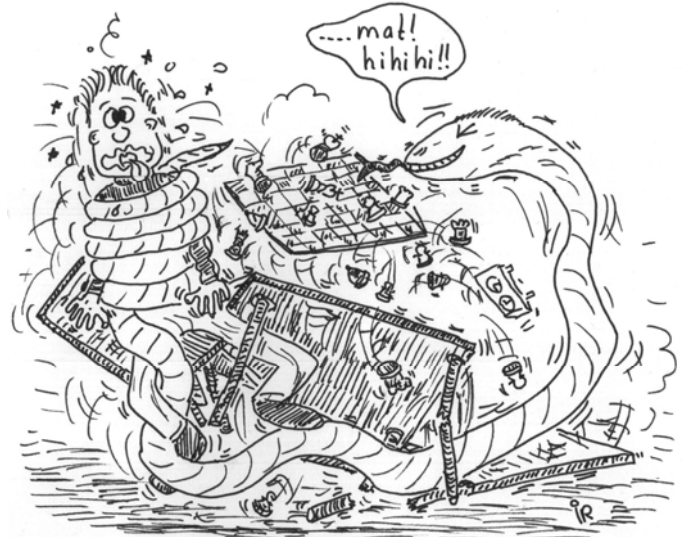
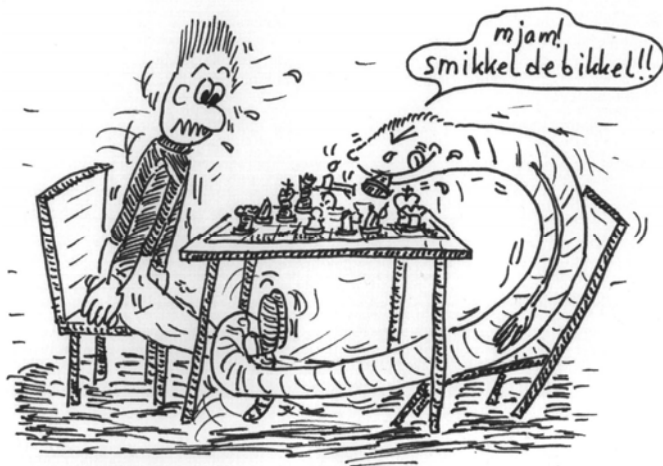
Zien we je nog wel eens?

Ja, ik ben van plan met het voorjaarstoernooi mee te doen. Even een dagje heen en weer moet dan wel kunnen.

Nou, dag dan.

Dag! Het ga je goed, *Arnhemsche Schaakvereniging!* Bedankt voor de mooie tijd! Tijs, ook bedankt! Je bent een van de sfeermakers bij ASV. De partijen met jou waren altijd spannend en leuk. Als aandenken aan onze partijen heb ik hierna nog een klein aandenken voor je:
(en als je de nieuwe schaakboekjes hebt, stuur er mij maar eentje op...)

- Een partijtje tegen Tijs -

ASV 4 en de weg naar de cup.....

Erik Wille

Donderdag 17 juni 2004 kopt En Passant groot: **ASV-4 winnaar OSBO-cup!!** Anne Paul Taal, Barth Plomp, Edgar van Seben en Jacques Boonstra waren in de finale van seizoen 2003-2004 De Schaakmaat 2 met onder meer Stefan Kuipers te sterk af. Afgelopen seizoen leek ASV 4 weer op bekersucces af te stevenen, maar de plaaggeest van dat seizoen, PION 2, klopt ASV 4 in de finale. Zo'n finaledag spelen is echter altijd wel heel leuk. Dus waren de doelen voor ASV 4 dit jaar helder. In de promotieklasse blijven en naar de finaledag in de OSBO-cup. Inmiddels is duidelijk dat ASV 4 ook komend jaar promotieklasse speelt, maar dat bekeravontuur is half mei nog steeds gaande.

ASV 4 had tot dusver in de OSBO-cup wel de storm in de rug. Met Veenendaal 3 en Wageningen 4 werden niet de sterkste tegenstanders geloot. En toen het tegen Wageningen 4 mis dreigde te gaan, bleken onze vrienden in Vredehorst ons goedgezind. Of zoals de Wage-

ningenvoorzitter Bert Torn het verwoordde 'ze misten de hardheid'. Eén ding was zeker na die wedstrijd: Wageningen blijft tot onze vriendenkring behoren. De loting voor de kwartfinale bracht ons ook al niet de sterkste tegenstander, maar eenmaal zover in het bekeravontuur zijn er geen makkies meer. ASV 4 was half mei dan ook scherp voor het treffen met WDC in Duiven. En aangezien Mook en Elster Toren al door dit team waren uitgeschakeld was er geen enkele reden voor onderschatting. Toch nam ASV 4 een groot risico. Succescaptain Anne Paul Taal bleef thuis en hij wees in al zijn wijsheid uitgerekend Erik Wille als stand-in aan. Iedereen weet dat Erik Wille in zijn laatste vijf jaar als teamleider drie keer een team de weg naar degradatie wist te wijzen. Was het misplaatste arrogantie of wilde Anne Paul Taal na een eventuele uitschakeling nog eens extra laten zien, dat hij niet gemist kon worden als captain? Of was het een meesterzet, omdat je in de OSBO-cup niet kan degraderen..... We zullen er nooit achter komen.

Dan de dag van de wedstrijd tegen WDC. Een intensieve mailwisseling op initiatief van Anne Paul Taal had geleid tot een heus vervoerschema, want het vergt natuurlijk wel wat voorbereiding om vier man in Duiven te krijgen. De eerste optie, waarbij Jan Knuiman in Arnhem Zuid Erik Wille zou ophalen, viel al snel af. Dat was namelijk een keuze tussen de vogels van Jan die dan geen eten zouden krijgen of Erik en Jan die door hun late komst in Duiven in tijdnood zouden raken. Dus ging Jan Knuiman rechtstreeks vanuit Huissen en dat deed Gerben Hendriks vanuit Zevenaar natuurlijk ook. Dus restte de optie dat Erik vanaf ons clublokaal zou meedren met Siert Huizinga naar Duiven en Jan Knuiman Erik 's nachts thuis weer zou afzetten. Overal was rekening mee gehouden, maar natuurlijk niet met het feit dat WDC een staking onder de buschauffeurs had afgekondigd. Dus stond Erik in Arnhem Zuid en was Siert in ons home op de Monnikensteeg. Fietsen was geen optie, want dan stond de fiets op de Monnikensteeg als Erik 's nachts thuis werd afgezet. Een taxichauffeur uit familiekring loste dit probleem uiteindelijk op en toen om acht uur een viertal ASV-ers in het CCOG in Duiven was aangekomen, kon er eigenlijk al niets meer misgaan. Oud-ASV-er John Legierse was de eerste Duivenaar die we tegenkwamen. "Kijk eens mannen, we hebben een supporter", opende ik, maar John antwoordde meteen dat hij voor WDC was. Jammer, na al die jaren als ASV-er door het leven gegaan te zijn.

Vanuit de speelzaal hadden we uitzicht op het gemeentehuis, de werkplek van onze trainingscoördinator Nico Schoenmakers, die dus van achter zijn bureau uitzicht heeft op zijn tweede club. WDC heeft het in het CCOG prachtig voor elkaar. Een prachtige zaal met een bar met volgens de verhalen van Nico regelmatig late sluitingstijden, die daarvan gescheiden is. Nieuwsgierig als ik altijd ben bij andere clubs gingen mijn blikken door de ruimte en al snel viel mijn oog op een bordje "Nooduitgang vrijhouden". Ik keek nog eens goed en het bleek een groot raam te zijn, waarbij je in geval van nood toch zeker nog een meter omhoog moest alvorens je het pand kon verlaten. Voor ouderen en gehandicapten niet helemaal ideaal, maar dat leek dan ook het eni-

ge wat beter zou kunnen. Rond negenen volgde er nog een opmerkelijk moment. De radiator in de rug van de WDC-spelers begon zich flink te roeren. Toen dat niet ophield, besloot ik onopvallend aan de kant van de WDC-spelers de partijen te bekijken. Onderwijl voelde ik zo onopvallend mogelijk aan de radiator en die bleek gloeiend heet. Ook zag ik al snel dat de radiatorknop ontbrak. Het zweet brak me uit. Buiten vielen de Duiven (of waren dat nou mussen) dood van het dak van de hitte en binnen loeide de radiator.

De kwartfinale verliep intussen gesmeerd. Blijkbaar hadden de opponenten meer last van de hitte dan ASV 4. Maar ASV-ers trainen natuurlijk in de zomer elke donderdag in extreem warme omstandigheden. En die training wierp zijn vruchten af. Jan Knuiman zette zijn tegenstander mat en Erik Wille dankte zijn tegenstander Marcel Simons (vroeger van GOVA) voor het vrijwillig in de penning gaan staan. Na pionwinst stortte de Westervoort verdediging in. Een snelle 0-2 betekende dat de spanning eraf was. Die twee punten vielen juist op het moment dat supporter Barth Plomp binnen trad. Dus toch een supporter en hoe konden we dat beter waarderen dan onmiddellijk twee punten te scoren. Net na de 0-3 van Siert Huizinga kwam ook Nico Schoenmakers binnen. Na een snelle remise bij ASV had Nico zich naar Duiven gehaast om de wedstrijd der wedstrijden te volgen. Te laat! Al beslist.

ASV 4 gaat dus weer naar de finaledag. De tegenstand is enorm. OSBO-kampioen Wageningen 2 en een van de sterkste OSBO-teams Bennekom hebben zich al geplaatst. En op het moment dat ik dit schrijf moeten PSV/DoDo en De Toren 3 nog vechten om het laatste finaleticket. Winnen de Puttenaren, dan zullen waarschijnlijk voor het eerst in de geschiedenis van de bekerstrijd vier promotieklassers het uitvechten op de finaledag. Op het moment dat je dit leest is niet alleen al bekend wie de vierde halve finalist is, maar dan is inmiddels ook de kampioen bekend. ASV 4 heeft theoretisch intussen 25% kans op de winst, maar in de praktijk zal die kans wel iets kleiner zijn. Elders in dit nummer de afloop van de finaledag.

OSBO-cup finaledag

Anne Paul Taal

Voor het derde jaar organiseerde ASV de finaledag en namens de OSBO werd er bij de prijsuitreiking door Sibbele Bonthuis nog eens twee jaar aan vastgeknoopt. Bij mijn weten was de finaledag niet eerder zo sterk bezet als dit jaar. Vier promotieklasse teams waren van de partij nl: Wageningen 2 (kampioen Promotieklasse), Bennekom, PSV-DODO en ASV 4.

ASV 4 werd in 2004 OSBOcup winnaar en deed ook vorig jaar aan de finaledag mee (2^e). Dit jaar waren met name Wageningen 2 en PSV-DODO favoriet. Bennekom werd met de sterke Hotze Tette Hofstra aan

boord als gevaarlijke outsider gezien. ASV 4 was duidelijk de underdog.

De loting leidde tot de halve finales :

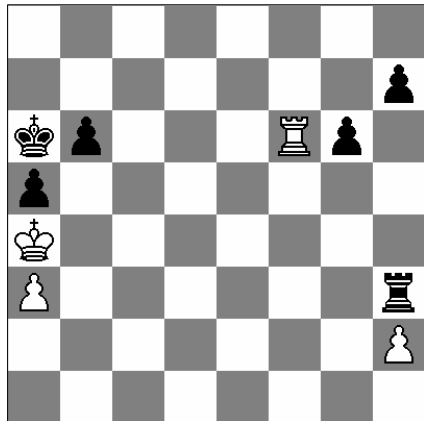
Wageningen 2 - PSV-DODO

en

Bennekom - ASV 4

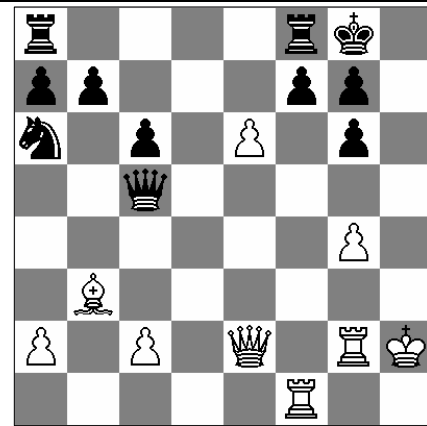
Koen en Daan volgden de partijen op de voet en zorgden voor snelle verwerking op onze site waardoor de partijen op de voet konden worden gevolgd. Klasse mannen! Uiteraard was ook in dit kader Hedser weer van de partij.

In de halve finale tussen Wageningen 2 en PSV-DODO liep Wageningen redelijk geruisloos met 3-1 over de Puttenaren heen. De uitslag had zelfs nog hoger kunnen uitvallen, wanneer Erwin Oorebeek zich niet door Rody Straat had laten trucu in een toreneindspel met twee pionnen meer. (zie diagram)

47 Txb6 !!

Bij de andere halve finale tussen Bennekom en ASV 4 was een zware strijd gaande en terwijl Siert het te zwaar had tegen het Bennekomse zwaargewicht Hofstra speelde Erik een schitterende partij tegen de Bennekomse ongeslagen topscoorder Martijn Pauw. Deze partij eindigde na 23 zetten in een stelling waarin Pauw zich nauwelijks meer kon verroeren, waarna opgave volgde. (zie diagram)

Anne Paul speelde te optimistisch tegen een secure Chris van Oosterwijk en werd in tijdnood opgebracht. Gerben had in een betere stelling nauwelijks meer tijd en moest dus remise accepteren (uitslag 2,5 – 1,5). De finale werd dus Wageningen 2 tegen Bennekom.

Na een zeer goed verzorgde lunch begon de finale en speelde ASV 4 tegen een met Olger van Dijk (voor Mark de Graaf) verder versterkt PSV-DODO om de derde plaats. Bennekom, dat in de slotronde van de Promotieklasse de gedoodverfde kampioen Meppel had bedwongen speelde nu voor weer een grote scalp tegen Promotieklassekampioen Wageningen 2 .Na een rustige remise van Kees Stap en Teunis Bunt volgde een overwinning van Hotze Tette Hofstra op Erwin Oorebeek, toen even later Chris van Oosterwijk een onreglementaire zet deed tegen Jeroen Franssen was de stand weer gelijk. Een spannende slotfase volgde waarin Martijn Pauw met weinig tijd zijn gewonnen stond moest zien te verzilveren. Dit lukte uiteindelijk met luttele seconden op de klok!

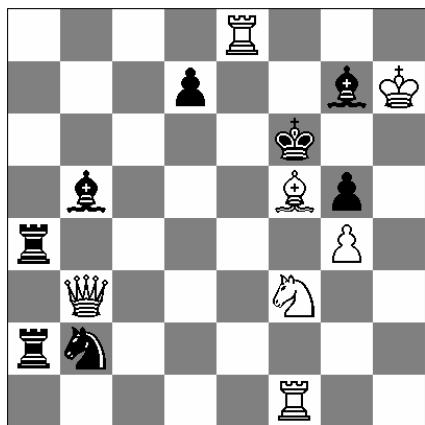
Bennekom dus de winnaar van de OSBOcup!!!
ASV 4 tenslotte werd vierde, want de gemiddelde 2075 elo van PSV-DODO bleek teveel van het goede (1-3).

Probleemrubriek

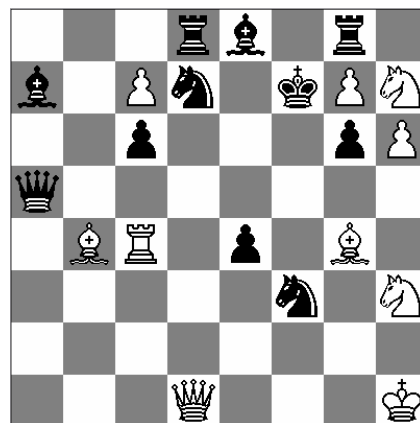
Hendrik van Buren

Vandaag begin ik met een probleem, dat ik mooi vind. Het is van de Rus Shedej en won een tweede prijs in een concours in 1968.

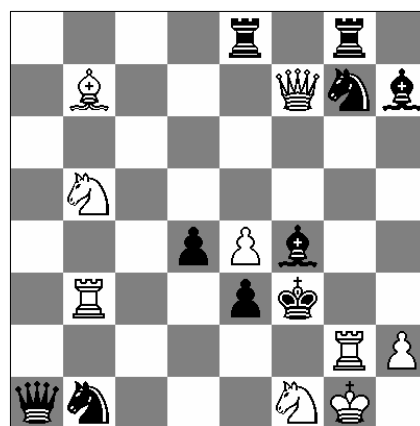

De oplossing is 1.Pe5. We bekijken even wat varianten. Op 1...Tc4 volgt mat na 2. Le4. En na ...Pc4 is 2. Lc2#. Er is nog een derde manier om die lijn af te sluiten en wel ...Lc4 maar dan volgt 2. Ld3#. En wat zou er gebeuren na ...d5 – de vierde manier om de lijn a2-g8 af te sluiten? Dan volgt 2. Te6#. Op ...Lh8 volgt mat op f7 en datzelfde geldt ook voor ...Ta1, ..Ta8 of ...Ta7 of alles, wat er verder nog maar te verzinnen valt. Steeds is Df7 de matzet. Dat is waar het mij om gaat. In problemen heb je de thematische varianten en één zet, die het finale antwoord geeft op de rest van de zwarte zetten. Dat noemen problemisten de dreiging. Als dit probleem door een vakman besproken zou worden zal hij opschrijven, dat Pe5 de sleutelzet is en Df7# dreigt. Het is opmerkelijk, dat in het probleemschaak het woord dreiging dus eigenlijk iets anders betekent dan in het wedstrijdschaak. Een dreiging is uitsluitend een matdreiging. In de probleemwereld is het een onderwerp van discussie. Mag je een sleutelzet gebruiken, die tegelijk twee dreigingen creëert? Het antwoord daarop is niet duidelijk. Twee dreigingen leiden automatisch tot iets anders: een dual. Nu haal ik Goldschmeding aan in de omschrijving van wat een dual is. "Hierbij heeft wit de keuze uit twee matzetten. Duals zijn nu niet bepaald een verfraaiing van het probleem, maar na ondergeschikte tegenzetten storen ze naar de Nederlandse opvatting niet." Dat is een interessante stelling. Ook in de probleemwereld heb je kennelijk rekkelijken en preciezen. En die zouden ook nog eens aan landen gebonden zijn. Goldschmeding schreef dit zestig jaar geleden. Ik zou niet weten of Nederland nog steeds vindt, dat het soms wel kan en of de Russen ook hier een "njet" volhouden. Eigenlijk lijkt het me meer iets persoonlijks. Maar dan kun je een prachtig discussieonderwerp creëren. Is dit probleem mooi genoeg om het verschijnsel toe te staan? En dan gaan er componisten proberen iets te maken, waarover

je van mening kunt verschillen. Dit probleem is zo mooi, dat het hier mag. Als 80% zegt, dat het hier toegestaan is dan weet je zeker, dat je een mooi probleem hebt gemaakt. Van dat laatste geef ik graag wat voorbeelden, want dat spreekt altijd het meeste. In DIAGRAM 2 zien we een schepping van Bayev en Loshinsky uit 1933.

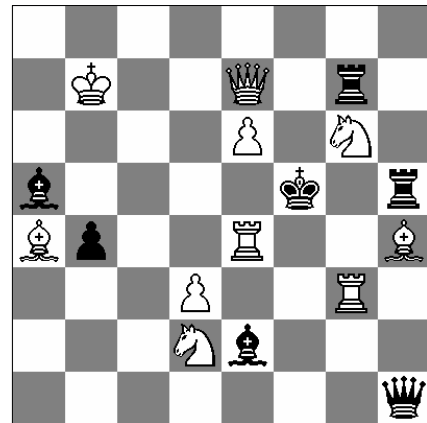
Mat in twee. Het probleem won een eerste prijs. Dat zegt misschien al genoeg. De sleutelzet is Txex4. Een ander discutabel punt? Nee, Men is het er volledig over eens. Met de sleutelzet van een twee- of driezet mag je geen stuk slaan, maar wel een pion. Het discutabele punt ligt elders. Met deze sleutel dreigt wit Le6# en Te7#. Dat betekent, dat er op niet-thematische zetten meer mogelijkheden zullen zijn. Na bv. ...Tc8 kan wit met beide dreigzetten mat geven. Na Da1 komt daar nog eens cxd8# bij. Maar daar staat wel iets tegenover. Na de sleutelzet kan zwart interfereren op de diagonaal a3-f8 en op de e-lijn. Ik loop even de mogelijkheden af ...De5 2. cxd8P# ...P7e5 2. Tf4 ...P3e5 2. P3g5# ...c5 2. Dxf3# ...Lc5 2. Db3# ...Pc5 2. Dxf3# ...g5 2. Lh5 Dit is absoluut zeldzaam: zes lijnafsluitingen op de thematische lijnen met nog een matje extra. Dan vergeef je de componist alles. In DIAGRAM 3 zien we nog zo'n voorbeeld. Een tweezet van de gebroeders Pimenov uit 1929. Dit zou weer zo'n probleem kunnen zijn, dat op de club geen goede oplossingen zou opleveren.

De sleutelzet dringt zich niet echt op: h2-h3. Dit dreigt zowel Ph2 als Tf2. Dat levert dus weer duals op. Maar ook hier is de constructie zo bijzonder, dat niemand bezwaar zal maken tegen dit probleem. Het won destijds zelfs de tweede prijs bij het blad 64. Kijk maar eens wat een prachtige constructie met penningen en ontpenningen. (Ik zie nu, dat Word het woord ontpenning niet eens kent.) Als zwart het veld f5 met het paard van g7 bezet, bestrijkt Lf4 weer h2. Maar e5 is echt mat. En het mat na Pc3 is Pxd4 – geen van beide dreigingen dus wegens het ingenieuze systeem van penningen.

Na al dit prachtwerk hebben jullie vast zin om zelf ook een probleem te lijf te gaan. Bovendien moet er getraind worden anders wordt Steenhuis volgend jaar weer de kampioen. Ik koos hier voor een tweeket van

Nadyezdin uit 1971. Ook hier zitten voor de preciezen onreinheden in. Maar ik weet hoe rekkelijk jullie zijn.

Massakamp ASV - Wageningen

Frank Schleipfenbauer

Zaterdag 14 juni 2008 werd voor de 5^e maal de massakamp ASV-Wageningen gespeeld. Zoals elk jaar was er weer het spannende voorspel van onze voorzitters om te bepalen hoeveel senioren en jeugdspelers ze bij elkaar zouden krijgen voor de wedstrijd. Wederom werden de 25 senioren per team gehaald. Het aantal spelers bij de jeugd benaderde de 10. Het verslag van de jeugdwedstrijd kunt u verderop lezen.

Op de speeldag zelf verzamelde zich dan ook weer een groot en gevarieerd gezelschap in het Lorentz Ondernemerscentrum om een heroïsche strijd te leveren. Ditmaal kende de strijd een heel spannend verloop waarbij de ASV-ers de schakers uit Wageningen lang konden bijhouden en niet meteen op een grote achterstand werden gezet in de beginfase zoals in enkele andere jaren. Dat zag er hoopvol uit, maar helaas moest ASV toch weer, onder toezicht oog van Jan Timman, in de eindfase het hoofd buigen. Aangezien Erik Wille hierover al uitvoerig verslag heeft gedaan op onze site zal ik volstaan met enkele anekdotes en de gedetailleerde uitslag. Wat ik altijd boeiend vind bij deze wedstrijd dat hoe groot de speelsterktes ook zijn, hoe anders de spelers ook zijn, de interesse voor de andere partijen altijd groot is. Dat was ook ditmaal in de eindfase goed te zien. Een kleine karavaan liep van bord naar bord om daar telkens weer het verloop van de strijd te volgen. Daarnaast zag men her en der zag spelers ook hun partij met medespelers analyseren.

Dan enkele anekdotes van de speeldag; Robert Naasz sprak nog wat na met zijn tegenstander. Hij zei tegen hem dat hij het leuk vond dat Jan Timman nog even zijn gezicht had laten zien. Zijn tegenstander (de non-playing teamcaptain van het eerste) had Timman om zijn mening gevraagd over de stand van zaken in de wedstrijd. Volgens Timman stond

Wageningen op de meeste borden toch wel goed. Toen merkte Roberts tegenstander op dat hij dan maar snel weer achter zijn bord ging zitten om nog eens goed naar zijn stelling te kijken. Waarop Timman droog zei dat zijn opmerking toch echt niet voor hem gold....

Door de staking in het busvervoer moest Erik Wille ook binnen Arnhem het vervoer regelen. Martijn Boele strandde op station Velperpoort vanwege een kapotte fiets. Twee telefoontjes vlak voor de wedstrijd en er was geregeld dat Ton van Eck hem daar zou oppikken. Waar staat ie? Weet ik niet, maar hij zou zich opvallend opstellen. Tien minuten later weer telefoon. Ja Ton hier. Ik kan Martijn niet vinden. Blijkbaar is opvallen in Arnhem niet opvallend genoeg. Het doorgeven van het mobiele telefoonnummer van Martijn loste het uiteindelijk alles op.

Een meisje van de jeugd kwam bij Erik Wille staan terwijl hij de opstellingen van de senioren op de site aan het zetten was. Het was tegen kwart voor twee..... Hoeveel staat het bij jullie? Erik antwoordde in al zijn onschuld 0-0. We zijn nog maar net begonnen. Het gezicht van het meisje vertoonde vraagtekens op haar gezicht. Daarop reageerde Erik: Die partijen duren twee uur per persoon. Het meisje begreep het niet: Maar wij hebben een kwartier om na te denken en dan houd ik al tijd over! Zei ze.

Hetzelfde meisje legde Erik later uit hoe het bij de jeugd georganiseerd was. Ze zei; Bij ons is het in twee groepen verdeeld. De gewone jeugd en die het iets beter kunnen. Ik speel bij de gewone jeugd. Maar die anderen verliezen alles dik. Aan mij ligt het niet, want ik speelde één remise en de rest won ik.

Wat betreft de flessen wijn voor de eerste winstpunten bij ASV; deze gingen naar Zekria Amani, Henk Kuiphof, Jan Vermeer en Robert Naasz. Richard was al weg, anders had hij natuurlijk de vierde fles gehad.

Gedetailleerde uitslag ASV - Wageningen (senioren):

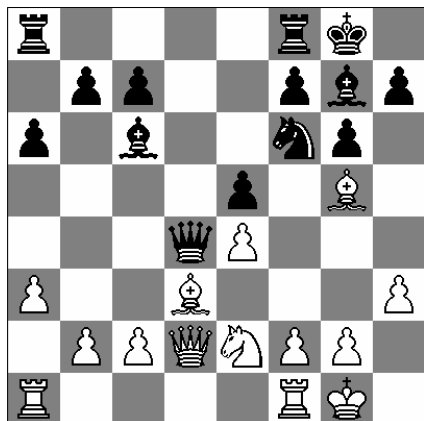
1. Otto Wilgenhof	- Sander van Eijk 0-1
2. Remco de Leeuw	- Fred Jonker 0,5-0,5
3. Peter Boel	- Erik van den Dikkenberg 0-1
4. Richard van der Wel	- Arjen van Herwaarden 1-0
5. Sjoerd van Roosmalen	- Hotze Tette Hofstra 0-1
6. Frank Schleipfenbauer	- Erwin Oorebeek 0-1
7. Daan Holtackers	- Bert Torn 0,5-0,5
8. Fred Reulink	- Karel Scholten 0,5-0,5
9. Fokke Jonkman	- Eric Smaling 0,5-0,5
10. Paul de Freytas	- Robin van Leerdam 0-1
11. Ruud Wille	- Jeroen Franssen 0-1
12. Anne Paul Taal	- Richard Christians 0,5-0,5

13. Paul Schoenmakers	- Cees van de Waerdt 0,5-0,5
14. Martijn Boele	- Marco Otte 0,5-0,5
15. Eric Hartman	- Frits Gieltes 0,5-0,5
16. Robert Naasz	- Albert van der Harst 1-0
17. Henk Kuiphof	- Arnold Hoekstra 1-0
18. Zekria Amani	- Rijk Timmer 1-0
19. Dick Hajee	- Gerrit Walstra 0,5-0,5
20. Jan Vermeer	- Maarten Löffler 1-0
21. Ignace Rood	- Maurice van Eijk 0-1
22. Hendrik van Buren	- Albert Boshoven 0,5-0,5
23. Frans Veerman	- Gerbert Kets 0,5-0,5
24. Ton van Eck	- Jan Koerselman 0-1
25. Herman de Munnik	- Michel de Bode 0-1

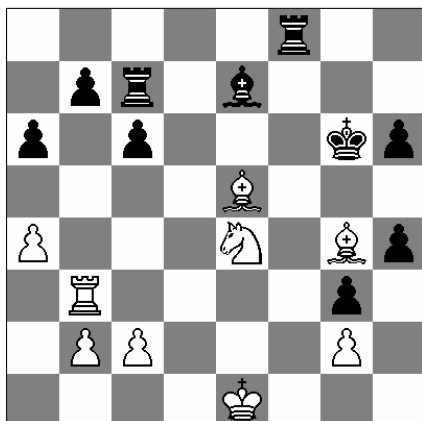
Een onderhoudend partijtje

Henk Kuiphof

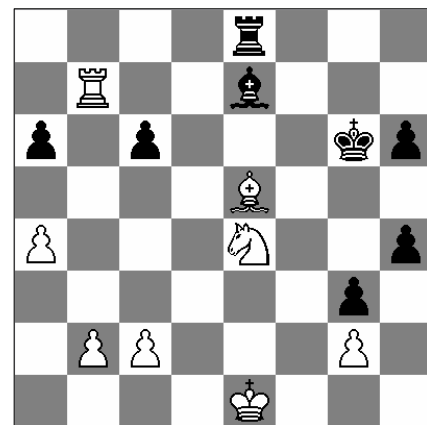
In de recentelijk gehouden massakamp tegen Wageningen speelde ik een partij die ik nog al boeiend vond. Ik speelde tegen dezelfde tegenstander als vorig jaar, toen ik hem in het slot van de partij kon verrassen. Hoe zou het nu gaan? Arnold Hoekstra – Henk Kuiphof, bord 17.

Bovenstaande stelling ontstond na de 15^e zet van wit Pe2. Hier dacht ik lang na en ik meende dat ik gewoon een pion ging winnen. Er volgde **15 ... Pxe4! 16.Pxd4 Pxd2 17.Pxc6 Pxf1 18.Pe7+.** Ik had mij gewoon verrekend, had weliswaar een kwaliteit gewonnen maar het paard op f1 is ten dode opgeschreven. Tot mijn verrassing oordeelde Fritz dat wit slechts iets beter staat.

Na de 37^e zet van wit ontstond deze stelling en het is duidelijk dat wit de kwaliteit gaat terugwinnen. Er volgde **37 ... Tcc8 38.Lxc8 Txc8 39.Txb7 Te8** en de volgende stelling ontstaat:

Zwart staat een stuk achter maar gaat dat terugwinnen. Er volgde **40.Lc3??** (beter voor wit is 40.Pxg3 Lf6 41.Pe2 Txe5) **40...Lf6** (Lf8 is vermoedelijk beter, want het dekt b4 en g7) **41.Kf1? Txe4 42.Lxf6 Kxf6 43.Tb6 Txa4.** Veel beter was hier 43...Tf4+ 44.Ke2 h3! 45.Txc6+ Kf5 46.Tc5+ Kg6 47.gxh3 g2 en het is uit. Na wat mindere zetten in tijdnood van wit kwam deze doorbraak er toch en zwart won verdiend: 0-1.

De slechtste partij ooit

Martijn Boele

Zelden zo'n polonaise gezien als in één van de kroegen in de stad na het voetbalfeest Nederland – Frankrijk van vrijdag de 13e juni. Welke kroeg het was weet ik niet meer, want inmiddels was ik flink in de olie. Een minder ideale voorbereiding op het jaarlijkse massakamp waarin een aantal leden van de ASV tegen eenzelfde aantal leden van Wageningen speelt. Als het aantal verschillend was, was het immers niet eerlijk. Niveautje voetbalhumor, ik weet het.

Ik werd wakker in een ander bed, een andere straat, dezelfde stad. Wat gisteren zo werkelijk leek is in m'n slaap tot illusie teruggebracht. ('Dichterbij' - VanDikHout)

Snel naar huis, rap douchen, brood naar binnen stouwen en op de fiets naar de IJsselburcht. Eerst dacht ik dat het kwam omdat ik nog slijker was, maar daarna bleek dat mijn wiel echt niet meer fatsoenlijk draaide. Waarschijnlijk gesloopt door feestende voetbalvrienden die het onderscheid tussen gein en vandalisme niet meer konden maken. Zaken waarover ik mij nog steeds verbaas.

Geen probleem. Fiets weer op slot en boven de buskaart halen. Niet te hard stappen op weg naar het Velperpoortstation, alwaar bus 27 richting Gendringen langskomt en na een klein kwartiertje bijna voor de deur van het Lorentzcollege stopt, vanwege de weergalm in de ruimte tussen hersenvlies en grijze massa.

Het duurt even voordat ik tot het besef kom dat in de 7 minuten die ik op de bus zit te wachten, geen voertuig langs is gekomen. Ook het aantal mensen is maar zeer beperkt. Fronsend peinzend over het hoe en waarom, tot de aha-erlebnis verschijnt en ik de conclusie trek dat het buspersoneel nog steeds staakt.

Gelukkig heb ik het nieuwe afmeldnummer in mijn telefoon (0612965038) en ik krijg Erik Wille aan de lijn. Ik leg hem de situatie uit en zonder verder te hoeven vragen gaat hij iets proberen te regelen. Nog geen 10 minuten later belt hij terug dat Ton van Eck mij komt oppikken bij Velperpoort. De goedhartigheid die uit beider acties spreekt doet mij bijkans mijn kater vergeten.

Na een perfecte uitvoering van het besprokene lopen Ton en ik korte tijd later het gebouw van het Lorentz aan de IJsselburcht binnen. We drinken koffie, roken een sigaret, en keuvelen met al die bekenden en onbekenden voornamelijk over voetbal en schaken. Dan horen we de eerste klanken van de voorzitters van ASV en SV Wageningen, respectievelijk Erik Wille en Bert Torn. Na uitwisseling van dankwoorden en bijbehorende kadootjes wordt de indeling bekend gemaakt en kan het

5e massakamp aanvangen. Een houten huwelijk.

Laatst spraken enkele schakers op donderdagavond bij de ASV over diverse grootmeester-websites, waarop eigenlijk enkel gewonnen partijen van de schaker in kwestie staan. Misschien een soort megalomaan gebruik of egotripperij, maar ach, als je een eigen website hebt kun je plaatsen wat je wilt. Daarnaast is het ook plezieriger om een partij te tonen waarin je wint, dan één waarin je verliest. Persoonlijk heb ik lang gedaan om mezelf ertoe te zetten ook remise- en vooral verliespartijen te analyseren. Laat staan te publiceren. Het aloude spreekwoord 'van uw fouten dient u te leren' is de reden waarom ik het wel ben gaan doen. En ik denk dat het mij meer geholpen heeft dan uitgecombineerde partijen – die heb je immers ook al achter het bord gezien!

De partij die ik op deze bewuste zaterdagmiddag speelde was draconisch slecht. Om een voorbeeld te stellen hoe het níet moet en de trend van enkel het publiceren van winstpartijen te doorbreken, bij deze mijn partij:

Martijn Boele (+/- 1800) – Marco Otte (1776)
ASV Massakamp – zaterdag 14 juni 2008

1.e4 d5

2.exd5 Dxd5

3.Pc3 De5+

'Een mietjeszet' zei ik na de partij tegen hem. Ik ben niet gekomen om een middagje te schaken zonder dames. De hoofdvariant is natuurlijk Da5.

4.De2

Toch wel. Iemand die zulke zetten doet kent de 'theorie' van Le2 (de beste zet) natuurlijk. Volgens de statistieken heeft wit met De2 een dikke 62% kans om te winnen.

Le2 zelfs nog meer: bijna 70% winstkans.

4...Dxe2+

5.Lxe2 c6

Om Pb5 of Pd5 tegen te gaan.

6.Pf3 Pf6

7.d3?

Slechte zet. Normaal is om te roken. De pion moet helemaal niet op d3 staan, maar op d4, omdat de witveldige loper op deze manier slecht ruimte krijgt.

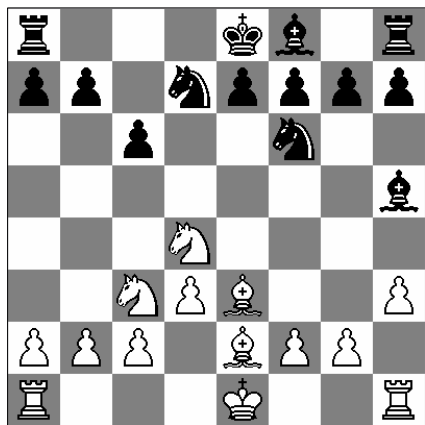
7...Lg4

8.h3 Lh5

9.Le3 Pbd7

10.Pd4

(zie diagram)

Proberen de witveldige loper af te ruilen en tevens op f5 te komen. Er zitten ook nog grapjes in met f4, g4 en f5. In plaats van h3 in de vorige zet was deze zet beter geweest.

10...Lg6 En alle dreiginkjes weerlegd.

11.f4? Stick to the plan..?

11...e6

12.0-0-0

[12.g4?! Lc5 13.f5 exf5 14.gxf5 Lxd4--]

12...Lc5

13.Thf1

Enkel om de pion op f4 te dekken.

13...0-0-0

14.Tde1

Loper op e3 dekken, want Pd5 gaat komen, al dan niet voorbereid met Pb6.

14...The8 15.Pa4?

Waarom? Pd5 wordt nu wel heel makkelijk. Beter is: [15.g4 En leuke complicaties als zwart reageert met 15...e5.]

15...Pd5

16.Lg1

Staat daar goed. Als je met zwart speelt.

16...Lb4

17.c3 zwart lokt nog een makkelijke verzwakking uit.

17...Ld6

18.g3 a6

Hier kom ik er achter dat zwart a6 speelt omdat het paard op a4 geen velden meer heeft. Hoe lang houdt mijn stelling nog stand?

[18...b5 19.Pxc6 bxa4 20.Pxd8 Txd8 21.Lxa7 was goed speelbaar voor wit. Twee pionnen voor de kleine kwaliteit.]

19.Pb3

Zodat het paard naar c5 kan.

19...b5

20.Pac5 a5

21.Pxd7 Kxd7

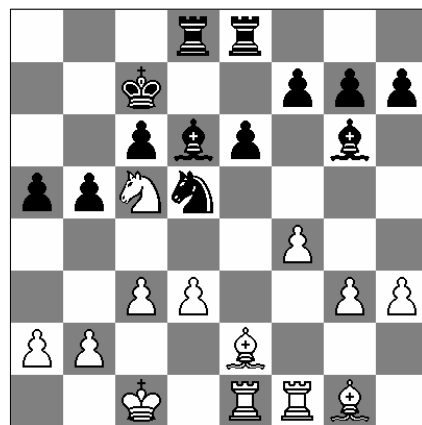
22.Pc5+

[22.Pxa5?? Ta8 23.Pb7 (23.b4?? Pxc3) 23...Txa2

24.Pxd6 Kxd6 25.Kc2 c5 En zwart staat beter.]

22...Kc7

(zie diagram)

Tot zover. Een evaluatie van de eerste 20 zetten. Er is eigenlijk niets voorgevallen, maar wit heeft een stelling met veel zwaktes, weinig ruimte en beperkt stukken spel. Zwart daarentegen is goed uit de opening gekomen, heeft zich ruimte gecreëerd en alle stukken staan klaar om de witte mannen een in culdesac af te slachten.

23.Td1? Lf5

Oja, die had hij ook nog. Totaal gemist. Zoals wel meer.

24.h4

[24.g4 Pxf4 En het paard dreigt op e2 met schaak te slaan. Daarom mag wit nooit Td1 spelen.]

24...Lh3

25.Tfe1

Enige zet. Lekker verhaal.

25...e5

26.f5??

[26.fxe5 natuurlijk. 26...Lxe5 27.Lf2 Pf6 28.Pa6+ Kb7 29.Pc5+ Kc8 30.Lf3 Pg4 31.Lxc6 Pxf2 32.Td2 Te7 33.Txf2 Lf4+ (33...Lxg3 34.Txe7 Lxf2 35.d4 Tf8 36.Ta7 etc) 34.Txf4 Txe1+ 35.Kd2 Te5 36.Pb7 Tf8 37.Pxa5 Kc7 38.d4 Met genoeg compensatie.]

26...Lxf5

27.Tf1 g6

Kan dat gewoon? [Ik heb alleen maar het variantje 27...Le6 28.Pxe6+ fxe6 29.Tf7+ Td7 30.Tdf1 Txf7 31.Txf7+ Te7 32.Txe7+ Lxe7 bekeken, dat ik wel remise houdt met m'n loperpaar. Natuurlijk, een pion achter, maar die dubbelpion doet niet zoveel. Daarnaast is er - volgens de theorieboekjes- nog het één en ander te verhapstukken, omdat wit twee pionneilandjes heeft en zwart drie.]

28.g4?

Toch maar. Wat anders?

28...Pf4

Weer die ellendige loper die mij sinds de opening nekt.

29.Lf3 Lc8?

Begint zwart nu ook slechte zetten te doen? [29...Lxc5! is gelijk uit: 30.gxf5 (30.Lxc5 Pxd3+ 31.Txd3 Lxd3 32.Te1 e4--+) 30...Lxg1 31.Txg1 Pxd3+ 32.Kc2 e4--]

30.Pe4?

Help 'm anders nog even een extra handje.

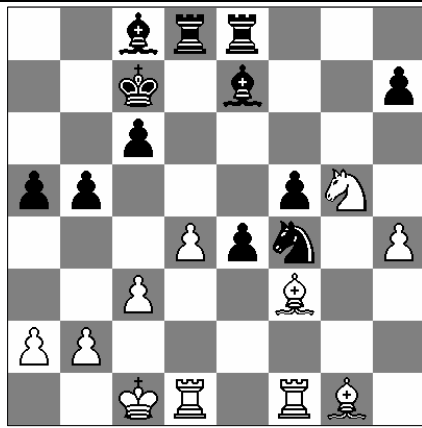
30...Le7 31.d4

De dood of de gladiolen.

31...f5

32.gxf5 gxf5

33.Pg5 e4 (zie diagram)

34.Le3?? Pd3+??

[Direct afgelopen vanwege stukwinst is: 34...Pd5+]

35.Kc2

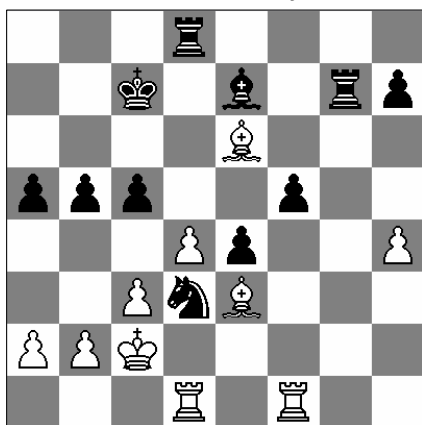
Op het moment dat ik Kc2 speel zie ik ineens de zet die zwart gedaan zou moeten hebben na Le3. Alsof ik nog niet genoeg slechte zetten had gedaan verbijt ik mijn kater en zeg in gedachten op het toilet tegen mezelf dat ik eens moet gaan schaken. Met enkele vloeken erbij die de censuur van ASV-Nieuws niet zouden doorstaan.

35...c5

Normale, goede zet, maar nog niet steeds al te dwingend. Omdat mijn tegenstander dus in elk geval de directe winst heeft gemist, bedenk ik mij dat dit het moment is om tegenspel te zoeken.

36.Lh5 Tg8**37.Lf7 Tg7****38.Pe6+ Lxe6****39.Lxe6**

Vier zetten later staat die vermaledijde witveldige loper

ineens op een goede plek! Wit gaat pionnen terugwinnen.

39...Tg2+**40.Td2 Txd2+****41.Lxd2 cxd4****42.cxd4**

Ineens dreigt wit op a5 te slaan, e4 en f5 op te halen en via f7 ook nog h7 weg te nemen.

42...Pb4+?

Ook een waardeloze zet. Hierdoor houdt wit de ongelijke lopers over, want bijna een directe remise is. [42...Txd4 is interessant.]

43.Lxb4 Lxb4**44.d5**

Een totaal gelijke stelling. Ik bied dan ook verheugd remise aan. Otte wil nog even doorspelen. Ik vind het best. Ergens in de verte begin ik winst te zien, omdat de zwarte loper zowel de pion op e4 als op h7 moet gaan dekken. De witte loper dekt de velden c8 en f8, dus het duurt even voordat zwart zijn toren actief kan maken.

44...Kd6

Blijkbaar wilde mijn tegenstander graag het heft in eigen hand nemen. Daarom biedt hij nu zelf remise aan. Ik dacht er nog even over om door te spelen en op mijn volgende zet weer remise aan te bieden, maar besloot het hierbij te laten. Op winst spelen kan ik na dit monstrueuze potje, dit gedrocht van een spel, dit abominabele partijtje schaak, niet maken...

Op de andere borden zijn in de tussentijd leuke stellingen ontstaan. Lang gaat het gelijk op, maar uiteindelijk wint Wageningen met 10,5 – 14,5. Volgend jaar naar Wageningen!

Als u mij de komende weken mist zit ik met het schaamrood op mijn kaken en zachtjes huilend ergens in een hoekje van mijn huis met een radiootje de verrichtingen van het Nederlands Elftal aan te horen.

Weer gefopt

Peter Boel

Xerxes werd in de pan gehakt door een elftal van Sparta in de pas van Thermopylae. Hannibal's triomftocht over de Alpen eindigde in een fiasco bij Rome. Napoleon veroverde Moskou maar liet zich even verderop in de luren leggen door Kuzubov. Scott en zijn mannen stierven op een steenworp afstand van de Zuidpool. Het is allemaal overbekend. En toch laat ik me elke keer weer foppen door Erik van den Dikkenberg.

Ik heb er in mijn vorige stukje maar niet zo veel over geschreven, maar het was natuurlijk mijn schuld dat we in het snelschaakkampioenschap voor teams in Elst überhaupt een beslissingswedstrijd moesten spelen tegen Wageningen. In de eerste, 'reguliere' onderlinge wedstrijd kwam Erik weg met eeuwig schaak - alla. In de tweede wedstrijd fopte ik hem eerst, maar in een ongeveer gelijkstaand eindspel met een kwal meer weigerde ik remise vanwege zijn tijdnood en zette hij me pardoes mat met nog twee seconden op de klok. Dus we eindigden een ronde of tien later precies gelijk. In het eerste beslissingspartijtje hakte hij me in de pan, in het tweede kwam ik zelf weg met eeuwig schaak 'in diepe benauwenis', zoals Donner schreef. Daar moest ik dan blij mee zijn omdat het betekende dat we kampioen waren. Maar ik was helemaal niet blij! Gelukkig kreeg ik in de Massakamp de kans om dit grote onrecht in één klap teniet te doen.

Van den Dikkenberg-Boel

Arnhem 2008

1.e4 c5

Met 1...g6 had ik dus 0,5 uit 2 in Elst.

2.Pc3

Hij had me eerder wel eens verslagen in de Draak, in een ASV-Voorjaarstoernooi.

2...Pc6 3.f4 g6 4.Pf3 Lg7 5.Lb5 Pd4 6.0-0 Pxb5

7.Pxb5 Pf6!?

Volgens Erik doet zwart hier normaliter 7...d5 8.exd5 a6.

8.d3

Na 8.e5 Pd5 is 9.c4 interessant, en na 9...Pxf4 10.d4. Ik was 9...Pc7 van plan.

8...d5 9.e5 Pg4!

Dit paard staat hier lekker agressief, en na h2-h3 kan het worden omgespeeld naar f5 omdat g2-g4 wat teveel van het goede is voor wit. Soms kan zwart op h3 zelfs met ...h5!? reageren.

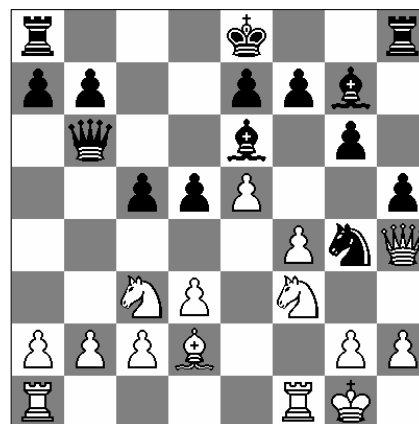
10.De1!? Db6 11.Pc3 Le6

Brengt de lange rokade in de stelling.

12.Dh4!? h5

Zwart kan nog niet rokeren omdat wit net genoeg tijd heeft om op e7 te slaan; hij heeft ook nog Pa4 achter de hand, waarna c5 hangt.

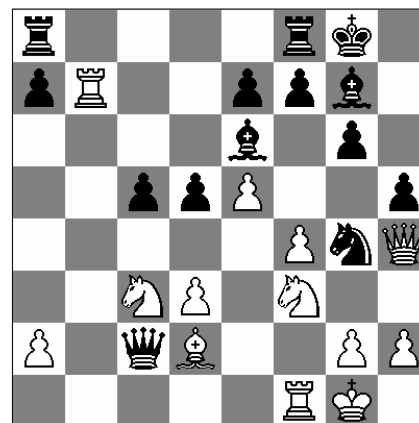
13.Ld2

13...Dxb2!?

Dit vergde natuurlijk wat berekening, maar ik had ingeschat dat als ik de eerste schermutselingen overleefde, zwart eerder een koningsaanval heeft dan wit. Hier kwam het 'rustige' 14.Tfc1 sterk in aanmerking, maar na 14...Db6 moet wit zijn compensatie maar bewijzen.

14.Tab1 Dxc2 15.Txb7 0-0!

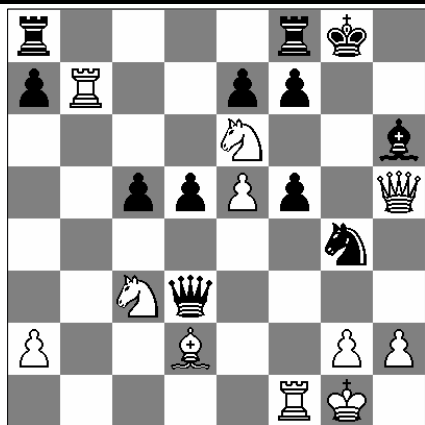
16.f5?!

Je ruikt de paniek bij zo'n zet. Op 16.Dxe7 was 16...Tfc8! gepland, met als aardige pointe 17.Pg5? Lf8 en omdat de toren niet alleen c5 maar ook c7 dekt, is de dame gevangen. Ook na 17.Txa7 Lf8 18.Db7 Txa7 19.Dxa7 Dxd3 staat zwart geweldig. Rybka geeft overigens droogjes 16...Dxd3 17.Pg5 Dd4+! 18.Kh1 Pf2+ 19.Txf2 Dxf2 en wit heeft helemaal geen tijd om op e6 te slaan.

16...Pxe5!?

Deze zet beviel me zeer en daarom keek ik helemaal niet goed naar 16...gxf5! 17.Dxh5 Dxd3, wat direct wint na 18.Pg5 (of 18.h3 Pe3 19.Te1 d4 20.Pg5 f4 21.Pce4 Lf5 en geen centje pijn) 18...Lh6! 19.Pxe6 (19.h3 Dxd2)

(analysediagram)

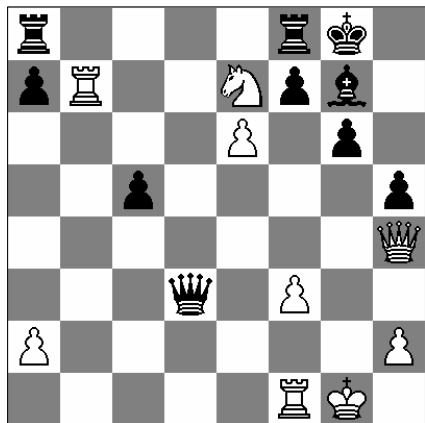

En nu 19...Le3+!

17.fxe6 Pxf3+ 18.gxf3 Dxd2

Heel wat minder duidelijk is 18...Lxc3? 19.Lxc3 Dxc3 20.Dxe7.

19.Pxd5 Dxd3 20.Pxe7+

The moment of (the awful) truth. Met het oog op de dreigende kwaliteitswinst via 21...Ld4+ 22.Kg2 De2+ wilde ik mijn koning niet op de zevende rij zetten. Tegen beter weten in. Maar naar de ontvullende riposte had ik geen moment gekeken.

20...Kh8??

Na 20...Kh7 vertrouwde ik 21.Pc6 (21.De4 Dxe4 22.fxe4 fxe6+) niet helemaal, maar zwart wint simpel met 21...De3+ en 22...Dxe6 of, nog iets harder, met 21...Da6! 22.Tc7 Tac8) 22.Kg2 Dxe6.

21.De4!! Dxe4?!

Nog even gekeken naar 21...Ld4+ 22.Kg2 Dd2+ 23.Kh3 Dg5, maar dat is volslagen onduidelijk na 24.exf7 Kg7 en waarschijnlijk alweer goed voor wit.

Mogelijk het beste is 21...c4, want na 22.Td7 Dxe4 staat de pion alweer een veldje verder in het eindspel.

22.fxe4 Ld4+?

Dit is gebaseerd op een hallucinatie.

23.Kg2 Kg7 24.Pc6

Direct na het uitvoeren van 22...Ld4+? zag ik deze mogelijkheid, waarna f7 gewoon verloren gaat en zwart meteen afgrijselijk staat. Overigens was 24.Pd5 mogelijk nog sterker. Na een kwartiertje inwendig vloeken vond ik nog de taaiste:

24...Tae8! 25.Pd8!?

En meteen daagde er weer hoop. Wit heeft hier diverse

interessante mogelijkheden:

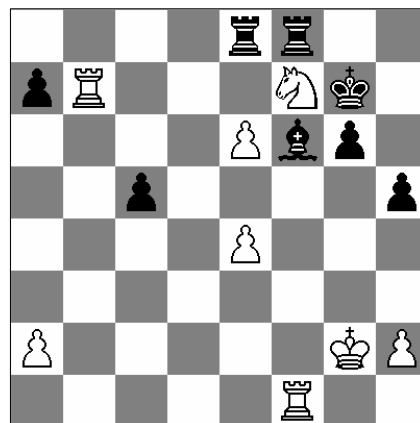
A) 25.e7 Th8 26.Txa7 met een stevige 'bind'. Zwart kan zich proberen los te werken met 26...Th6 en ...g5, maar ondertussen gaat de a-pion lopen;

B) 25.Txf7+ Txf7 26.Txf7+ Kh6!? (de beste kans is misschien 26...Kh8 27.Pe7 g5 28.e5 g4) 27.e7 Lg7 en de directe dreigingen zijn gepareerd, maar weer staat zwart volkomen vastgenageld.

25...Lf6

Ik schatte 25...Txd8 26.e7 Lf6 27.exf8D+ Txf8 28.Txa7 in als verloren, maar dat is misschien niet zo duidelijk na 28...c4 29.a4 c3.

26.Pxf7

26...Te7

In zulke partijen zit alles tegen: 26...Txe6? 27.Pg5+ Te7 28.Pe6+!

27.e5 Lh4 28.Tfb1 Tfe8?

Beter was 28...Txb7 29.Txb7 Te8 30.Pd6+ Te7, maar de dubbele e-pion blijft oersterk en zal wit waarschijnlijk de winst brengen.

29.Pd6 Td8

In de vooruitberekening even 29...Txb7?? 30.Pxe8+ SCHAAK overzien.

30.Kf3!?

30.Kh3! Lg5 31.Kg3! was dodelijk.

30...Kf8 31.Ke4 Txe6 32.Kd5 Te7 33.Tf1+ Kg8

Niet 33...Kg7?? 34.Txe7+ Lxe7 35.Tf7+.

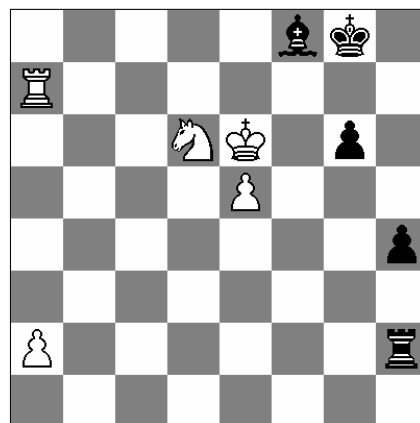
34.Txe7 Lxe7 35.Ke6 Lf8?

Lichte tijdnood; ik had nog een minuut of 7 voor de rest van de partij. 35...Lh4 maakt het wit moeilijker.

36.Tc1!?

Cleaner was 36.Tf6 Kg7 37.Tf7+ Kh6 38.Txa7.

36...Tb8 37.Txc5 Tb2 38.Ta5 Txb2 39.Txa7 h4??

Hier zette ik met veel aplomb een zwarte dame naast het bord, klaar voor de promotie.

40.Pe4??

Direct winnend was 40.Pe8!. De dreiging van mat in twee kost zwart een kwaliteit omdat 40...Lg7 niet mogelijk is hier.

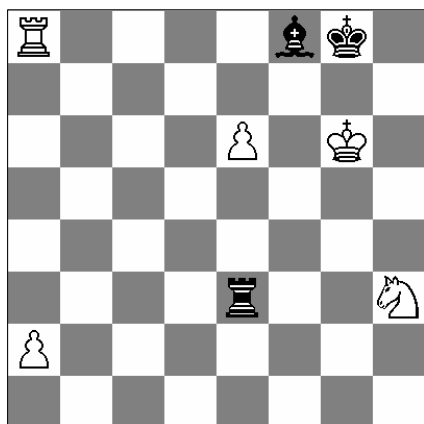
40...Lg7 41.Pg5 Tg2??

Mogelijk goed voor remise was 41...Tf2 42.Ta8+ Lf8 43.a4 Tf5!. Nog handiger was 41...Lh6! en wit heeft niets bijzonders meer. Na de tekstzet, die een kostbaar tempo verliest, maakt Erik het dan eindelijk gedecideerd uit. Of...?

42.Ta8+ Lf8 43.Kf6! Te2 44.e6 Te3 45.Kxg6??

Winnend was 45.a4 enz.

45...h3 46.Pxh3

46...Txh3??

46...Txe6+ 47.Kf5 Te3! 48.Pg5 Ta3 was weer remise... het lijkt me tenminste niet dat wit met koning en paard tijdig de loper kan afschermen. Maar ja, tijd had ik niet

meer. En wat meer is, zoals Jan Mulder altijd zegt: schaken is emotie.

47.e7

Nu plantte Erik een witte dame naast het bord.

47...Tg3+ 48.Kh5 en opgegeven.

Toch wel lekker om zoiets van je af te schrijven. Erik, van harte gefeliciteerd en tot de volgende keer.

Tijdens de beslissingsvluggertjes in Elst claimde Arjen van Herwaarden in verloren stelling het punt toen Sander Berkhout promoveerde maar geen dame pakte omdat die toch onmiddellijk geslagen moest worden. Niet vragen om de zet af te maken, nee, meteen claimen. Richard van der Wel nam in de massakamp wraak door Arjen, na een kwaliteitsoffer dat in mijn ogen toch niet echt uit de verf kwam, van het bord te vluggeren.

Maar wie helpt mij?

ASV jeugd verliest ook van Wageningen

Theo Koeweiden

4 juni werd de jaarlijkse massakamp tegen Wageningen gespeeld. Er was dit jaar ook weer een ontmoeting tussen de beide jeugd teams. We hadden een groepje van de sterkste jeugd spelers Bram, Koos, Richard. Zij kregen een half uur pppp. De overige speelden een kwartier pppp en rouleerden in een soort stoelendans. Zij kregen 15 minuten per partij.

Onze spelers waren Mark, Lorens, Seyma, Simone, Xadya, Osman, Rabia en Nikki. Een paar spelers van ons speelde bij Wageningen mee omdat zij maar 8 spelers hadden.

De eerste groep verloor met 8-1 maar onze tweede groep won met 14½ - 9½ waardoor we met 17½-15½ achter stonden

We moesten onze achterstand goedmaken in de traditionele schaak carroussel (een systeem waarin alle spelers van een team het opnemen tegen alle spelers van een ander team op een aantal borden). Wij waren met 10 spelers, Wageningen trad aan met 7 spelers (maar dat zegt niks in een carroussel)

ASV verloor met 5-1.

De ASV jeugd heeft dit jaar de geleden schade van de senioren dus niet kunnen goed maken

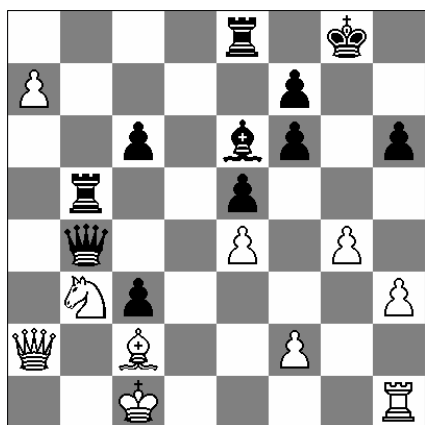
We moesten berusten in een zilveren medaille. Maar volgend jaar gaan we er weer tegen aan!

Angstgegner

Robert Naasz

Ik zal met name terugdenken aan het ASV Vierkampen toernooi als het toernooi waar ik mijn vaste klant kwijt raakte. Binnen de schaaksport kent men het fenomeen Angstgegner. Meer nog dan bij andere (fysieke) sporten spelen persoonlijke voorkeuren, zwaktes en vooral psychologische effecten een rol bij het schaken. Een juiste mengeling van deze zaken kan veroorzaken dat de ene speler keer op keer verliest van de andere terwijl hij objectief gezien niet slechter is of soms zelfs beter. Zelf heb ik ooit een Angstgegner in optima forma gehad. Dat was nog in de tijd dat ik in Groningen speelde. Mijn eerste partij bij mijn club daar mocht ik tegen hem spelen. Ik speelde niet slecht voor een huisschaker en kwam gewonnen te staan nadat hij lang rokeerde in een stelling waar dat heel gevaarlijk was. Ik wist natuurlijk nog niet dat ik tegen mijn Angstgegner speelde en liet hem een beetje aanmodderen en maakte de partij niet af. Wat kon mij immers gebeuren? Hij begon zijn a-pion op te spelen als een soort laatste wanhoopsdaad. Ik vond het bijna een beetje zielig. De pion kwam op a7 maar nog was er niets aan de hand:

Angstgegner – Naasz (1999)

Ik wilde het pionnetje op a7 onschadelijk maken. Ik zag dat het paard gepend was dus ik speelde **35...Ta5???** en na het ontvullende **36. Dxa5** verloor ik alsnog.....

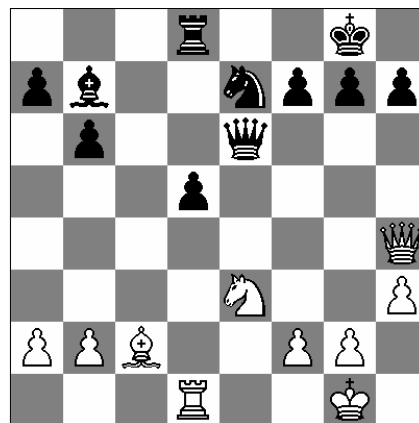
Goed, op zich nog niks aan de hand natuurlijk. Niet veel later verloor ik weer een keer van hem. Onze derde partij werd mijn kortste ooit. Als ik er nu naar kijk kan ik niet meer bedenken wat ik toen dacht (niets waarschijnlijk). Ik laat de vraagtekens maar achterwege:

Angstgegner – Naasz (1999)

1.d4 d5 2.c4 c6 3.cxd5 cxd5 4.Pc3 Pf6 5.Lf4 Lf5 6.Db3 b6 7.Pb5 a6 8.Pc7+ Kd7 9.Pxa8 1-0

De laatste partij die ik tegen mijn Angstgegner speelde was van het zelfde laken een pak. Ik had nu het stadium

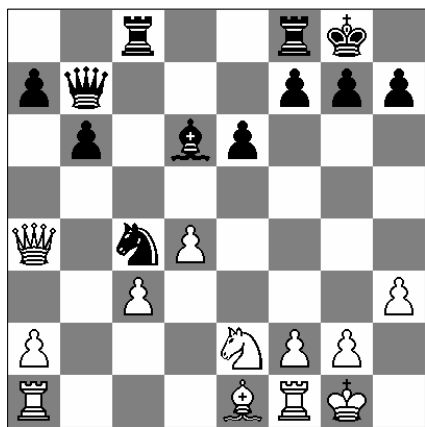
bereikt waarop ik eigenlijk al zat te wachten op de kolossale blunder. En die kwam:

Angstgegner – Naasz (2001)

Hier speelde ik, hou u vast: **28...Pg6???** Nog voordat hij de toren kon slaan schudde ik voor de zoveelste maal moedeloos de hand van mijn Angstgegner. En nu heb ik u nog niet eens alles laten zien. In al die jaren eindigde ik boven hem in de interne, op toernooien deed ik het beter en mijn rating was hoger. Maar onze onderlinge score is 5½-½ (en die remise was een daad van genade van zijn kant...). Hoewel we elkaar nadat ik uit Groningen vertrok nog vaak tegenkwamen op het kersttoernooi aldaar heb ik nooit meer tegen hem gespeeld (meestal omdat ik hoger stond ☺). In het begin hoopte ik ook altijd vurig dat ik niet tegen hem zou hoeven spelen. Nu zou ik het wel weer eens willen proberen maar of ik helemaal gerust zou zijn op de goede afloop durf ik niet te zeggen.

Bij ASV heb ik eigenlijk geen Angstgegner. Ruud Wille komt in de buurt omdat ik vaak hele grote kansen tegen hem krijg maar meestal dan toch verlies (zie ook Plaatjes Kijken elders in dit nummer). Toch voldoet hij niet aan de definitie om de simpele reden dat hij (helaas, ik moet het toegeven) gewoon beter kan schaken dan ik en onze onderlinge score dus ook weer niet zo verbazingwekkend is. Daarentegen is er wel een ASV-er die mij tot voor kort beschouwde als zijn Angstgegner. De eerste keer dat ik tegen hem speelde was de laatste ronde van de interne 2004/2005. Dat seizoen speelde ik erg lekker. Na het masochisme van hierboven laat ik nu ter compensatie graag iets goeds van mezelf zien:

S. Enormschaken – R. Naasz (2005)

18... f5 19.Kh1 Tf6 20.Dc2 f4 21.Pg1 f3 22.Pxf3 Txf3 23.gxf3 Dxf3+ 24.Kg1 Tf8 25.Ld2 Tf6 26.Lg5 Tg6 27.h4 Dg4+ 28.Kh1 Dh3+ 29.Kg1 Dh2#

Maar goed, op zich nog niks aan de hand. Ik speel in deze partij alleen maar goede zetten en dat kan gebeuren. Onze tweede onderlinge partij was dan ook een op en neer gaande partij die ik op het einde nipt wist te winnen door wat onnauwkeurigheden van zijn kant. Bij de derde partij zei hij al vooraf tegen mij dat ik zijn Angstgegner was. Een beetje plagerig merkte ik op dat pas bij een onderlinge score van 3-0 sprake kon zijn van een Angstgegner. Het bleek een soort self-fulfilling prophecy: hij speelde slecht en had geen schijn van kans. Zo kwam de onderlinge score op 3-0.

Vrijdagavond 30 mei kwam hij breed grijnzend op mij af gelopen: "Ik zit bij mijn Angstgegner in de groep!". Goh, vroeg ik, spelen we vanavond al? Vol vertrouwen ging ik dus de eerste ronde in. Maar hij bleek een sterke psychologische truuk in huis te hebben.....hij genoot er zichtbaar van! Tegen iedereen die het wilde horen (en ook diegene die het niet wilde horen) vertelde hij dat ik zijn Angstgegner was, daarbij breeduit glimlachend..... Heen en weer geslingerd tussen gedachten als "ik zal hem leren!" en "niet onderschatten..." probeerde ik mij zo goed mogelijk op de partij te concentreren.

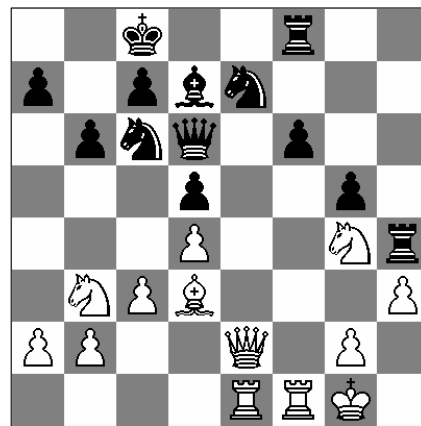
En daarmee zijn we aangekomen bij de partij in kwestie (dit stuk is bedoeld als verslag van mijn belevenissen op het schaakbord tijdens de ASV-Vierkampen ☺).

S. Enormschaken – R. Naasz

ASV Vierkampen (groep D) (1), 30.05.2008

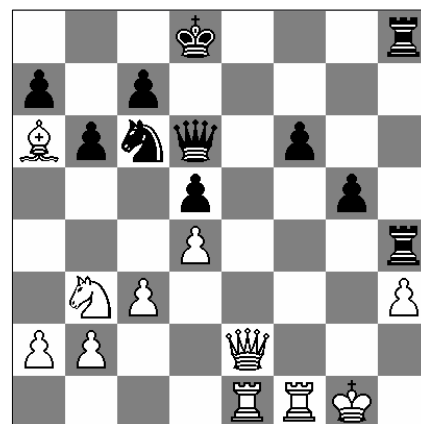
1.e4 e6 2.d4 d5 3.exd5 exd5 4.Pf3 Lg4 5.Ld3 Ld6 6.0-0 Pe7 7.Lg5 f6 8.Lh4 Pbc6 9.c3 Dd7 10.Pbd2 0-0-0 De ruilvariant is helemaal niet saai! **11.Lg3** Slaan of laten slaan? Slaan verzwakt de koningsstelling. **11...Lxg3 12.fxg3** Dit leek me ook de beste manier om terug te slaan. **12...h5 13.Dc2 g5 14.h3 Le6** Na **14...Lxh3 15.gxh3 Dxh3 16.Kf2** zag ik geen overtuigende voortzetting. **15.Ph2 Tdf8** Nu is **15...Lxh3?** helemaal fout vanwege **16.gxh3 Dxh3 17.Lf5+ Pxf5 18.Dxf5+ Dxf5 19.Txf5; 15...f5** lijkt wel een

goed alternatief. **16.Pb3 b6** Zo'n verzwakking speel je liever niet maar ik moet iets doen tegen de dreiging Pc5. Na bv **16...Dd6 17.Pc5** heeft de loper geen velden. **17...Lf7 18.Lf5+ Pxf5 (18...Kb8 19.Db3 b6 20.Pd7+) 19.Dxf5+ Kb8 (19...Kd8?? 20.Pxb7+) 20.Pd7+ 17.Tae1 17.Pc5? bxc5 18.La6+ Kb8? (Beter dus 18...Kd8! Misschien was 15...Tfd8 dus toch wel een goede zet.) 19.Db3+ en mat op de volgende zet.; 17.a4** ligt voor de hand. **17...Dd6 18.De2 Ld7 19.g4 hxg4 20.Pxg4 Th4**

Met het idee dat nu na **Lxg4 Dxg4** niet kan en op **hxg4 Dh2+** volgt. Interessant lijkt ook **20...f5 21.Pe5 Pxe5 22.dxe5 Dh6**. Gek genoeg had ik de zet die wit nu speelt achter het bord niet gezien. De mogelijkheid schoot mij te binnen toen ik van het bord was weggelopen. Dit blijft een interessant fenomeen.... Toen ik weer ging zitten had wit de zet ook gevonden.

21.Pe5! Lxh3? Gespeeld in een vlaag van overmoed (ik ga toch winnen!) en gebaseerd op een illusie. Ik dacht na **22.Pxc6 Pxc6 23.gxh3 Dg3+ 24.Dg2 Dxd3** het stuk terug te winnen. Beter lijkt dus **21...g4 22.Pxd7 Kxd7 23.hxg4 Dh2+ 24.Kf2 Df4+ 25.Df3 Tgx4; 21...Tfh8?? 22.Pf7 22.La6+?** Fritz geeft hier doodleuk **22.gxh3!** want **22...Txh3** kan niet vanwege **23.Dg4+ 22...Kd8?** Na **22...Kb8** komt Pc5 weer in de stelling. Fritz is het hier niet mee eens en vindt dit veel beter dan Kd8. **23.gxh3 Txh3 24.Pxc6+ Pxc6 25.Tf3=** Waarschijnlijk is dit omdat zwart nu minder problemen heeft op de achterste lijn (het paard kan er tussen). **23.Pxc6+ Pxc6 24.gxh3 Tfh8** Ik dacht dat dit beter was dan direct **24...Txh3** vanwege **25.Tf3!**; Na **24...Dg3+ 25.Dg2 Txh3 26.Dxg3 Txg3+ 27.Kf2** zijn de twee verbonden vrijpionnen niet genoeg compensatie voor het stuk.

25.Tf3! Ook nu is dit natuurlijk de juiste verdediging. Zwart staat verloren. **25...Te4** 25...Txh3?? 26.Txh3 Txh3 27.De8#. Op het door mij in eerste instantie geplande 25...g4 volgt nu 26.Te3! en na gxh3 27.Te8+ Kd7 28.Lc8# **26.Df2 Txe1+ 27.Dxe1 g4** Nu kan het wel. **28.Te3** En niet 28.hxg4?? Dh2+ 29.Kf1 Dh1+ 30.Ke2 (30.Kf2 Th2+) 30...Te8+ 31.Te3 Txe3+ 32.Kxe3 Dxe1+ **28...gxh3 29.Dg3 Df8 30.Kh1 Tg8 31.Df3 Pe7** Hier had ik nog 5 minuten. Wit had nog zeeën van tijd. **32.Te1 Dg7 33.Pc1 c6 34.Pe2 34...Pf5?** Ook na 34...h2 staat wit gewonnen. De pion

op h2 zal een keer vallen en met een stuk meer gaat wit winnen. 35.Ld3 en zwart heeft geen dreigingen meer. Fritz geeft hier 34...Dg2+! 35.Dxg2 Txg2 met een nog niet beslissend voordeel voor wit. **35.Tg1** [35.Dxf5?? Dg2#] **1-0**

Helaas, helaas. Volgens Marco Braam waren er in deze geen winnaars, alleen maar verliezers. De een is zijn geliefde Angstgegnen en de andere zijn perfecte score kwijt...

De rechthoekregel

Ignace Rood

Verslag van het ASV vierkampentoernooi, 30 - 31 mei 2008.

Na afloop van de derde partij hing ik een beetje verslagen aan de bar. Verlagen? Ja, verslagen was ik, na een lange strijd. Hoewel, wat heet lang. Ik had nog een minuutje of 3 op de klok over, maar mijn jonge tegenstandster nog ruim 1:20 uur. Dus bij elkaar duurde de partij zo'n 2½ uur. Niet echt heel lang. Ik had me sufgedacht om het hoofd boven water te houden en uiteindelijk leek een remise wel haalbaar. Steeds vond ik, na minuten denken, die ene zet die me nog in leven hield en enkele seconden later verscheen het antwoord alweer op het bord en moest ik weer aan de bak. Naar mijn gevoel was het een heel lange partij geweest. Naast mij hing iemand anders ook aan de bar. Het was oud-teamgenoot Marco Braam, die uitgebreid van een groot bord patat zat te smullen. Hij had zojuist zijn derde partij gewonnen en was met een score van 3 uit 3 begrijpelijk zeer tevreden over het verloop van het toernooi. Hij had gezien hoe het me verging, in die laatste fase van het eindspel.

"Kijk", zei hij, en nam nog een flinke hap, "wat je nooit moet doen in zo'n eindspel is de torens ruilen".

"Jamaar..." sputterde ik nog, "ik dacht dat het nu wel kon..."

"Zolang de Koning met zijn dikke vette reet voor de pion staat, komt die pion geen stap verder en dan is het remise", zei Marco en nam nog een hap.

Ook oud-teamgenoot Robert Naasz mengde zich in de discussie. "Biertje?" vroeg hij. Dit leek mij een goed idee. "Die jeugd, zo jong en dan al zo goed", zei Robert. Ik knikte. En snel. "In die jonge hersens worden nog steeds nieuwe verbindingen gelegd. Bij ons allang niet meer", zei Marco. "Bij ons worden alleen nog verbindingen doorgeknipt", zei Robert. Ik nam een slok van mijn biertje. "Ik knip er nog maar eens een paar door", zei ik. "Vroeger heel wat afgeknipt", zei ik nog. "Als je nou weet dat zo'n zet fout is, waarom doe je 'm dan hè", zei Marco. "Dat soort dingen komt wel vaker voor. Je weet het wel, maar je doet het toch."

Vervolgens hing hij een zweverig verhaal op over het geheugen van de mens, dat maar 60 bits groot was en dat je daarom toch zetten deed waarvan je al kon weten dat het fout ging. Maar die kennis viel dan net even

buiten die 60 bits. "Zeker Zen-geïnspireerd gezwam?" vroeg ik. "Nee, het is echt zo!" verzekerde Marco ons. "60 bits! Nog een biertje?" We namen er nog maar een. Ik keek nog even terug op het toernooi, waarin ik voortvarend van start ging met een zege in de eerste ronde.

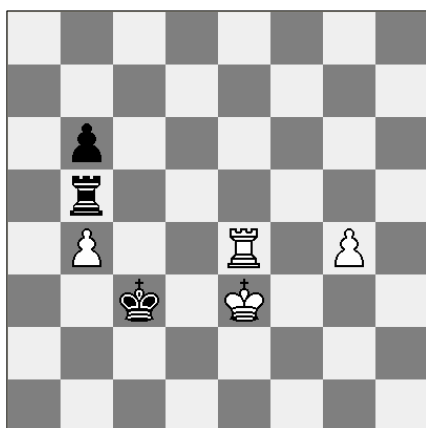
Tijdens deze eerste partij op vrijdagavond, tegen een mede ASV-er, dus niet tegen zo snel jeugdfiguur, had ik de twee andere deelnemers van onze vierkamp-groep al aan het werk gezien. Met een half oog volgde ik de partij naast me, waar een jongen van een jaar of 14 - 15 speelde tegen een meisje van ongeveer 10 - 11 jaar. Beiden vlogen er op z'n jeugds flink in, niks bang verdedigen, lekker wild aanvallen. Het meisje stond na een tijdje bijna mat, leek het, maar ze had kennelijk wat verder gekeken dan haar tegenstander want die was aan zet en begon ontzaglijk lang na te denken. Ik keek eens goed. Ja, er dreigde ondekbaar mat. Dat zag ik zelfs. De jongen was verzonken in een diep gepeins om het dreigende mat te voorkomen. Wel, dat ging niet meer en hij gaf op. Dat wordt zaterdag nog afzien, dacht ik nog.

De volgende dag mocht ik eerst aantreden tegen de jongen. Hier wist ik met veel kunst en vliegwerk uiteindelijk remise te bereiken. De tijd begon krapjes te worden, maar uiteindelijk wist ik mijn stelling overeind te houden. Naast mij werd de mede-ASVer flink van het bord gezet door het meisje. Nog even, en ik kon een partijtje schaken tegen dit jonge talent.

De derde partij begon. Lange tijd ging het min of meer gelijk op. Dat wil zeggen, ik moest wel steeds langer denken dan mijn tegenstandster, maar steeds wist ik allerlei dreigingen te pareren. Ik raakte een minuutje achter op de tijd. De stelling werd wat minder. Het werden een paar minuutjes. De stelling werd weer wat minder. Het werd een kwartiertje. De stelling werd bedenkelijk. Het kwartiertje werd een half uurtje. De stelling werd kritiek. Op het laatst was het 1 uur en 20 minuten. Maar ik stond nog, de stelling leek toch houdbaar. Maar nu had ik nog maar een paar minuutjes over. Er dreigde nu toch echt eindelijk een pionnetje te vallen. Kon ik dit nog tegengaan? Achteraf gezien wel, maar ik deed een mindere zet en daar ging het pionnetje. Maar het met resulterende toreneindspel

moest er wellicht nog een remise te behalen zijn. Wie weet. Eén pionnetje achter. Als ik die nu toch nog wist te verorberen dan was de remise nog meer binnen bereik. De tijd schreed voort. Wacht! Opeens zag ik wat. Maar hoe zat het ook alweer met die vierkantregel? Stond mijn Koning nu niet in het vierkant en kon ik nu met een torenruil dat ellendige pionnetje pletten en vervolgens dat laatste pionnetje van haar nog net van promotie weerhouden? Het leek er op! Houd moed! Eerst even goed kijken... Nee! Geen tijd! Was het wel een vierkant? Wel wat groot! Of leek het meer een rechthoek? Daar gaan weer 5 seconden! Ooohh!! Nou ja, vierkantregel of rechthoekregel... niet dralen, gewoon doen!!

Ignace Rood (55)

Mahsa Bitalzadeh (11)

Daar sloeg ik de toren. 53. ... Tb5xb4. Zij sloeg terug. 54. Te4xb4. Nu mijn koning Kc3xb4 en die pion even afstoppen, maar die deed opeens 55. g4-g5 ...

.....

.....

De gruwelijke waarheid drong tot me door. Die pion was niet meer te stoppen. Die rechthoekregel deugde niet. Ik gaf op.

"Nooit doen, torens ruilen in zo'n eindspel" zei Marco. "maar toch doe je het. 60 bits en zo, snap je". "Jaja" zei ik. "Mij best. Ik snap het. Nog maar een biertje?"

Er kwam een andere ASV-er aan lopen, met een werkelijke oor-tot-oor grijns.

"Weet je wie ik net tegen kwam?" zei hij. "Je tegenstandster! Haha! En weet je wat ze zei?" Ik had zo'n vermoeden dat wat ze zei, mogelijk niet al te vleidend over mijn spel kon zijn. Ik werd vorig jaar tijdens de OSKA al getraakteerd op een opmerking van de jongen tegen wie ik toen speelde (tegen zijn vader: "Zit hij zó lang te denken, komt-ie met zó'n lullig zetje!") dus ik had enige hardheid opgedaan met het bestand zijn tegen en verwerken van stekelige opmerkingen betreffende mijn schaakspel. Ik kan heus wel wat hebben.

"Nou, ik ben zeer benieuwd" zei ik, op een toon van *het interesseert me lekker toch niet*.

"Ze liep wat te puffen", zei de ASV-er, dus ik vroeg of ze het moeilijk had gehad. De partij duurde toch vrij lang?

"Ja", zei het meisje, "maar die meneer denkt zo lang na en dan nog over zulke domme zetten."

Het was toch een leuk toernooi. Ik was toch mooi ongedeeld tweede van ons groepje. Zo'n opmerking is toch (ik geef het toe) wel erg leuk. En eerlijk. Maar volgens mij was alleen mijn laatste zet, eigenlijk die torenruil dus, erg dom. Maar ja, kan gebeuren. 60 bits, snap je.

Schaakzomer 2008

Theo Koeweiden

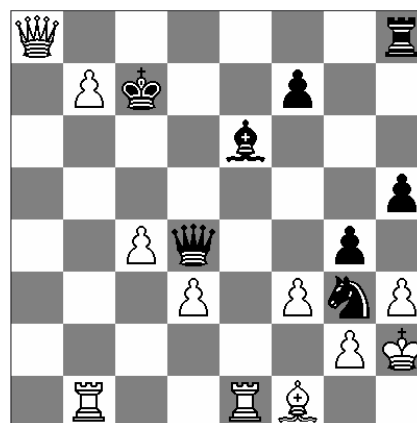
Deze zomer wordt een echte schaak zomer voor mij. Ik ga met mijn Broer Bart mee doen aan het Leidens chess tournament dat van 11-7 tot 20-7 wordt gehouden. We gaan ook musea steden & kroegen bezoeken en naar het strand. Op 21-7 ga ik mee doen aan het 6 rondig toernooi in Dieren. Ik sluit de schaak zomer af bij het ASV weekend toernooi .

Hier onder de mooiste partij van mij. Bij mijn 3^e deelname in Dieren werd ik gedeeld 3^e met 6 ½ uit 9. Na de 8 ronde had ik 5 ½ punt. Ik moest tegen iemand met 6 punten. Ik had al een geweldig toernooi gespeeld en moest dus nu winnen.

T. Koeweiden- H. Overmeer (Dieren, 9^e ronde reserve groep C)

1 e4-c5 2. Pf3-e6 3. Pc3-a6 4. a3-Pc6 5. Lc4-d6 6. 0-0-Le7 7. Te1-Dc7 8. Lf1-Pf6 9. d3-Ld7 10. h3-h6 11- Lf4-e5 12. Lh2-Le6 13. Pd2-g5 14. f3-0-0-015. Tb1-d5 16. exd5-

Pxd5 17- Pxd5.-Lxd5 18. b4-cxb4 19. axb4-h5 20. c4-Le6 21. b5-Lc5+ 22. Kh1-Pe7 23. Lxe5-Ld6 24. Lxh8-Txh8 25. Pe4-g4 26. Pxd6+-Dxd6 27. bxa6-Pf5 28. axb7+-Kb8 29. Da4-Pg3+ 30. Kg1-Dd4+ 31. Kh2-Kc7 32. Da8 Zwart geeft het op. 1-0

Niets is moeilijker.....(2)

Fokke Jonkman

Er is niets moeilijker dan een gewonnen partij te winnen. Het overkomt de een meer dan de ander, maar ik heb in verreweg de meeste partijen deze gewaarwording, ook als ik uiteindelijk toch win.

Waardoor komt dat nu eigenlijk?

Mogelijk is de spanning eraf na het bereiken van een duidelijk betere (tot gewonnen) stelling en verslapt de aandacht. Of nog arroganter: ik sta gewonnen, de partij is afgelopen. Maar dat is natuurlijk pas het geval na bijvoorbeeld schaakmat, het opgeven van de partij of tijdsoverschrijding. Geen seconde eerder!

Hierbij mijn partij tegen Rudy Bloemhard, die ongestoord kampioen kon worden na mijn verlies van de gewonnen partij... In ieder geval kostte het mij de kans op het kampioenschap. Moet toegeven een uiterst speculatief pionoffer te hebben gespeeld. Het leverde weliswaar het gewenste spel en resultaat op, lees: een gewonnen partij, maar dan komt dat thema van er is niets moeilijker etc. weer om de hoek kijken.

Bloemhard,R.E.F. (Rudy) (2043) - Jonkman,F.H.M. (Fokke) (1959) Voorst Open 2008 (4), 31.03.2008

Commentaar van de witspeler!

1.e4 c5 2.Pf3 d6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 Pf6 5.Pc3 g6 Dit is de Drakenvariant van de Siciliaanse Verdediging. Geen verrassing, want dat speelt Fokke al vele jaren. **6.Le3 Lg7 7.f3 Pc6 8.Dd2 0-0 9.g4** [Zwart heeft gerocheerd en dreigt met d5 volwaardig spel te krijgen. Daarom speelt wit nu meestal 9.Lc4 gevolgd door lange rochade. En dan ontstaan er spannende stellingen, waarbij beide spelers naar hartelust kunnen aanvallen.; 9.0-0-0 verhindert 9...d5 niet, maar houdt wel een pionoffer in. Wit neemt dat meestal niet aan, omdat zwart na 10.exd5 Pxd5 11.Pxc6 bxc6 12.Pxd5 cxd5 13.Dxd5 Dc7 goede compensatie heeft.]

9...d5!? Dit zou nou juist verhinderd moeten zijn. Objectief gezien zal het wel niet de beste zet zijn, maar wit moet heel nauwkeurig spelen om voordeel te krijgen. **10.g5 Pe8** De bedoeling van zwart is om na exd5 de pion te gaan belegeren met Pb4 en Pc7. [10...Ph5 11.exd5 Pb4 12.Lc4 e6 13.dxe6 Lxd4 14.exf7+ Txf7 15.0-0-0 Lxe3 16.Dxe3 wint voor wit volgens de engelse grootmeester John Nunn]

11.exd5 Pb4 12.Lc4 Pc7 13.0-0-0! Lh3! Vindingrijk gespeeld, oftewel overzien door wit. Zwart dekt zijn dame extra. [Als zwart op d5 slaat, kan wit proberen gebruikt te maken van de omstandigheid dat de zwarte dame op d8 niet genoeg is gedekt, bijvoorbeeld: 13...Pbxd5 14.Lxd5 Pxd5 15.Pdb5 e6 16.Pxd5 exd5 17.Lc5 Te8 18.Pd6 met voordeel voor wit.]

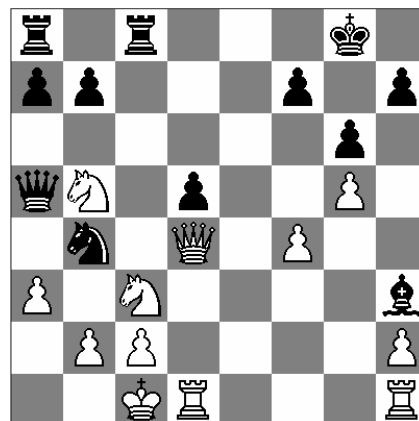
14.Df2! Pcx5!? Weer gedurfd gespeeld en bovendien een goede praktische beslissing.

15.Pdb5?! [Beter lijkt 15.Pxd5 Pxd5 16.Pe2 e6 (wit had overzien dat na 16...Le6 hij sterk 17.Pf4 kan spelen.)

17.Pf4 Lf5 18.Lxd5 exd5 19.Pxd5 en zwart heeft waarschijnlijk niet genoeg compensatie voor zijn pion.]

15...e6 16.f4?! Nu doet zwart weer volop mee.

16...Da5 17.Ld4 Tfc8 18.Lxd5 exd5 19.Lxg7 Kxg7 20.Dd4+ Kg8 21.a3

21...Pxc2! Had ik weer niet zien aankomen. Verrast als ik ben schiet ik meteen een enorme bok.

22.Dxd5?? [Wit had nu gelijke kansen kunnen behouden met 22.Kxc2 Dxb5 23.Kb1 Dc4 24.Pxd5 maar geeft in plaats daarvan zomaar een kwaliteit weg.]

22...Pe3 Nu moet zwart winnen, maar met voor beiden minder dan een kwartier op de klok is het nog niet helemaal gedaan.

23.De5 Pxd1 24.Txd1 a6 25.Pd6 Dxe5 26.fxe5 Tc5 27.Te1 b5 28.Kb1 Kg7 29.Te3 Le6 30.Pb7 Tc7 31.Pd6 h6 32.h4 hxg5 33.hxg5 Th8 34.Kc2 Th2+ 35.Kc1

Lb3?? Zwart ziet een matdreiging en geeft bewust zijn toren weg. Helaas voor hem zit er geen mat in. [Na het betere 35...Kf8 36.Kb1 Tg2 is er weinig meer te verzinnen voor wit.]

36.Pe8+ Kf8 37.Pxc7 Nu is er voor zwart geen redden meer aan.

37...Tg2 38.P3d5 Tg1+ 39.Kd2 Td1+ 40.Ke2 Txd5 41.Pxd5 Lxd5 42.Kd3 Ke7 43.Kd4 Lc6 Vanaf hier werd niet meer genoteerd, beiden hadden nog een minuut of drie. Het ging ongeveer als volgt verder:

44.Kc5 Kd7 45.Td3+ Kc7 46.Td6 Ld7 47.Tf6 Le6 48.b4 Lc4 49.Txa6 Le6 50.Tb6 Lc4 51.Txb5 Lxb5 52.Kxb5 Kd7 53.Kc5 Ke6 54.b5 Kxe5 55.b6 Kf5 56.b7 Kxg5 57.b8D f5 58.Kd4 Kg4 59.Ke3 g5 60.Kf2 f4 61.Dc8+ Kh4 62.Kf3 Kh5 63.Dh8+ Kg6 64.Kg4 Kf7 65.Dh5+ Kf6 66.Dxg5+ 1-0

Wisselvallig seizoen ASV 2

Daan Holtackers

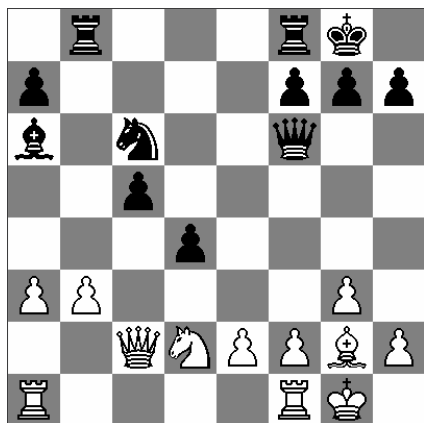
Na twee jaar op rij op de tweede plaats te zijn geëindigd, waren er vooraf goede verwachtingen voor weer een sterk seizoen. Wel was duidelijk dat de kans op een eerste plaats uiterst klein was, gezien de teamsamenstelling van de Toren. Daarnaast bleken er met UVS en Altevweer meer sterke teams in de poule te zitten. Uiteindelijk bleek dat we tegen deze teams en ook Caissa 2, die als enige wisten te winnen van De Toren, tekort kwamen. Tegen de overige teams ging het beter; alleen tegen Zukertort Amstelveen 3 bleven we op een "gelijkspel" steken (zie een van de eerdere verslagen...).

Er rest me nu niets anders dan iedereen te bedanken voor jullie inzet (inclusief de invallers)! Ook dit jaar was de sfeer weer prima in het team en ik kijk er alweer naar uit om het volgende seizoen op net zo'n manier het weer opnieuw te proberen...

Dit jaar was mijn eerste als teamleider, wat op de een of andere manier een vreemd effect op mijn partijen leek te hebben: vergeleken met voorgaande jaren zag ik veel meer interessante plannen en offermogelijkheden. Over het aantal *correcte* plannen en offers daartussen zal ik maar geen nadere mededelingen doen, maar het volgende was nog wel een aardig fragment.

Hans Kuiken – Daan Holtackers

Zeist 2 – ASV 2 (ronde 2)

De opening was geen succes voor wit, maar nu lijkt hij zich langzaam maar zeker toch los te werken. 17. ..., Lxe2 is niet mogelijk vanwege 18. Pe4. Tijd voor maatregelen dus...

17. ..., d3!?

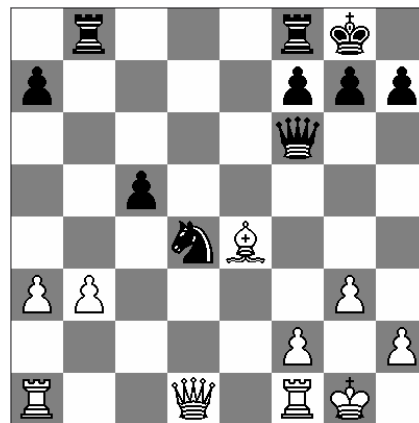
Deze zet kwam op een gunstig moment: wit had al veel tijd geïnvesteerd om de stelling bij elkaar te houden en het ergste leek achter de rug, maar nu moest hij weer nieuwe problemen zien op te lossen.

18. exd3, Pd4 19. Dd1?

Wit gaat gelijk de fout in. Actiever is 19. Dxc5!?, Lxd3 20. Tfd1 al kan wit verder weinig

uitvoeren; zwart heeft ruim voldoende compensatie.

19. ..., Lxd3 20. Pe4, Lxe4 21. Lxe4

21...Tfe8!?

Duidelijk sterker dan 21. ..., Txb3? 22. Dh5, g6 23. Dxc5 maar 21. ..., Pxb3!? 22. Tb1, Dc3 was wel een alternatief.

22. Lg2?!

Wit is duidelijk de weg kwijtgeraakt. Kansen bood nog 22. Te1!, Te6 (22. ..., Tbd8!?) 23. Tc1, Tbe8!? 24. Txc5, Pf3+ 25. Dxf3, Dxf3 26. Lxf3, Txe1+ waarna zwart nog een technische klus moet klaren.

22. ..., Txb3 23. a4, g6 24. Ta2, Teb8 25. h4, Df5!? 26. Dd2, Tb1 27. De3?! , Txf1+ 28. Lxf1, Tb1

Ook 28. ..., Dd5 29. Ta3, Tb1 en 28. ..., Pf3+ 29. Kg2, Dd5 (of eventueel 29. ..., Pxd4+ inlassen) zijn winnend voor zwart.

29. f4, Txf1+

En opgegeven wegens 30. Kxf1, Db1+.

(advertentie)

DERKZEN

Groente & Fruit

*Elke dag lekker in je vel
met onze Groenten & Fruit!*

**Steenstraat 80 • Arnhem
Tel. 026 442 27 03**

**PROEF!
ONZE
HEERLIJKE
VERSE
SALADES!**

Clublid

Hendrik van Buren en Frank Schleipfenbauer

Wie met Frank praat komt het onderwerp jeugd nogal eens tegen.

Hoe is je eigen schaak-jeugd verlopen? Anders dan wij het nu doen. Ik zal ongeveer tien geweest zijn toen ik het van een vriendje leerde. Een paar keer gespeeld en toen ging het in het vergeetboek. Een jaar of twee later leerde ik het opnieuw, toen van een neef. Die claimt nu nog steeds, dat hij het me geleerd heeft. Het schaken werd toen al iets serieuzer. Dat werd nog sterker toen er een clubschaker naar de basisschool kwam en daar een aantal schaaklessen gaf. We woonden toen in het huidige Landgraaf in Limburg. Het maakte indruk; we gingen met zijn vijven naar die club (SV Ubach over Worms, nu helaas ter ziele gegaan). Later kwamen er nog meer bij, maar er vielen er ook af. Ik heb er ongeveer vijf jaar gespeeld en ben toen overgestapt naar SV Schaesberg. Dat was destijds een grote club met ongeveer tachtig leden. Op het moment dat ik bij de club kwam waren ze net naar de 2e klasse KNSB gepromoveerd en kon ik gelijk in het eerste team gaan spelen. Ze hadden al het nodige van mij gezien in jeugdwedstrijden. Ik heb in dat team steeds rond de 50% gehaald. Toen ik er begon had ik een rating van ongeveer 1900. Dat is daar gestegen naar 1950. De echte sprong is later bij ASV pas gemaakt. Ik heb bij Schaesberg gespeeld tot mijn 24^e. Ik studeerde toen in Eindhoven en speelde daarnaast nog bij de studentenschaakvereniging Caissa en een Eindhovense club. Van het ene op het andere moment heb ik toen het bord en de stukken plotseling in de hoek gegooid. Ik had geen zin meer en ik had meer tijd nodig voor mijn studie (bouwkunde).

Maar is het later toch weer gaan kriebelen? Ik heb ongeveer zes jaar totaal niet gespeeld. Maar de lust om te spelen kwam op een wonderlijke manier terug. Ik was met mijn vriendin op vakantie in Frankrijk. En in die dagen begon het inderdaad weer te kriebelen. Dat werd zelfs zo sterk, dat ik vanuit Frankrijk naar Schaesberg heb gebeld om te melden, dat ik weer voor de club beschikbaar was. Ik woonde destijds net in Doesburg. Daar ben ik toen ook gaan rondkijken naar een vereniging. Er werd (en wordt) inderdaad geschaakt. Maar destijds was het een kort potje schaken en om tien uur stoppen om te klaverjassen. Daarvoor waren mijn kriebels te sterk en zo werd ASV een volgende logische keuze. Ik heb toen nog 2 jaar voor SVS en ASV tegelijk geschaakt. Daarna heb ik voor ASV gekozen. Inmiddels is daar DSG ook weer bij gekomen (men is daar gestopt met klaverjassen) en daar schaak ik (en momenteel weer een van mijn 2 zonen) dan ook nog regelmatig op maandag en verzorg momenteel de schaaksite van DSG (www.dsg1873.nl).

Je geeft nu schaaktraining. Maar ik begrijp, dat je die zelf nooit hebt gehad. Ja, dat klopt. Ik zat na ongeveer een jaar bij ASV al bij de jeugd. Ik heb daar zelf heel veel van geleerd. Dat stappenplan is uitstekend. Het is

verre van simpel. Als ik werk nakijk wil ik nooit naar de oplossingen kijken, maar zelf bedenken hoe het moet. Wat verder in de cursus valt het ook voor mij soms niet mee de oplossing te vinden. Van lesgeven leer je zelf heel veel. Maar het is ook leuk om met die kinderen bezig te zijn. Alle schakers kunnen leuk bezig zijn met hun spel; maar bij de jeugd is het enthousiasme nog flink veel groter. Het plezier straalt er soms van af. Je kunt je ook indenken, dat ze met die basis later behoorlijk sterk kunnen spelen. Ik heb zelf geen schaakopleiding gehad, maar denk, dat ik al veel gehad heb aan doorspelen van partijen uit boeken. Zo denk ik met veel plezier nog terug aan Het Groot Analyseboek van Jan Timman. Ik was toen ergens 14 – 15 jaar.

Heb je nog steeds iets met boeken? Jazeker. Ik ben dol op boeken. Ik heb zeker zo'n 250 schaakboeken staan. Ik kijk er ook liever in dan in tijdschriften. De laatste tijd koop ik ook biografieën.

Wat heeft je voorkeur? Het liefst zie ik spelers, die veel risico nemen. Van de laatste tijd zijn Topalov en Morozevich bij mij favoriet. Maar er zijn intrigerende dingen. Je leest iets over Capablanca. Hoe hij kleine voordeeltjes langzaam wist uit te bouwen. Vrij snel koop je dan een boek over hem, want daar wil je dan wel meer over weten.

Bestudeer je echt hele boeken? Nee, Ik blader er graag in. Je komt iets tegen en dan wil je er meer over lezen. Het is fijn als je een grote bibliotheek hebt. Dan kan je altijd wel iets meer vinden. Ik kom vaak niet goed uit de opening. Dan grijp je toch naar een boek over die opening. Daar ben ik dan serieus mee bezig, maar ik zal het nooit pagina voor pagina van voor naar achter gaan zitten naspelen.

Zijn er andere dingen, waar je je mee bezig houdt zoals studies of problemen? Nee. Problemen gewoon helemaal niet. Maar je hebt zelf iets losgemaakt met studies. Een paar weken terug stond die studie op het bord, waar je met de koning naar achteren moet. Dat was iets totaal onverwachts. Het leidde er zelfs toe, dat ik er een boekje over heb gekocht. 64 Bijzondere Schaakstudies van Robert Timmer. Een leuke kleine pocket om overal mee naar toe te nemen.

En Internet? Uiteraard zit ik daar wel eens. Maar ook niet veel. Sporadisch speel ik er wel eens een partijtje. Wel zijn er sites, waar je het nodige kunt lezen over toernooien en over spelers. Zo'n site als Chessvibes heb ik vaak bezocht.

Speel je toernooien? Weinig. Maar dat zou ik wel graag wat meer doen. Zo'n uitstapje met vijf ASV-ers naar Maastricht was erg leuk. Maar meestal komt het er niet van door tijdgebrek. Naast het werk en een tuin heb ik ook nog een gezin waar ik graag tijd aan besteed. *Wat doet schaken met je?* Dan gaat het altijd weer om het plezier en het feit dat je tijdens een partijtje een aantal uren van de wereld kan zijn. Hedser Dijkstra en Marco Braam omschreven het laatst mooi als een vorm

van mediteren of in modernere taal ; Wellness.
Daarnaast kun je zoveel vreugde beleven aan het schaken. Ik speel graag tactisch. Als je met een mooie combinatie het punt naar je toe kunt trekken blijft dat je jaren bij. Ik win liever door groot risico te nemen dan dat ik saai op "ministens remise" uitkom. Dat kan je zo'n plezier geven. Wel moet ik bekennen dat ik vaak eerst slecht moet komen te staan voordat ik de gelegenheid krijg iets tactisch te beslissen. Dat is blijkbaar inherent aan mijn spelstijl. Ik probeer ook steeds mensen te overtuigen, dat ze ook moeten gaan schaken.
Nog even terug naar de jeugd. Weet je het nodige van talentherkenning. Nee, maar het onderwerp interesseert me wel. Schaakles geven aan de jeugd interesseert me

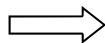
altijd weer. Met graagte lees ik daarover. Hoe ging Polgar met zijn dochters om? Zitten er onderdelen in, die je kan overnemen. Welke cursussen bestaan er en wat zijn de verschillen. Hoe werken de mensen, die bezig zijn met talentherkenning en wat zijn voor hun belangrijke kenmerken? Met Frank zou je uren kunnen doorpraten.

2 geweldige boeken bijna tot op de draad versleten;
- Het Groot Analyseboek van Jan Timman,
- Meine 60 Denkwürdigen Partien van Bobby Fischer (Inderdaad niet de engelse versie, maar dat is toeval.)

Plts	Speler	TPR	TOTAAL	%	TPRI	INTERN	%	TPRE	EXTCUP	%
1.	Eelco de Vries	A 2321	6½-10	65.0	0	0 - 0	0.0	2321	6½-10	65.0
2.	Leon van Tol	A 2221	11 -16	68.8	2142	6½-10	65.0	2351	4½- 6	75.0
3.	Pascal Losekoot	A 2221	3 - 4	75.0	0	0 - 0	0.0	2221	3 - 4	75.0
4.	Sander Berkhout	A 2218	4½- 7	64.3	0	0 - 0	0.0	2218	4½- 7	64.3
5.	Wouter van Rijn	A 2173	6 -11	54.5	2390	2 - 2	100.	2124	4 - 9	44.4
6.	Richard van der Wel	A 2169	16½-25	66.0	2188	10½-15	70.0	2141	6 -10	60.0
7.	Otto Wilgenhof	A 2161	10 -17	58.8	2286	5 - 6	83.3	2093	5 -11	45.5
8.	Bert Buisman	A 2135	4½- 8	56.3	0	0 - 0	0.0	2135	4½- 8	56.3
9.	Saifudin Ayyoubi	A 2125	2 - 2	100.	0	0 - 0	0.0	2125	2 - 2	100.
10.	FrankSchleipfenbaue	A 2107	16 -25	64.0	2205	12 -16	75.0	1933	4 - 9	44.4
11.	Peter Boel	A 2089	5½-11	50.0	0	0 - 0	0.0	2089	5½-11	50.0
12.	Remco de Leeuw	A 2079	4½- 8	56.3	0	0 - 0	0.0	2079	4½- 8	56.3
13.	Sjoerd v Roosmalen	A 2071	15½-29	53.4	2061	11½-21	54.8	2099	4 - 8	50.0
14.	Cees Sep	A 2067	5 - 9	55.6	0	0 - 0	0.0	2067	5 - 9	55.6
15.	John Sloots	A 2059	13½-24	56.3	2023	8½-16	53.1	2131	5 - 8	62.5
16.	Erika Belle	A 2036	5 - 9	55.6	0	0 - 0	0.0	2036	5 - 9	55.6
17.	Vincent de Jong	A 2031	5 - 8	62.5	0	0 - 0	0.0	2031	5 - 8	62.5
18.	Theo Jurrius	A 2027	8 -14	57.1	1979	2½- 5	50.0	2053	5½- 9	61.1
19.	Gonzalo Tangarife	A 2022	12 -25	48.0	1917	6 -16	37.5	2210	6 - 9	66.7
20.	Barth Plomp	A 2019	8½-14	60.7	2036	2½- 5	50.0	2010	6 - 9	66.7
21.	Fred Reulink	A 2013	4 - 6	66.7	1660	0 - 1	0.0	2084	4 - 5	80.0
22.	Fokke Jonkman	A 2000	12½-25	50.0	2038	8½-16	53.1	1934	4 - 9	44.4
23.	Koert v Bommel	A 1993	3 - 7	42.9	0	0 - 0	0.0	1993	3 - 7	42.9
24.	Paul de Freytas	A 1985	22½-39	57.7	1972	16½-30	55.0	2031	6 - 9	66.7
25.	Rahimi Jalaluddim	C 1970	1 - 1	100.	1970	1 - 1	100.	0	0 - 0	0.0
26.	Gerben Hendriks	A 1967	16 -32	50.0	2040	10 -18	55.6	1874	6 -14	42.9
27.	Erik Wille	A 1966	11½-21	54.8	1926	4 - 8	50.0	1990	7½-13	57.7
28.	Jochem Woestenburg	A 1961	13 -24	54.2	1992	8 -14	57.1	1917	5 -10	50.0
29.	Jan Knuiman	A 1949	14½-27	53.7	1960	10 -18	55.6	1927	4½- 9	50.0
30.	Robert Verkruijsen	A 1947	1½- 4	37.5	1947	1½- 4	37.5	0	0 - 0	0.0
31.	Siert Huizinga	A 1946	19 -36	52.8	2032	13 -22	59.1	1810	6 -14	42.9
32.	Daan Holtackers	A 1943	3½- 8	43.8	0	0 - 0	0.0	1943	3½- 8	43.8
33.	Paul Schoenmakers	A 1941	7 -14	50.0	1971	5½-11	50.0	1828	1½- 3	50.0
34.	Martijn Boele	B 1920	6½-10	65.0	1920	6½-10	65.0	0	0 - 0	0.0
35.	Anne Paul Taal	A 1897	12 -25	48.0	1961	6½-12	54.2	1839	5½-13	42.3
36.	Martin Weijzenfeld	A 1889	18½-35	52.9	1901	15 -27	55.6	1849	3½- 8	43.8
37.	Ruud Wille	A 1887	21 -42	50.0	1917	18 -33	54.5	1780	3 - 9	33.3
38.	Desire Fassaert	A 1881	8½-17	50.0	1881	8½-17	50.0	0	0 - 0	0.0
39.	Kees Verkooyen	A 1873	11 -21	52.4	1864	9½-19	50.0	1960	1½- 2	75.0
40.	Remco Gerlich	A 1873	9 -19	47.4	1923	7 -13	53.8	1763	2 - 6	33.3
41.	Murat Duman	B 1871	4½- 8	56.3	0	0 - 0	0.0	1871	4½- 8	56.3
42.	Theo Kroon	A 1857	1½- 3	50.0	2046	1½- 2	75.0	1478	0 - 1	0.0
43.	Koen Maassen vd B	B 1856	16 -29	55.2	1838	10 -18	55.6	1885	6 -11	54.5
44.	Eric Hartman	A 1849	9 -18	50.0	1801	4½-12	37.5	1943	4½- 6	75.0
45.	Jacques Boonstra	B 1818	15 -25	60.0	1816	9 -16	56.3	1823	6 - 9	66.7
46.	Tony Hogerhorst	A 1806	14½-33	43.9	1770	10 -25	40.0	1918	4½- 8	56.3
47.	Henny Haggeman	A 1798	1 - 3	33.3	1798	1 - 3	33.3	0	0 - 0	0.0
48.	Theo van Amerongen	A 1787	12½-25	50.0	1861	8½-15	56.7	1677	4 -10	40.0
49.	Robert Naasz	A 1778	11½-27	42.6	1732	6 -18	33.3	1871	5½- 9	61.1
50.	Rob van Belle	B 1773	14½-29	50.0	1758	13 -27	48.1	1981	1½- 2	75.0
51.	Ruud Verhoef	B 1772	12½-23	54.3	1893	9 -14	64.3	1585	3½- 9	38.9
52.	Abbes Dekker	A 1769	10 -19	52.6	1854	6½-11	59.1	1653	3½- 8	43.8
53.	Zekria Amani	B 1752	6 - 8	75.0	1580	½- 1	50.0	1777	5½- 7	78.6
54.	Ivo v d Gouw	A 1749	1½- 9	16.7	0	0 - 0	0.0	1749	1½- 9	16.7
55.	Hedser Dijkstra	B 1749	14½-29	50.0	1760	11 -22	50.0	1717	3½- 7	50.0
56.	Marco Braam	B 1744	14½-27	53.7	1754	9 -19	47.4	1721	5½- 8	68.8
57.	Tijs van Dijk	B 1742	9½-13	73.1	1837	6 - 7	85.7	1631	3½- 6	58.3
58.	Nico Schoenmakers	B 1739	6 -14	42.9	1700	2½- 7	35.7	1778	3½- 7	50.0
59.	Dick Hajee	B 1735	14½-26	55.8	1686	9 -19	47.4	1867	5½- 7	78.6
60.	Albert Marks	B 1719	7½-15	50.0	1667	4 - 9	44.4	1797	3½- 6	58.3
61.	Hans Rigter	B 1717	2½- 6	41.7	0	0 - 0	0.0	1717	2½- 6	41.7
62.	Frits Wiggerts	B 1717	9½-22	43.2	1749	8 -17	47.1	1605	1½- 5	30.0
63.	Tje Wing Au	B 1712	8½-16	53.1	1649	4½-11	40.9	1850	4 - 5	80.0

64.Tom Bentvelzen	B	1697	12½-22	56.8	1731	9½-16	59.4	1606	3 - 6	50.0
65.Henk Kuiphof	B	1680	12½-21	59.5	1675	8 -14	57.1	1689	4½- 7	64.3
66.Umit Duman	C	1680	3 - 4	75.0	0	0 - 0	0.0	1680	3 - 4	75.0
67.Jan Groen	B	1675	12½-24	52.1	1619	8 -18	44.4	1842	4½- 6	75.0
68.Mark Egging	C	1666	7 -12	58.3	1666	7 -12	58.3	0	0 - 0	0.0
69.Harm Steenhuis	B	1664	5 -12	41.7	1622	4 -11	36.4	2131	1 - 1	100.
70.Tobias v Leeuwen	C	1655	4 - 7	57.1	1898	2 - 2	100.	1534	2 - 5	40.0
71.Jan Vermeer	A	1644	11½-36	31.9	1576	6½-26	25.0	1820	5 -10	50.0
72.Ozgur Karogulu	C	1640	2 - 3	66.7	1640	2 - 3	66.7	0	0 - 0	0.0
73.Ignace Rood	B	1629	9 -17	52.9	1640	6 -12	50.0	1602	3 - 5	60.0
74.Hendrik van Buren	B	1616	16½-31	53.2	1639	13 -23	56.5	1549	3½- 8	43.8
75.Jos Lamboo	C	1598	3½- 6	58.3	1697	3½- 5	70.0	1102	0 - 1	0.0
76.Harold Boom	B	1596	7 -17	41.2	1596	7 -17	41.2	0	0 - 0	0.0
77.Bijan Zahmat	B	1591	1½- 7	21.4	1254	0 - 1	0.0	1647	1½- 6	25.0
78.Walter Manschot	C	1589	16 -27	59.3	1589	16 -27	59.3	0	0 - 0	0.0
79.Wim de Jong	C	1587	1 - 1	100.	1587	1 - 1	100.	0	0 - 0	0.0
80.Horst Eder	B	1584	13½-25	54.0	1640	12½-19	65.8	1407	1 - 6	16.7
81.Johan Cretu	B	1569	1 - 3	33.3	1569	1 - 3	33.3	0	0 - 0	0.0
82.Frans Veerman	B	1564	18½-34	54.4	1568	14 -26	53.8	1553	4½- 8	56.3
83.Bert Sigmond	C	1562	6½-12	54.2	1637	3½- 5	70.0	1509	3 - 7	42.9
84.Theo Koeweiden	C	1561	16 -26	61.5	1567	12½-20	62.5	1541	3½- 6	58.3
85.Ger van Pelt	C	1538	5½- 7	78.6	1538	5½- 7	78.6	0	0 - 0	0.0
86.Ton van Eck	C	1507	20 -33	60.6	1509	16 -26	61.5	1503	4 - 7	57.1
87.Theodoor Keizer	A	1474	0 - 1	0.0	1474	0 - 1	0.0	0	0 - 0	0.0
88.Wim Zunnabeld	C	1472	13 -25	52.0	1531	11½-19	60.5	1285	1½- 6	25.0
89.Jan Zuidema	C	1453	16 -30	53.3	1472	14 -25	56.0	1357	2 - 5	40.0
90.Herman de Munnik	C	1450	15½-30	51.7	1411	11 -23	47.8	1579	4½- 7	64.3
91.Wilfred Ariens	C	1447	13½-27	50.0	1447	13½-27	50.0	0	0 - 0	0.0
92.Erwin Velders	B	1438	3½-12	29.2	1438	3½-12	29.2	0	0 - 0	0.0
93.John Bijlsma	C	1438	10½-20	52.5	1388	6 -13	46.2	1531	4½- 7	64.3
94.Rob v Maanen	C	1432	3½- 8	43.8	1432	3½- 8	43.8	0	0 - 0	0.0
95.Lion de Kok	C	1426	13½-25	54.0	1429	10½-19	55.3	1415	3 - 6	50.0
96.Jonathan v d Krogt	C	1415	11½-25	46.0	1443	9½-19	50.0	1324	2 - 6	33.3
97.Ko Kooman	C	1411	15 -33	45.5	1395	12 -27	44.4	1479	3 - 6	50.0
98.Hans Meijer	C	1411	7 -17	41.2	1429	5 -11	45.5	1377	2 - 6	33.3
99.Bob Hartogh Heys	C	1408	14½-25	58.0	1409	12 -19	63.2	1406	2½- 6	41.7
100.Marc van Uem	C	1391	2½- 7	35.7	1441	2 - 5	40.0	1267	½- 2	25.0
101.Thijs Stomphorst	C	1373	1 - 2	50.0	1373	1 - 2	50.0	0	0 - 0	0.0
102.Etienne Torregrosa	C	1354	8 -12	66.7	1385	8 -11	72.7	1009	0 - 1	0.0
103.Ernst Singendonk	C	1343	12 -27	44.4	1343	12 -27	44.4	0	0 - 0	0.0
104.Andre de Groot	C	1340	3 - 7	42.9	1525	1 - 1	100.	1309	2 - 6	33.3
105.Henk Kelderman	C	1335	16½-33	50.0	1284	12 -26	46.2	1524	4½- 7	64.3
106.Jan Sanders	C	1330	16½-30	55.0	1309	13½-24	56.3	1414	3 - 6	50.0
107.Bob Sanders	C	1316	6 -15	40.0	1281	5 -14	35.7	1807	1 - 1	100.
108.Safak Tapuz	C	1266	1 - 3	33.3	1266	1 - 3	33.3	0	0 - 0	0.0
109.Jan Willem Welberg	B	1262	0 - 1	0.0	1262	0 - 1	0.0	0	0 - 0	0.0
110.Jans Askes	C	1193	0 - 3	0.0	0	0 - 0	0.0	1193	0 - 3	0.0
111.Jan Pieter Lourens	C	1184	1 - 2	50.0	0	0 - 0	0.0	1184	1 - 2	50.0
112.Jan Looyen	C	1157	1 - 4	25.0	1157	1 - 4	25.0	0	0 - 0	0.0
113.Phillip Stibbe	C	1153	11½-30	38.3	1153	11½-30	38.3	0	0 - 0	0.0
114.Gerrit Verbost	C	1152	6 -18	33.3	1218	6 -12	50.0	1020	0 - 6	0.0
115.Hein van Vlerken	C	1107	9½-34	27.9	1082	7½-28	26.8	1223	2 - 6	33.3
116.Jelmer Visser	C	1088	6½-21	31.0	1088	6½-21	31.0	0	0 - 0	0.0
117.Mikal Dijkstra	C	1077	0 - 2	0.0	1077	0 - 2	0.0	0	0 - 0	0.0
118.Cor van der Jagt	C	1065	1 - 7	14.3	1065	1 - 7	14.3	0	0 - 0	0.0
119.Hilko Osterloh	C	964	1 - 8	12.5	964	1 - 8	12.5	0	0 - 0	0.0
120.Wim Peters	C	934	0 - 5	0.0	934	0 - 5	0.0	0	0 - 0	0.0
121.Jan Diekema	C	883	0 - 8	0.0	883	0 - 8	0.0	0	0 - 0	0.0
122.Ingrid Rietmeijer	C	731	0 - 4	0.0	731	0 - 4	0.0	0	0 - 0	0.0

Grootste
stijger:

Ton van Eck

